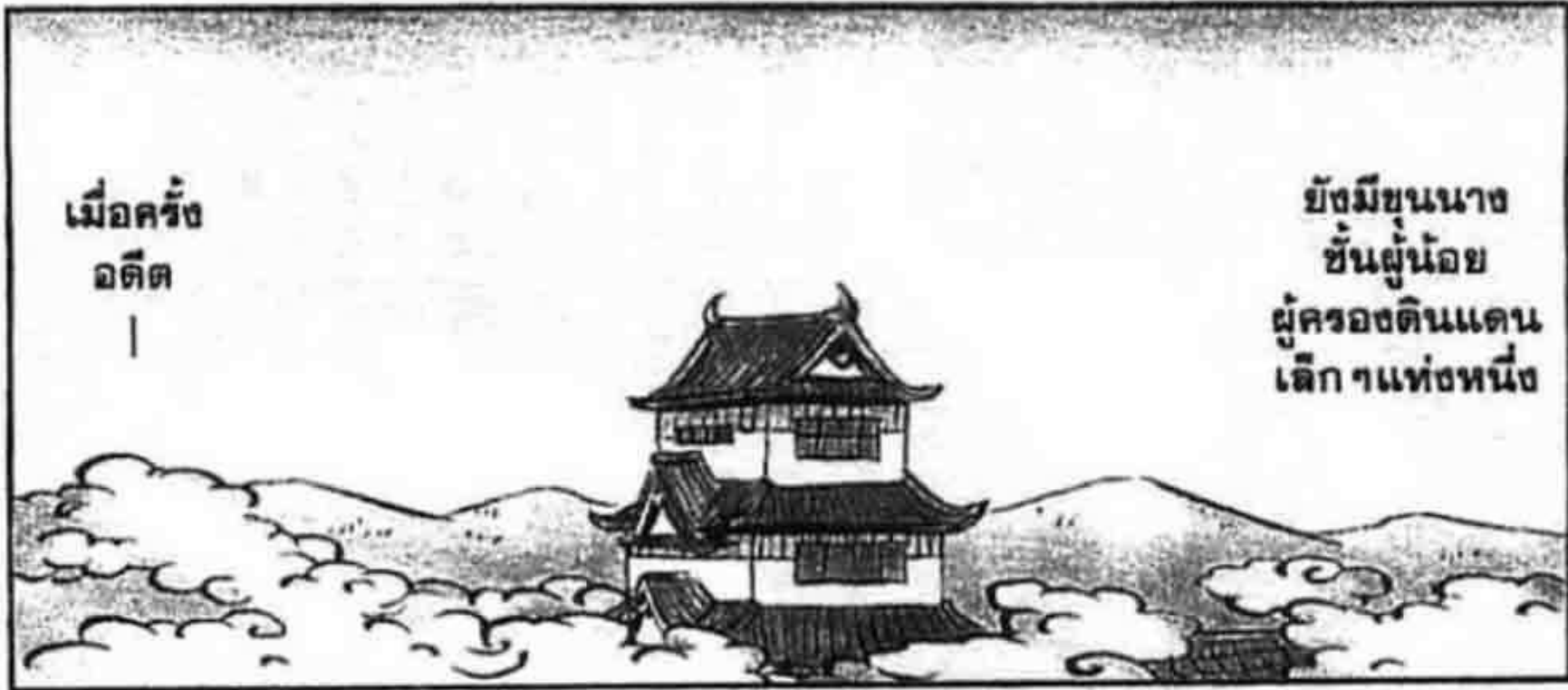

ตอนที่ 1 โยซิโมริ กับ โทกิเนะ

เมื่อครั้ง
อดีต
|

ยังมีขุนนาง
ชั้นผู้น้อย
ผู้ครองดินแดน
เล็กๆแห่งหนึ่ง

ทว่า
|

ขุนนางผู้นั้น
มีพลังอันยิ่งใหญ่
ที่แม้แต่
เจ้าตัวเอง
ก็ยังไม่รู้

พลั้งนั้นดึงดูด
ไหววิญญานร้าย
และสิ่งแปลก
ประหลาดต่างๆ
เข้ามา

ในปราสาท
จึงเกิดเรื่อง
น่าพิศวง
ขึ้นเต็มไป
หมด

เดือนร้อน
ถึงคนในปราสาท
ต้องเรียกผู้
เชี่ยวชาญด้าน
การปราบปีศาจ
มา

ขอร้อง
ให้ช่วย
ปกป้อง
เจ้าเมืองและ
ปราสาท

แต่ที่
น่า
รำคาญใจ
ก็เพราะ

นั่นเป็นจุด
กำเนิดของ
งานประจำ
ตระกูลเรา

ตอนที่ 1

เยชิเมริ กับ เทกิเมะ

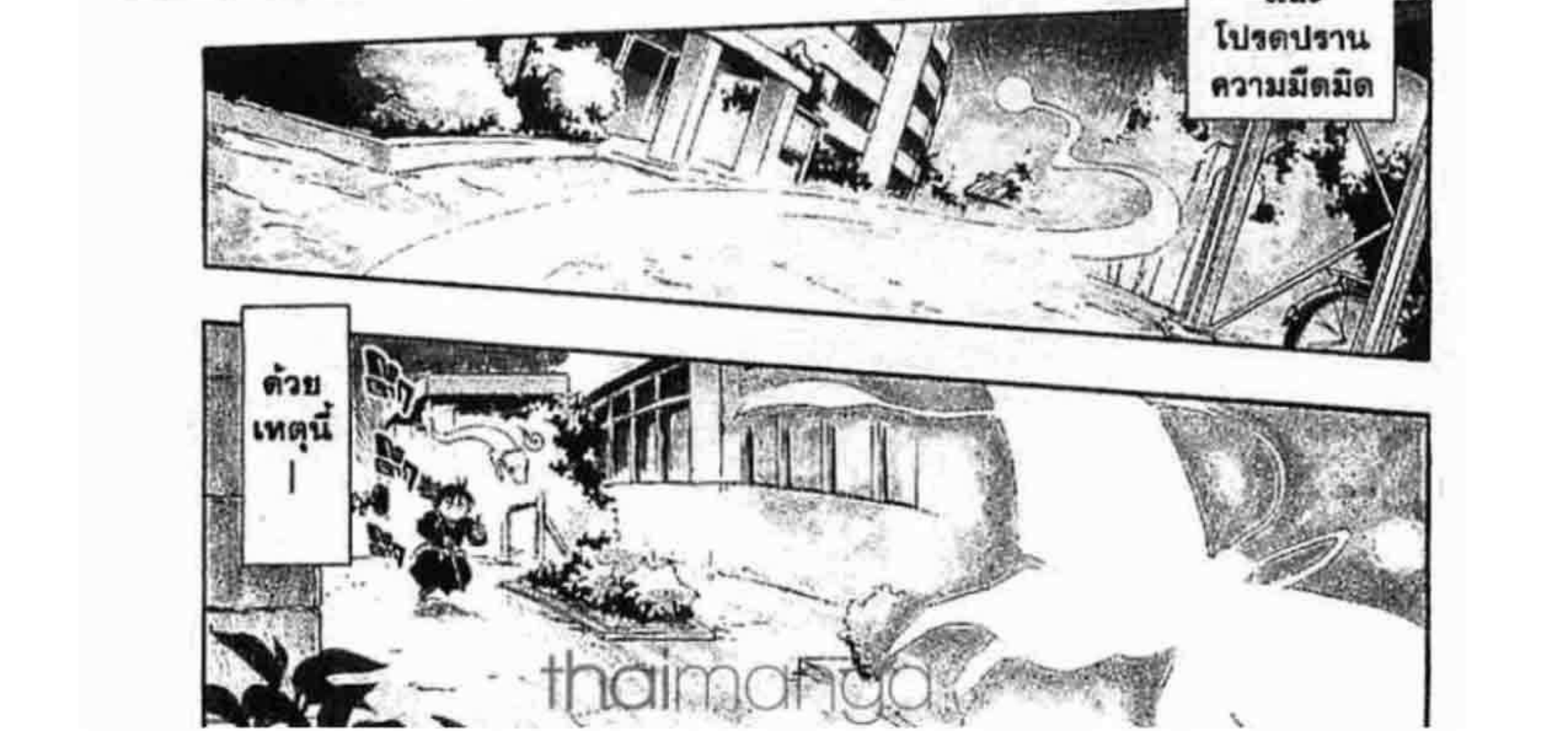

ปิศาจ
เป็น
นักท่อง
ราตรี

มัน
เกลียดกลัว
แสงสว่าง
และ
โปรดปราน
ความมืดมิด

ด้วย
เหตุนี้
|

พวกเขา
ผู้ไล่ล่ามัน
จึงพลอยเป็น
นักท่องเทียว
ราตรีไปด้วย
เต็มตัว

ไธเฮ็ง

(ว่าที่) ผู้ฝึกบท ตระกูลสุมิบุระรุ่นที่ 22
สุมิบุระ โยชิโมริ (อายุ 9 ปี ประถม 3)

ทำไม
จับไม่ได้
สักทีนะ

อ่านความ
เคลื่อนไหว
ให้ดีๆสิ

สุนัขปีศาจประจำตระกูลสุมิบุระ
เบดราโอะ: (อายุประมาณ 500 ปี)

ภักดีแห่งของปีศาจ
ด้วยประสาทรับกลิ่น

ทวนทวน
ไอ้เจ้า
ก็อุตส่าห์
พยายาม
ทั้งที่
ช่วงนอน

โยชิ
โมริ

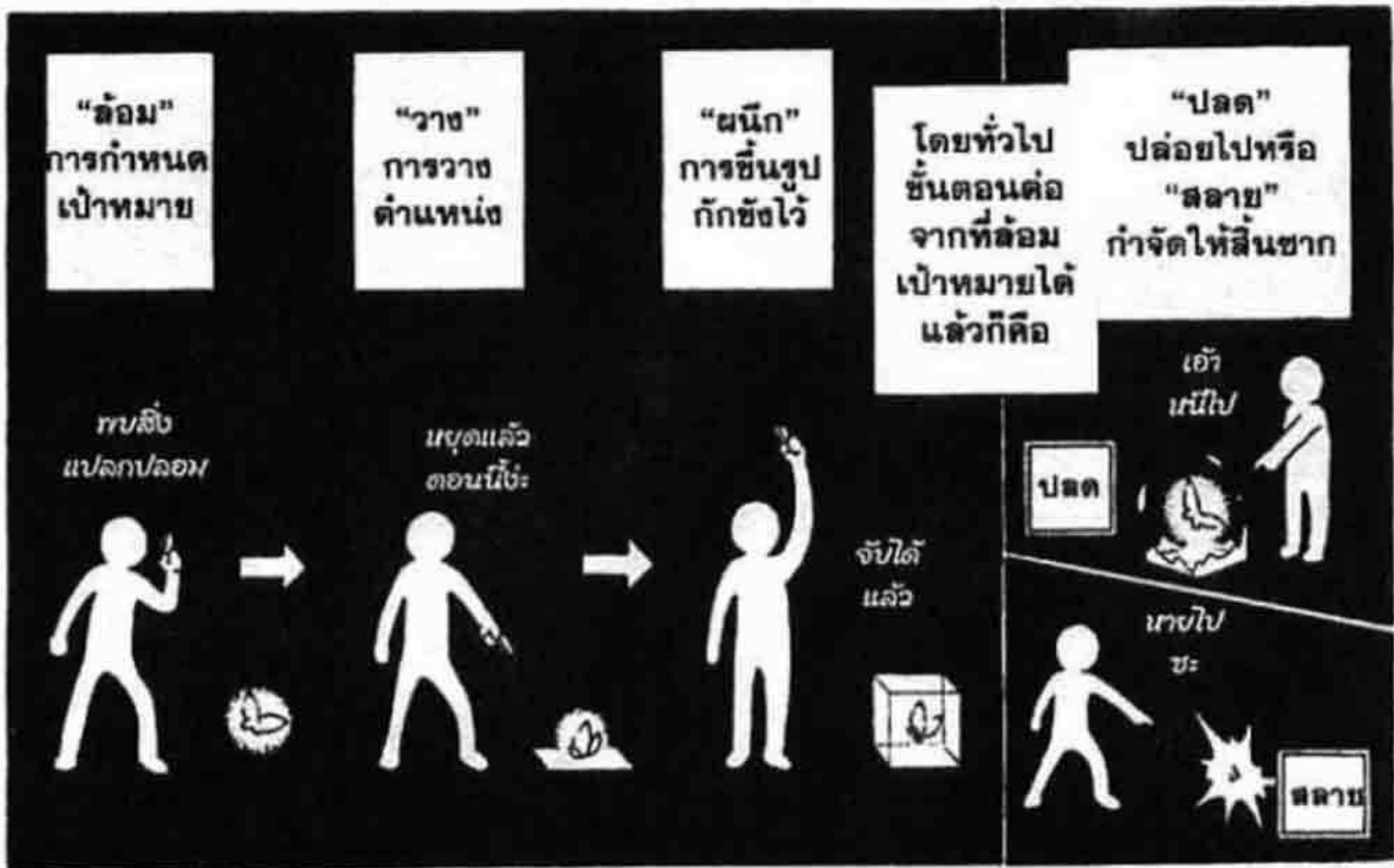
นี่
ลองอีก
ครั้งสิ
!!!

ล่อม
!!!

ว๊ว
!!!

พนัก
!!!

วันถัดมา
ตอน
เที่ยง

ส้ม
มะ
ข

เมื่อคืน
จัดการ
เจ้าปีศาจ
ได้อย่าง
ชดชาม

ไม่มีอะไร
ดีไปกว่า
การทำงาน
สำเร็จลุล่วง
หรอกนะ

เจ้าบ้านตระกูลสุริยะรุ่นที่ 21
สมัยเร: สิงห์(ร.3)

เจ๊

เจ๊

เจ๊

ไอ้หลาน
ไม่รักดี
!!!

มันเรื่องอะไร
ถึงไปคลุกคลี
เที่ยวเล่นกับ
พวกตระกูล
สิบแปดมงกุฏ
อย่างยูกิมุระ
นะทา!!

ไอ้จระเข้

กะ
| ก็ขยัน
เค้าเอา
ดอกไม้ไฟ
มาด้วยนี่
นา

หุบ
ปาก
!!!

ยิ่งไป
กว่านั้น
ยิ่งโงะ

เฮ้

เจ้านะ
เมื่อไรก็ยัง
ขาดจิตสำนึก
ในฐานะ
ผู้สืบทอด
อยู่ดี

การรักษาสมดุล
ของจิตใจเอาไว้
ตลอดเวลาเพื่อทำ
ให้วิชาที่โช่มิ
เสถียรภาพก็เป็น
หลักพื้นฐาน
ของผู้ใช้วิชานี้

ไอ้เรื่อง
นั้นนะ
ผมไม่ได้
ตัดสินใจเอง
ซะหน่อย

เจ้าบ้า !!!

ขาดสันมือ

แอ๊ก !!

ไม่ว่าเจ้าจะพูดขัดใจ
สัญลักษณ์ของผู้สืบทอด
วิชาฉนิกมาร
สำนักสาขะมะที่แท้จริง
"โฮอิน"ก็มาปรากฏขึ้น
บนร่างของเจ้าแล้ว

โฮอิน

ผู้ที่มิ
สัญลักษณ์นี้
ปรากฏอยู่
ข้อมไม่มี
ทาสเลือก
เจ้าแล้ว
ปู่เองก็
เป็นไมโกดฝั่ง
เข้าไปทุกที

ปรากฏ
อยู่-

ถ้าเจ้า
ไม่รีบช่วย
หน้าที่
ผู้ฉนิกมาร
รุ่นนี้ไป

ก็จะ
นำมาซึ่ง
หายนะ
ครั้งใหญ่
!!!

จำใส่ใจไว้

เกลียด
บ้าน
แบบนี้
ที่สุดเลย

ปัญหา
มันยังไม่หมด
แค่นี้

ไม่เอา
แล้ว ชีวิต
แบบนี้

ร้องไห้
อีกแล้ว

ถ้าไม่อยาก
ทำขนาดนั้น
ก็เลิกไปซะเลย
เป็นไง?

ยุกิบุระ โทกิเนะ
(อายุ 11 ปี ประถม 5)

โทกิ
เนะ

พูดสั้น ๆ
ก็คือ
ปัญหา
เรื่องเพื่อน
บ้าน

มันเรื่องอะไร
ถึงไปเอ่ยปาก
คุยกับผู้ชาย
ตระกูลสุมิมุระ
ทา!!

เจ้าบ้านตระกูลสุมิมุระรุ่นที่ 21
สุมิมุระ ไทโกะ(65)

บ้านสุมิมุระ
กับบ้านยูกิมุระ
ที่อยู่ห่าง ๆ
แต่เดิมเคย
เป็นสำนัก
เดียวกัน

นวด
ออกมา
แล้ว

เรื่องมัน
ก็มี
อยู่ว่า...

บ้านสุมิมุระ

บ้านยูกิมุระ

เนื่องจาก
ท่านผู้ก่อตั้ง
ไม่มีผู้สืบทอด
บรรพบุรุษของ
ทั้ง 2 ตระกูล
ที่เป็นลูกศิษย์
จึงขัดแย้งกันด้วย
เรื่องตำแหน่ง
ผู้สืบทอด

แต่เดิมเป็นกันที่ท่านผู้ก่อตั้ง
ไว้เช่นกันเท่านั้นเอง

แม้เวลา
จะผ่านไป
400ปีแล้ว
ก็ยังคง
ไม่ลงรอย
กัน

ตระกูลสุมิมุระนะ
ก็แค่พวกที่ได้
เข้ามาเป็นลูกศิษย์
ด้วยความเวทนา
ของท่านผู้ก่อตั้ง
เท่านั้นแหละ
ไอ้เรื่องจะมา
ข้องแหวะกับเจ้า
ซ่งแหวะกับเจ้า
ที่เป็นผู้สืบทอด
โดยชอบธรรม
นะ.....

คุณย่า
คะ...

ฮ

ไอ้เรื่อง
ผู้สืบทอดนะ
จะเป็นใจ
ก็ช่างมัน
เดะนะ
ยัยแก่
หนักเหี้ยว

ทำอะไร
อยู่นะ
โยชิโมริ
!!!

มันเรื่องอะไร
ถึงมาพูดคุย
เล่นกับพวก
ยูกิมุระท่าทาง
สนุกสนาน
มึงเฮฮา!!

มองยังไซ
ถึงเห็นว่า
ท่าทาง
สนุกสนาน
นะทา!!

เสียงหัว
เราะดัง
ขึ้น

แหมา
ทะเลาะ
กันเอง ใน
ครอบครัว
นี่เข้า
สมกับที่เป็น
พวกตระกูล
นอกคอก
จริง ๆ

นอกคอก
เรอะ
!?

ต่างหูฟังให้ตึนะ
พวกเราสุมิมุระ
ต่างหากที่ท่านผู้ก่อตั้ง
เลือกให้เป็นผู้สืบทอด
สำนักฮาชะมะที่แท้จริง

โฮอินนี่
คือหลักฐาน
!!!

หุบ
ปาก
ชะ
!!

โฮอินนี่
ต่างหากคือ
หลักฐาน!!

โ๊ะ...
เก็บไปเลยนะ
ขี้ขแง
เหนียงขนาน

อุจาด
ชุกตา
!!

เซียบ
มารยาท
!!

ซึ่ม
วันนี้ละ
ตาแก่จะได้ตัดสินใจ
ตุ้ม ให้รู้กันชะที
มูระ

ก้า
ดิ้ง
ต้องการ
อยู่เลย
ยายแก่
ยูกิมูระ

ซ่า...!!

ไฮ...!!

ฮึบฮึบ
ฮึบฮึบ
ไม่เอา
แล้ว
บ้าน
แบบนี้

ห้ามทีลี
โทกิเนะ
!!

ห้าม
ไม่อยู่
หรอก

ก็เขายังเด็กอยู่นี้ครับ

จะว่าเป็นเด็กหรือไรก็เหอะ

เขาจะต้องรับผิดชอบงานของบ้านนี้ถ้ายังทะเลาะแหวะแบบนี้ไปไม่รอดแน่

ความประมาทแม้เพียงชั่วครูก็อาจนำมาซึ่งภัยพิบัติ

นี่ทำตัวให้มันกระปรีกระเป่าหน่อย

ฮือ

เฮ้อไม่ได้เรื่องเลย

ก็เป็นซะแบบนี้เคล็ดวิชาถึงไม่ก้าวหน้าแล้วเมื่อไรจะชนะลูกสาวบ้านยูกิมุระได้

กะ-

ก็มันช่วยไม่ได้นี่นา

ฝ่ายโน้นเค้าก็อายุมากกว่าด้วย

เกี่ยวข้องกับชะที่โหนดแกยงฝึกไม่พอต่างหาก

ไม่ใช่ชะหน่อยาเพราะวิธีการสอนของปู่ไม่ดีต่างหากละ

พอทีเถอะครับทั้ง 2 คน

อะไรกันไอ้ชานแบบนี้ละ

เขี่ยมไปเลยไซ้มัยละโยชิเมจิ

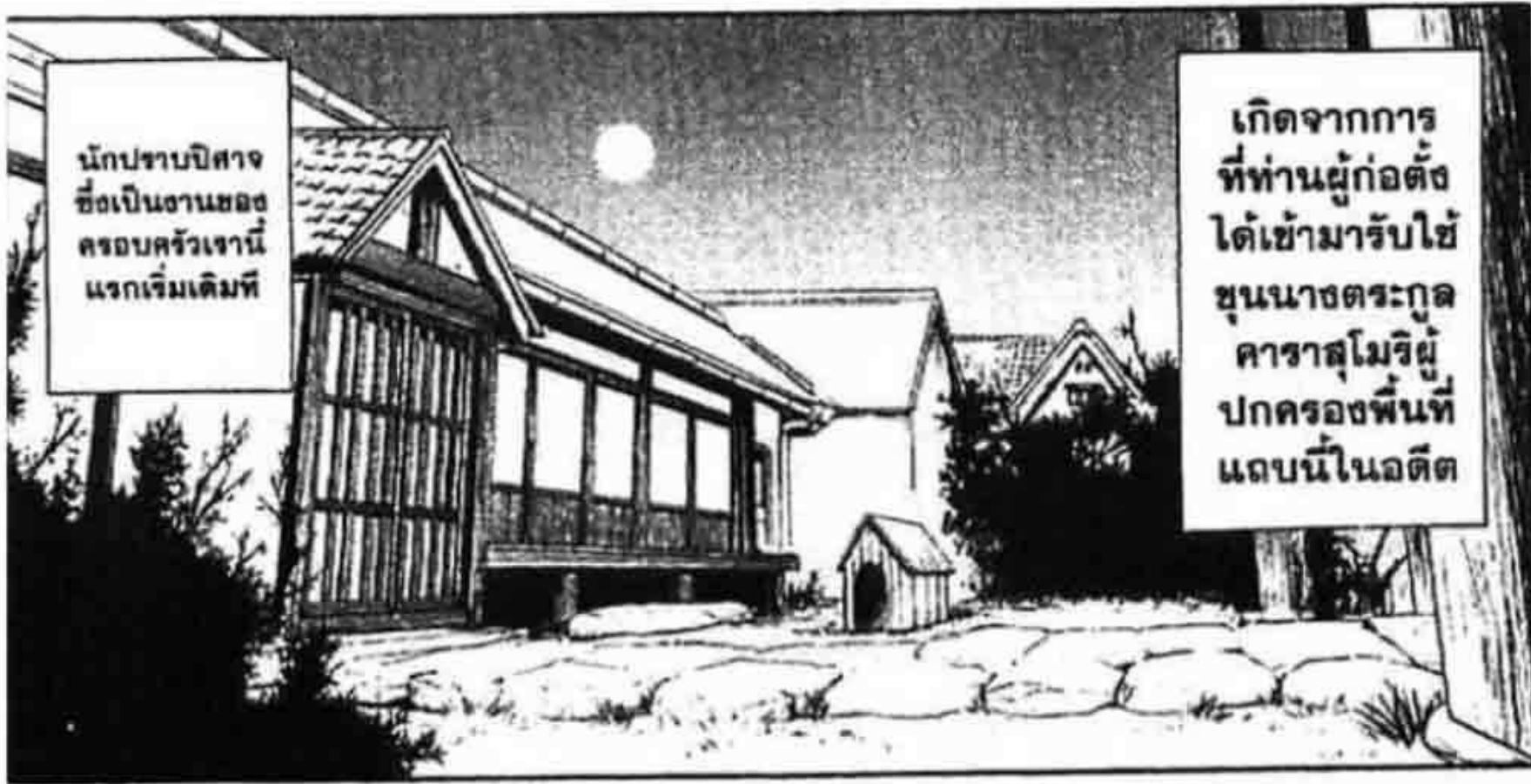
คิดว่า
บอกไป
หลายครั้ง
แล้วนะ

งานของตระกูลเรา
เป็นสิ่งที่เหล่าท่าน
บรรพบุรุษอุทิศตน
ทำติดต่อกันมา
หลายชั่วอายุคน

ต้องตั้งใจ
ทำเต็มที่อย่า
ได้ย่อหย่อน
แม้ชั่วขณะเดียว

อย่าได้ลืม
โดย
เด็ดขาด
!!!

นักปราบปิศาจ
ซึ่งเป็นงานของ
ครอบครัวเจ้านี้
แรกเริ่มเดิมที

เกิดจากการ
ที่ท่านผู้ก่อตั้ง
ได้เข้ามารับใช้
ขุนนางตระกูล
คาราสึโมริผู้
ปกครองพื้นที่
แถบนี้ในอดีต

ดูเหมือนว่า
ตระกูล
คาราสึโมริ
จะเป็นตระกูล
ที่มีพลัง
วิญญาณสูง
ผิด
มนุษย์มนา

ดังนั้น
จึงได้รับความ
เคียดแค้น
จากปรากฏการณ์
พิศวงต่างๆ และ
เหล่าปิศาจที่เข้า
มาใกล้

ใน
ตอน
นั้น ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการ
ปราบปีศาจ
ที่ถูกเรียกมาก็คือ
ฮาซามะ โทคิโมริ
ท่านผู้ก่อตั้งของ
ตระกูลเรา

ซึ่งก็ได้
อยู่รับใช้
ในฐานะ
ผู้ฉนิภมาร
ประจำบ้าน
คาราสุโมริ
ตั้งแต่นั้น
เป็นต้นมา

แต่ทว่า
ตระกูล
คาราสุโมริ
ถ่ายทอด
สละมรดกนั้น
ครั้งแล้วครั้งเล่า
จากรุ่นสู่รุ่น

ปีศาจที่เข้า
ใกล้จึงได้ริ
พดงนั้น
เข้าไปด้วย
เงินแข็งแกร่ง
อย่างรวดเร็ว
และเช่นฆ่าผู้
ไปมากมาย

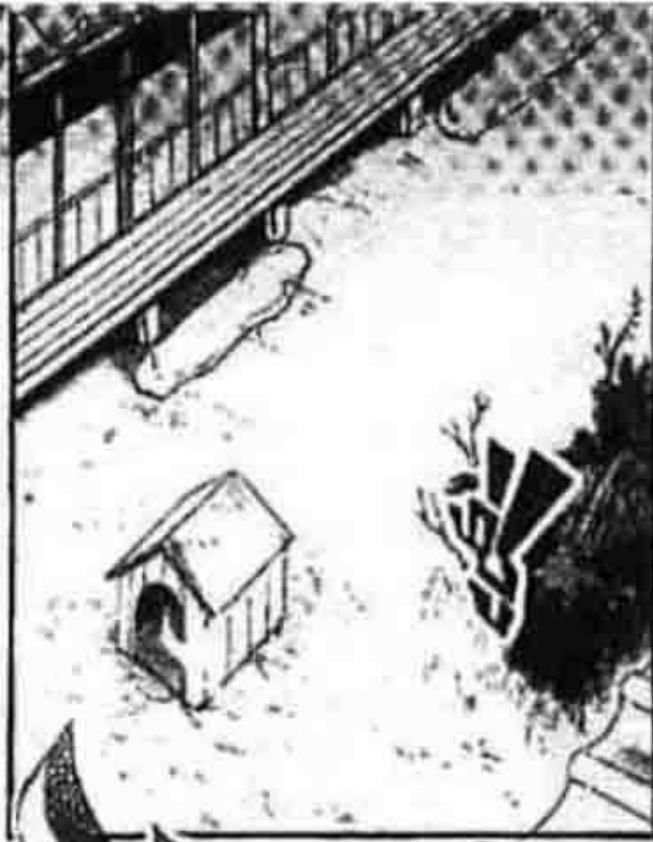
จากนั้น
อยู่มาวันหนึ่ง
ผู้ผนิกมารได้
ล้มป่วยกะทันหัน
เนื่องจาก
ตรากตรำงานหนัก
จึงไม่สามารถ
ปฏิบัติหน้าที่ของตน
ได้ถึง 3 วัน

เมื่อผู้ผนิกมาร
เดินทางมาถึงใน
เช้าของวันที่ 4
ปราสาทก็เต็มไปด้วย
เหล่าภูตผีปิศาจ
ซึ่งแพร่พันธุ์และ
เติบโตอย่างรวดเร็ว

ในปราสาท
ไม่มีมนุษย์
เหลือรอดอยู่
แม้แต่
คนเดียว

ตระกูล
คาราสุโมริ
จึงสูญสิ้น
นับแต่นั้น

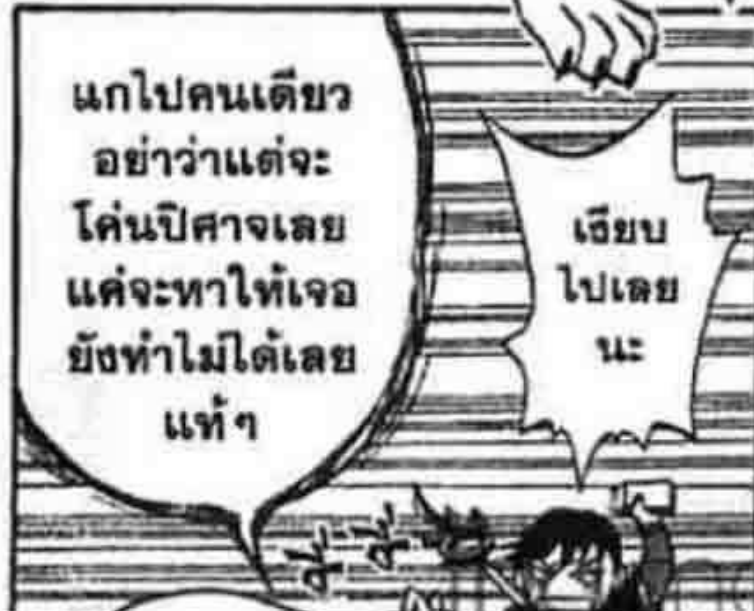

เฮ้
เรียกกัน
ชักราก็ได้
นี่นา

ทนวกทูน่า
เจ้าหมา
กลายเป็นสัตว์

เดี๋ยว
ก็ส่งไปเกิด
ชะหรงก

ไม่น่ารัก
เหมือนเดิม

แกไปคนเดี๋ย
อย่าว่าแต่จะ
โค่นปิตางเลย
แต่จะทำให้เจอ
ยังทำไม่ได้เลย
แท้ๆ

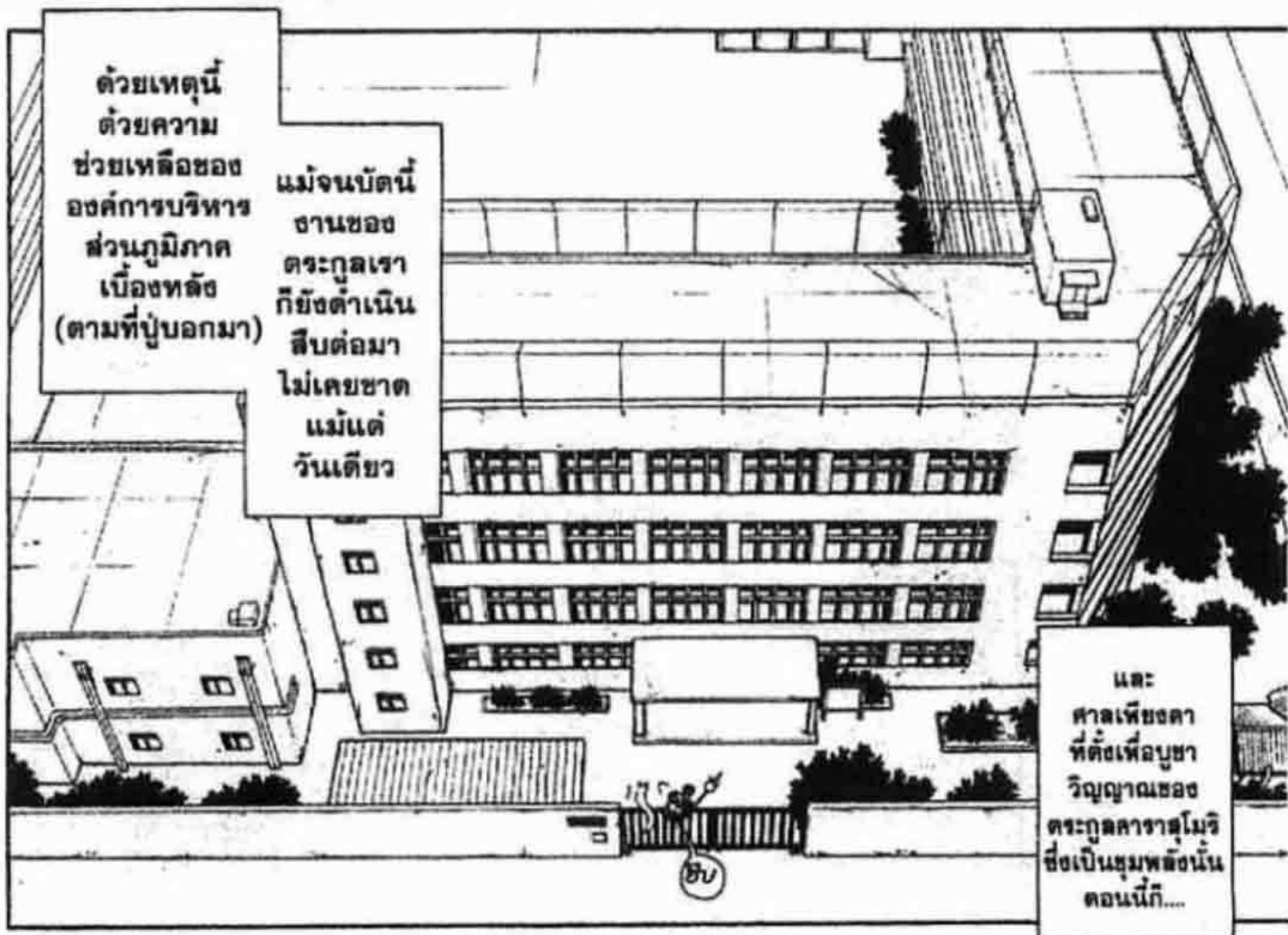
เขียบ
ไปเลย
นะ

ใน
ตอนนี้

ตระกูล
คาราสุมอิจิ
นั้น ไม่มี
อีกแล้ว

อะไรกัน
มาด้วยซี

โยชชี
ซีเกียจออก
ยั้งซีนี่นะ

ลูบิล่าปีศาจประจำตระกูลยูกิบุระ
อะกุชิ(อายุประมาณ 4000)

อะไรกัน
มาไม่ได้
ซีใจ

ก็
เปล่า
ทรอก

แต่ว่า
นะ...

ปกติ
แล้ว
เฮอนะ

เอาแต่
ทำหน้า
ซีงกะตาย
ตลอดเวลา
นี่นา

เอานะ
อย่างนั้นอาจจะ
เป็นโอกาสดี
ก็ได้นะ
ไม่รู้เหมือนกัน

เปล่า

พวก
ปีศาจนะ
จะเข้าหาคน
ที่หดหู่

แต่
ว่า

ถ้า
ไม่มีกะใจ
จะทำยั้งซี
ก็อย่ามา
เลย

เกะกะ
เปล่าๆ

อ้อ
นี่ คิดว่า
ตัวเอง
เป็นใคร
กันนะ

อะไร
กัน
!!

โอ้
เจ้า
จ

ก็ไม่ได้
ทำเพราะ
ชอบ
ชะง่อน

กระทั่ง
ยัยนั้น
ก็ยังดูถูก
เรา

เฮ้อ...
ห้องให้
อีกละ
โอ้เด็กนี่

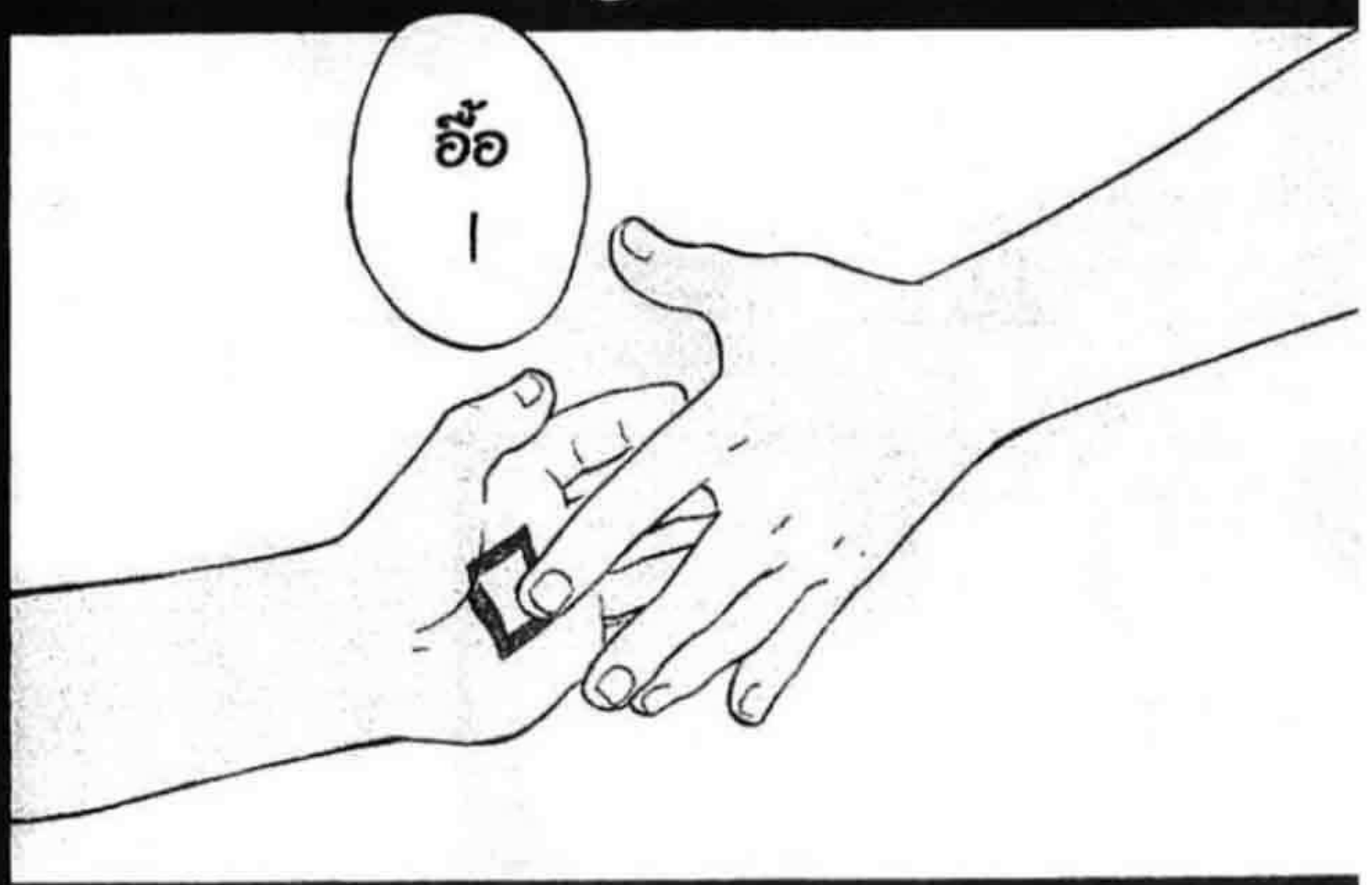

ตั้งแต่เมื่อไรนะ
ทั้งที่ก่อนที่จะ
เริ่มฝึกก็ไม่ได้
เป็นแบบนี้
ชะง่อน

แต่นี่
โตดข้ามมา
ได้อยู่แล้ว
นะ

แต่ว่า
|

เด็ก
ร้องไห้
ชะดี
น่า

.....

ขอ
โทษ
นะ

เป็น
ไร
-

ไม่
เป็นไร
หรอก

โยชิ
โมจิ

ฉันจะบอกว่า
ไปเล่นที่แม่น้ำ
คนเดียวแล้วก็
พลัดตกไปเอง
เพราะฉัน

เธอก็ต้อง
พูดอย่าง
เดียวกัน

ทำไม
ล่ะ

ก็
-

บ้านฉัน
กับบ้านเธอ
ไม่ตูกกัน
ไม่ใช่เธอ

ทำไม
ล่ะ?

ฉันก็ไม่รู้
รายละเอียด
หรอก

จะดีกัน
เหมือน
เมื่อก่อน
ไม่ได้แล้ว
หรือไงนะ

ว๊ว

รู้สึก
ว่าเหยื่อ
จะมาแล้ว

เอา
ไปกัน
เหอะ

อะ
อ้อ

ฉัน
อุตส่าห์เจอก่อน
เจ้าพวกนั้น
ทั้งที

วันนี้
จัดการให้
อยู่หมัด
เลยนะ

อะไรกัน

พูดยังกับ
ว่าฉันเป็น
ตัวต๋อง
อยู่คนเดียว
ฉันล่ะ

ก็มัน
จริง
ไม่ใช่
เธอ

ถ้าเทียบ
กับเจ้าหมา
อ่อนทัด
ของฝ่ายโน้น

ฉัน
จมูกไวกว่า
ตั้งเยอะ

ทิ้งที่
อุตสาหกรรม
หาก่อน
ตลอด

หนวก เพราะ
หูนั้น
ซีโก
ตะหาก
ล่ะ!!

แต่นายก็
ปล่อยให้
โดนแย่งไป
ทุกครั้งสิน่า

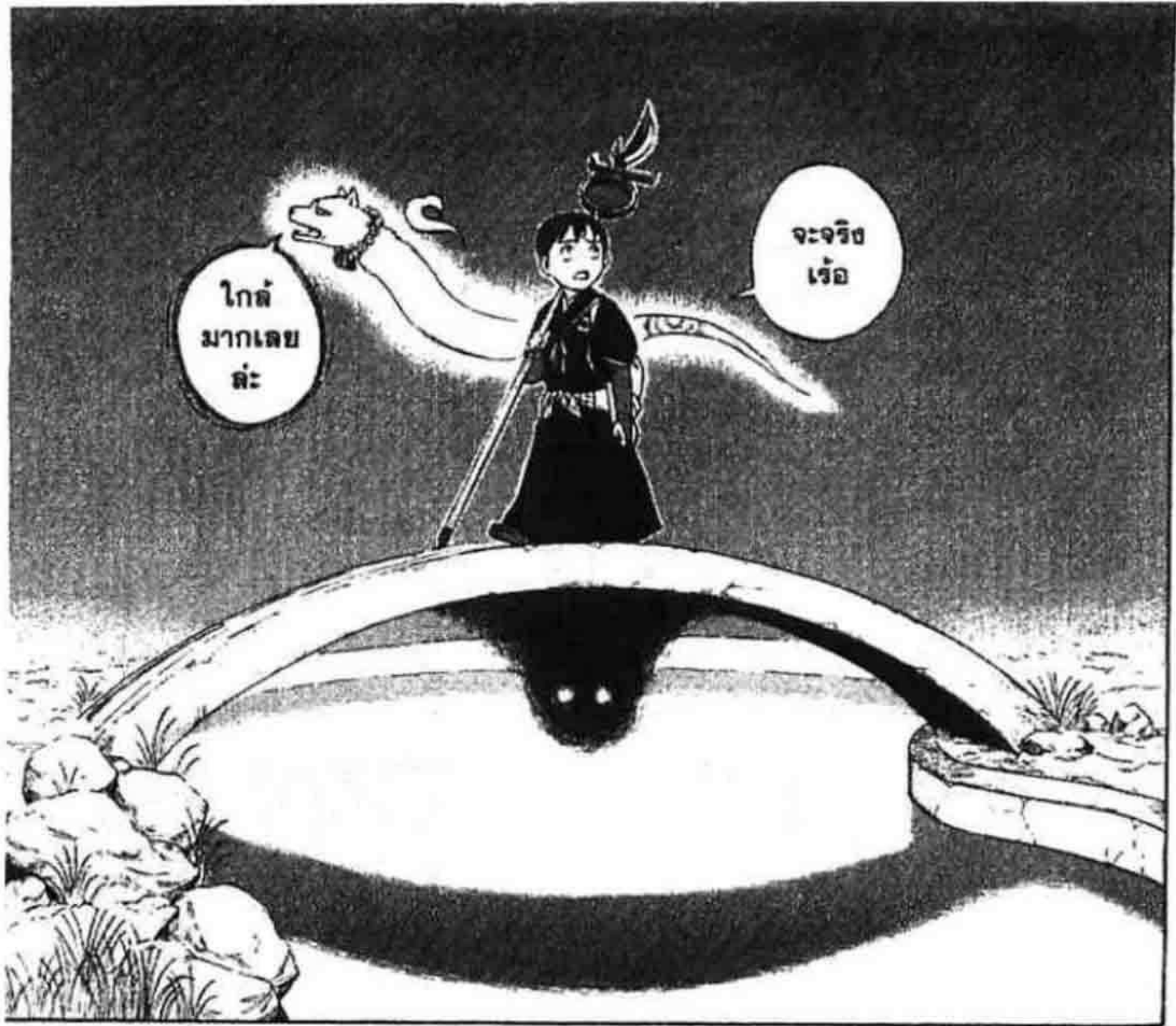
ที่นี่
จริง
?

อืม ไม่ผิด
แน่

อืม..
ก็มีสัมผัส
แปลกๆ
เหมือนกัน
นะ

อะไรกัน
โลวิดี
การพูด
แบบนั้น
น่ารัก
เธอ
ซะเลย

โกดัง
มากเลย
ล่ะ

จะจริง
เรื่อ

อาจจะอยู่
ในบ่อน้ำ
แบบคาดไม่ถึง
ก็ได้นา

นี่เล็ก
เล่นซะที่
น่า

อ๊ะ

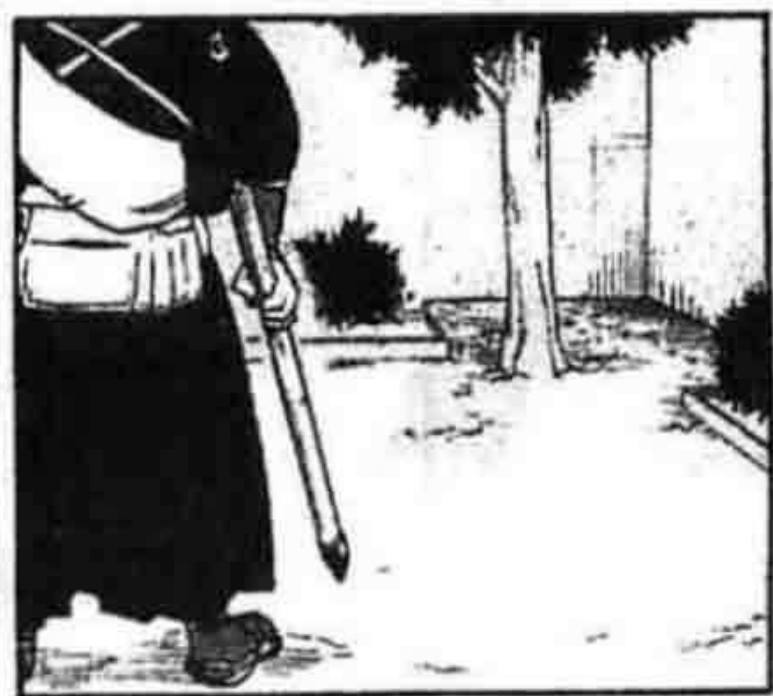
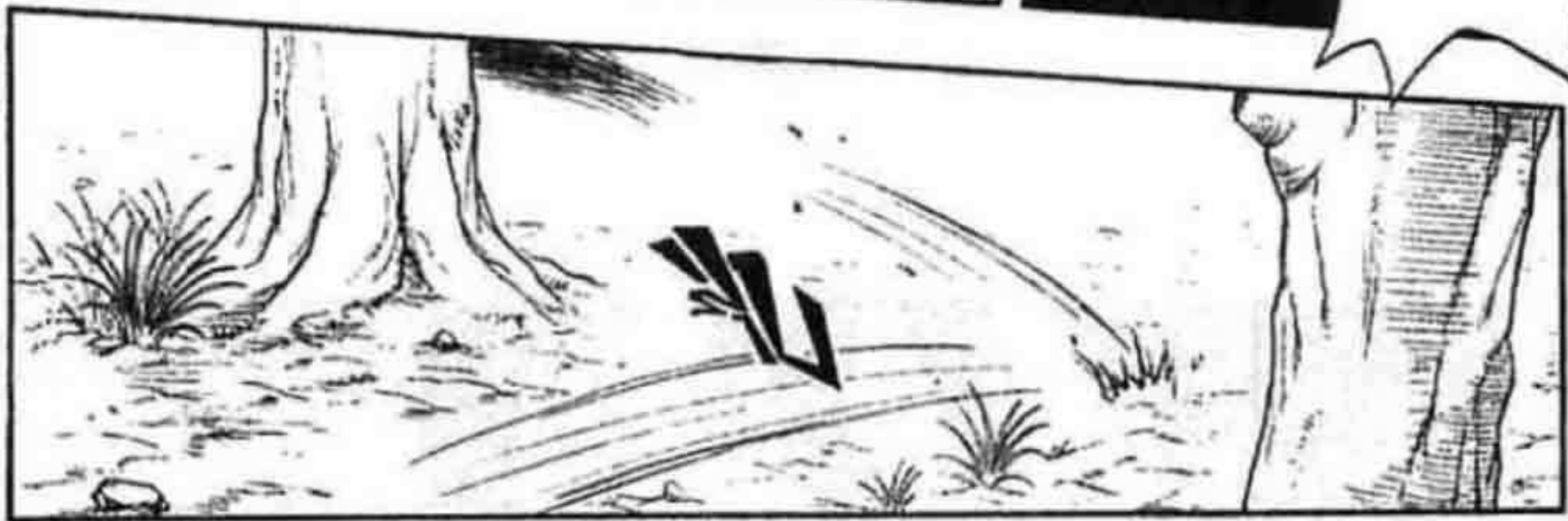
อยู่นั่นไซ
โยชิโมริ
!!!

โ้ว
!!!

หยุด
เซ่

แอบอยู่
ตรงไหน
นะ?

โยชิ
โมจิ

ข้างขวา
ของแปลง
ดอกไม้มิ
ต้นไม้สูงๆ
อยู่ใช่ไหม

ล้อมต้นไม้
นั่นทั้งต้น
เลยเป็นไง

ฟังไหม
ดิฉัน

อ่า

อาจจะใหญ่
ไปสักหน่อย
แต่ถ้าแค่ปลั่งล่ะก็
เด็กคนนี้มีพลัง
เหลือเฟือ จะเป็น
ยังไงนะ

แรงมือ
เข้าเซ่

ล้อม
!!!

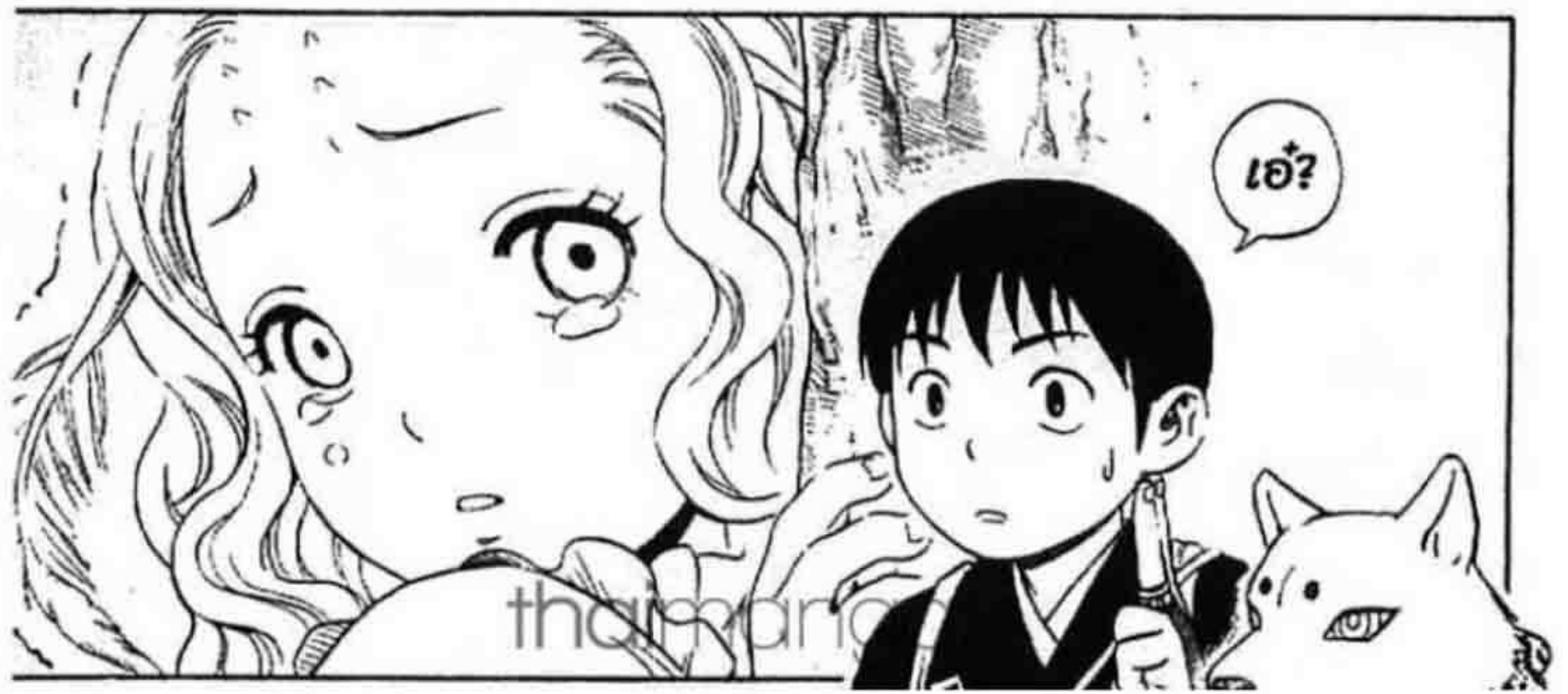

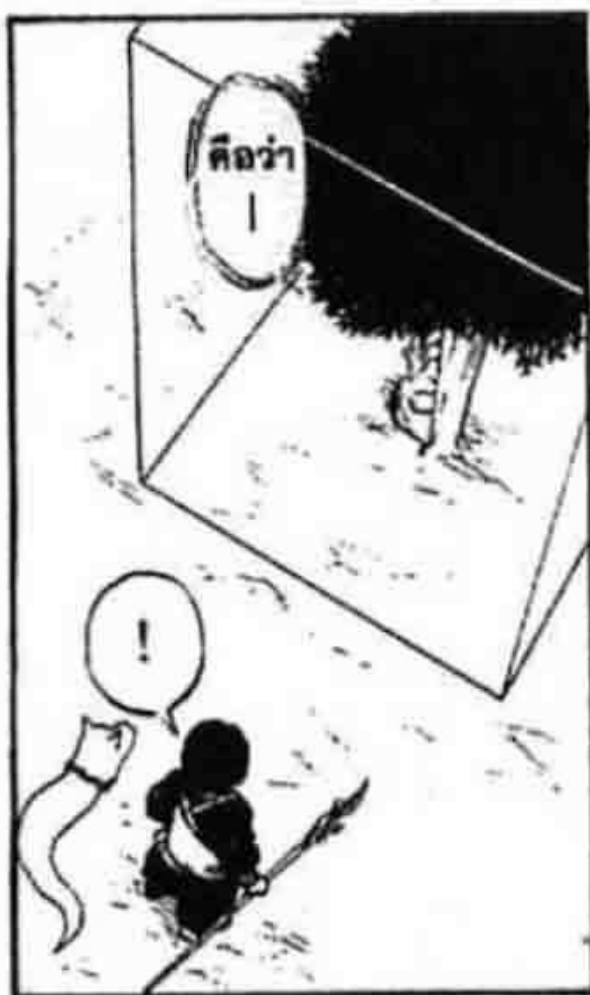
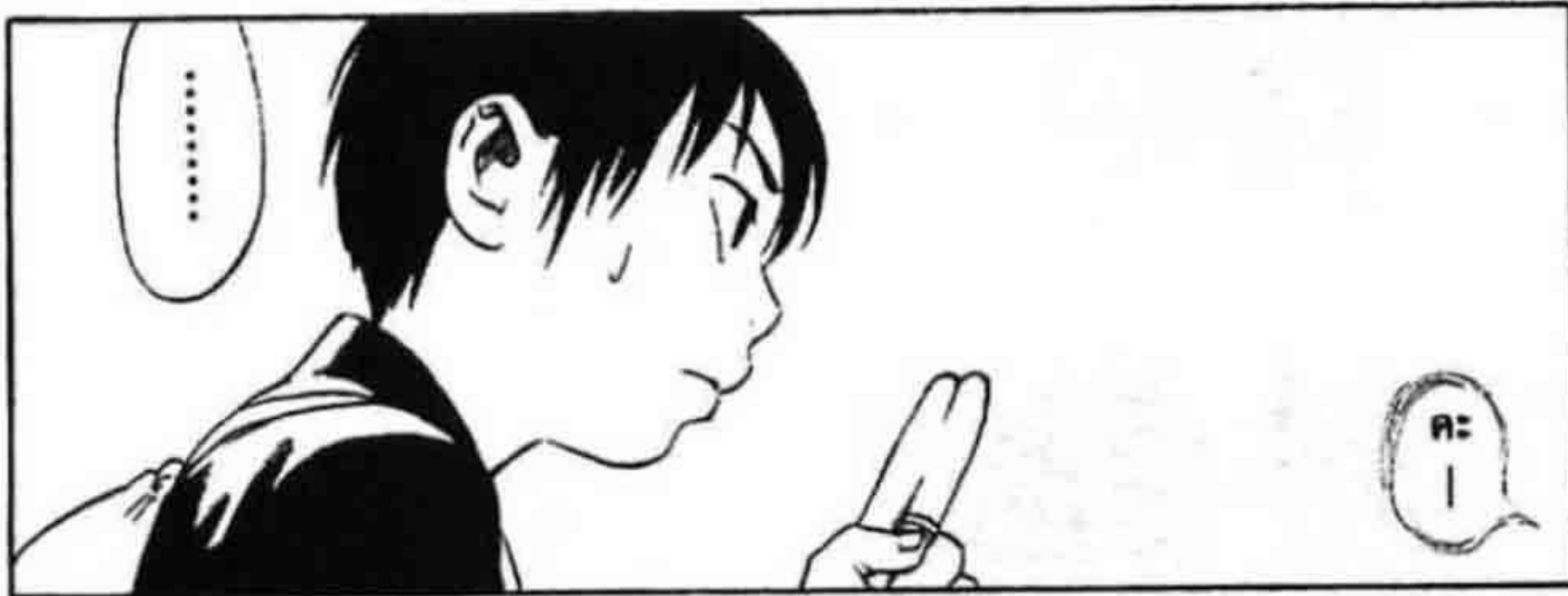
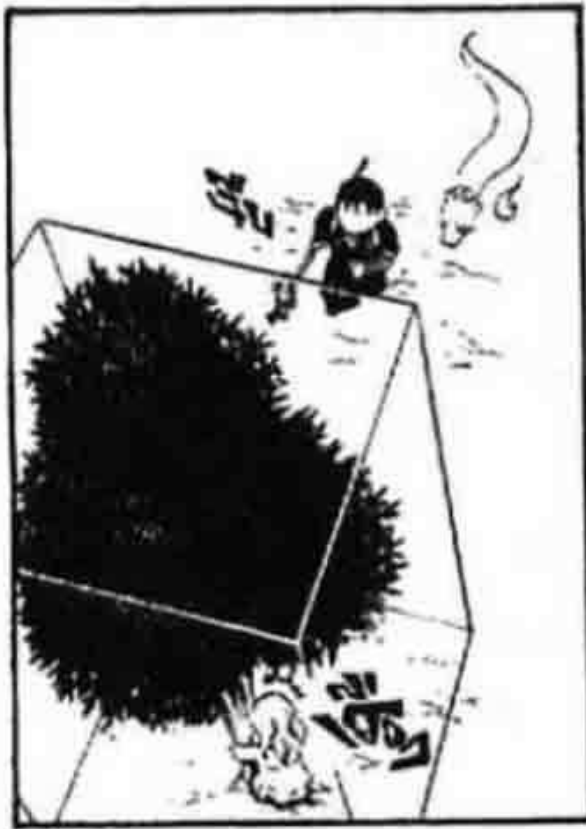
ฉีก
!!!

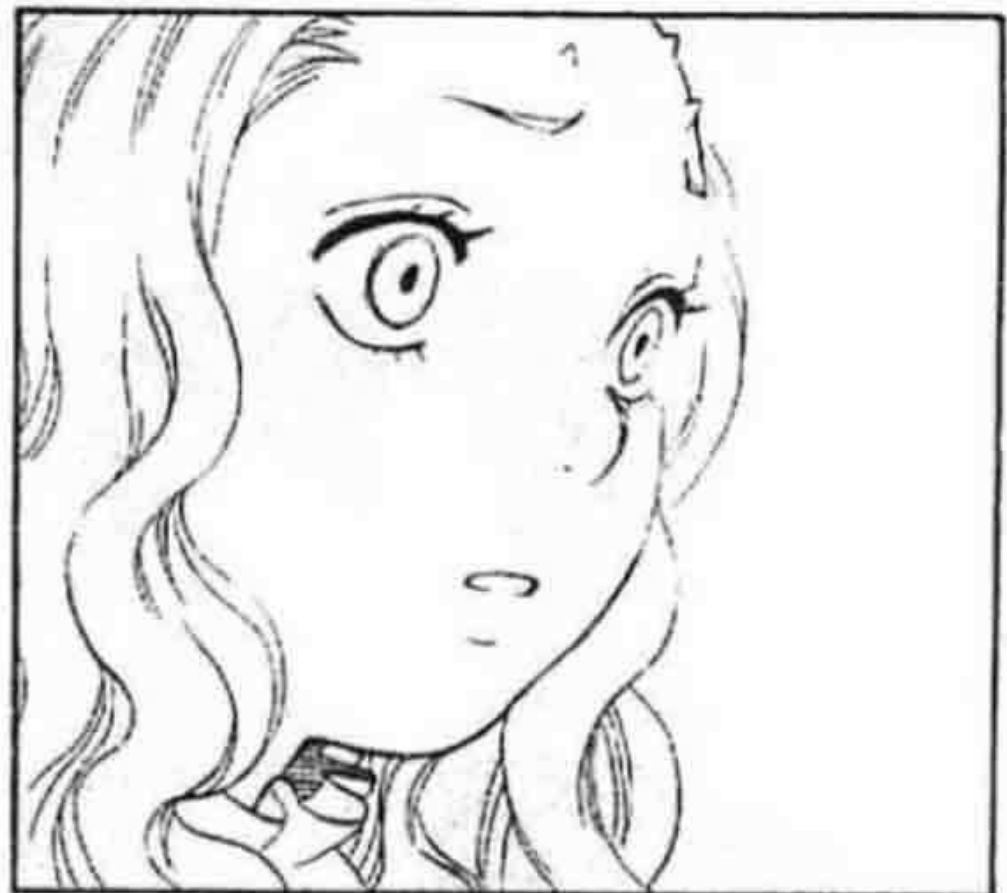
วาช
!!!

เฮาละ
ล่อมไว้
ได้แล้ว

ไม่
เป็นไร
หรอกค่ะ

ยังโอชะ
ถึงจะกลับ
ไปได้
ก็ถูกกิน
อยู่ดี

แต่ว่า
ที่นี่เป็นที่
ที่พิเศษ
จริง ๆ นะคะ

เปี่ยมล้น
ด้วยพลัง

ถึงขนาด
ที่ชวนให้
คิดว่า

ถ้าอยู่ไป
แบบนี้
แม้แต่ดินแดน
ก็ยังคงจะ
แข็งแกร่งขึ้น
ได้โดยละค่ะ

เพราะฉัน
มัน
อ่อนแอ

แต่ว่า
|

ไม่
|

ไม่
เป็นไร
แล้วละค่ะ

เท่านั้น
ก็

พอแล้ว
นะเซ่
เจ้าหนู

ยุมิงาเนะ
(คัสครเหล็ก)
ช่วงที่ยังเป็นตัวอ่อน
จะใช้รูปลักษณะ
ภายนอกหล่อเหยื่อ
เข้ามาแล้วจับกิน
แต่เมื่อโตเต็มที่จะ
กลายเป็นรูปแบบ
สู้รบโดยสมบูรณ์

มัน
เปลี่ยน
สภาพ
แล้ว
...

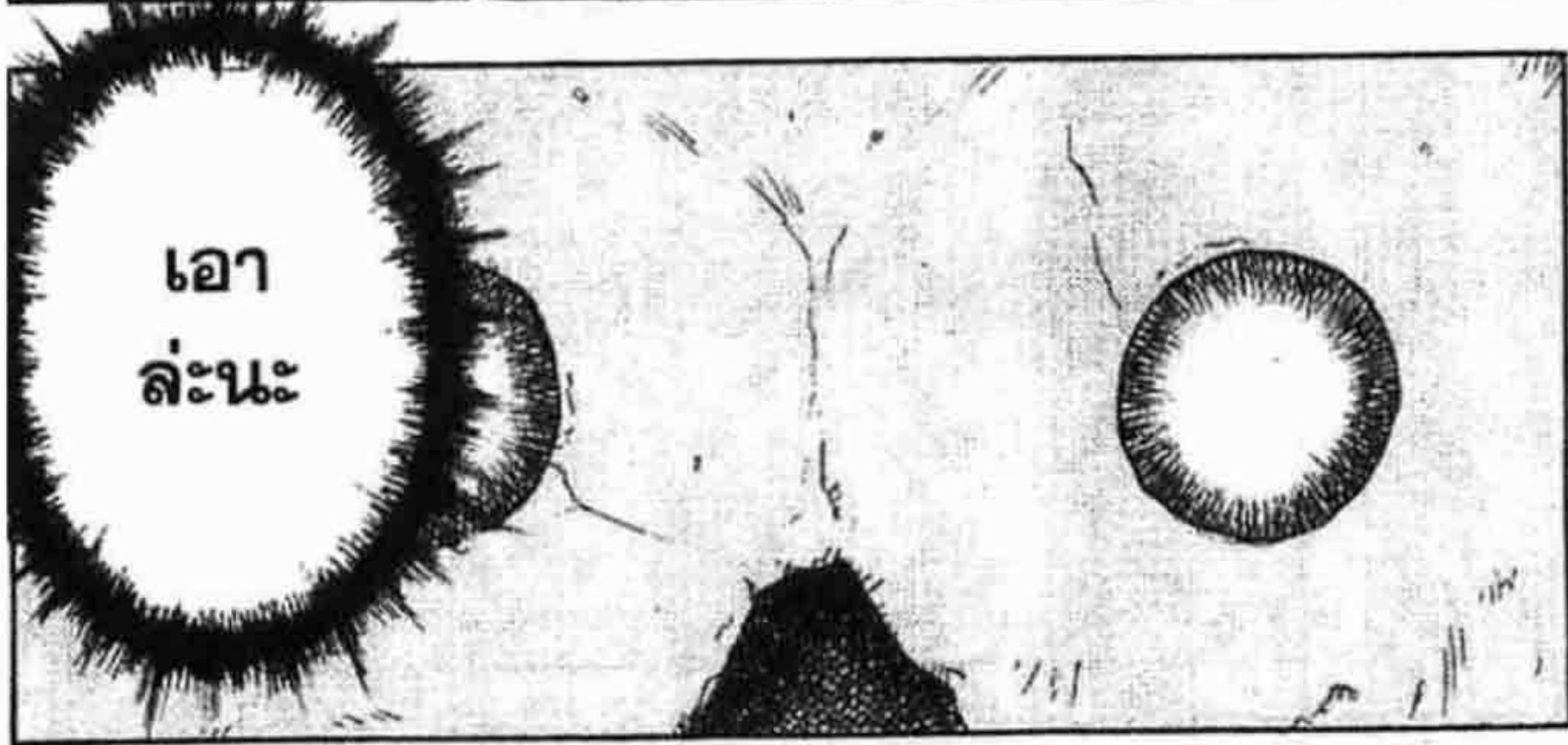

ทีทีที
ไอ้เด็กอมมือ
อย่างแก่นะรี
ผู้ฉนิกมาร

เมื่อกี้
ขาดองการ
เวลาอีก
แค่หนึ่งเดียว
เท่านั้น

น่า
หัวร่อ

แต่ก็ต้อง
ขอขบใจ
อีกแค่
นิดเดียว

สลาย
!!!

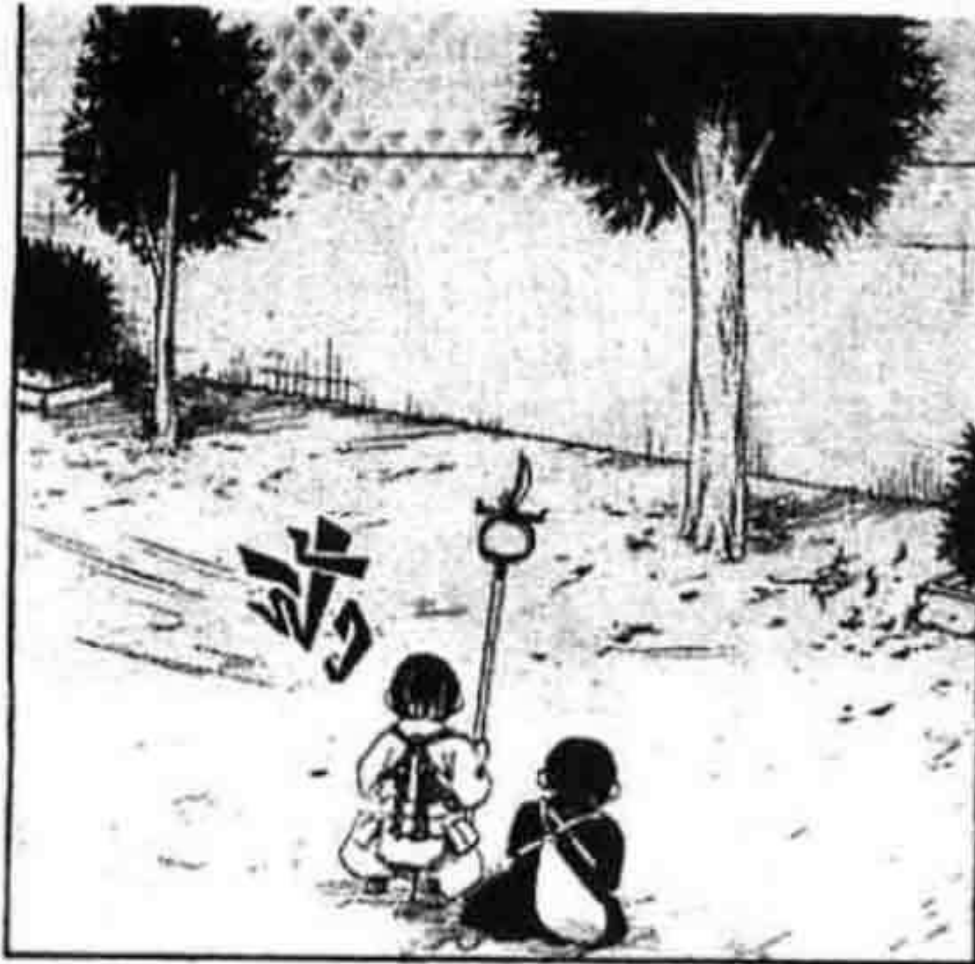

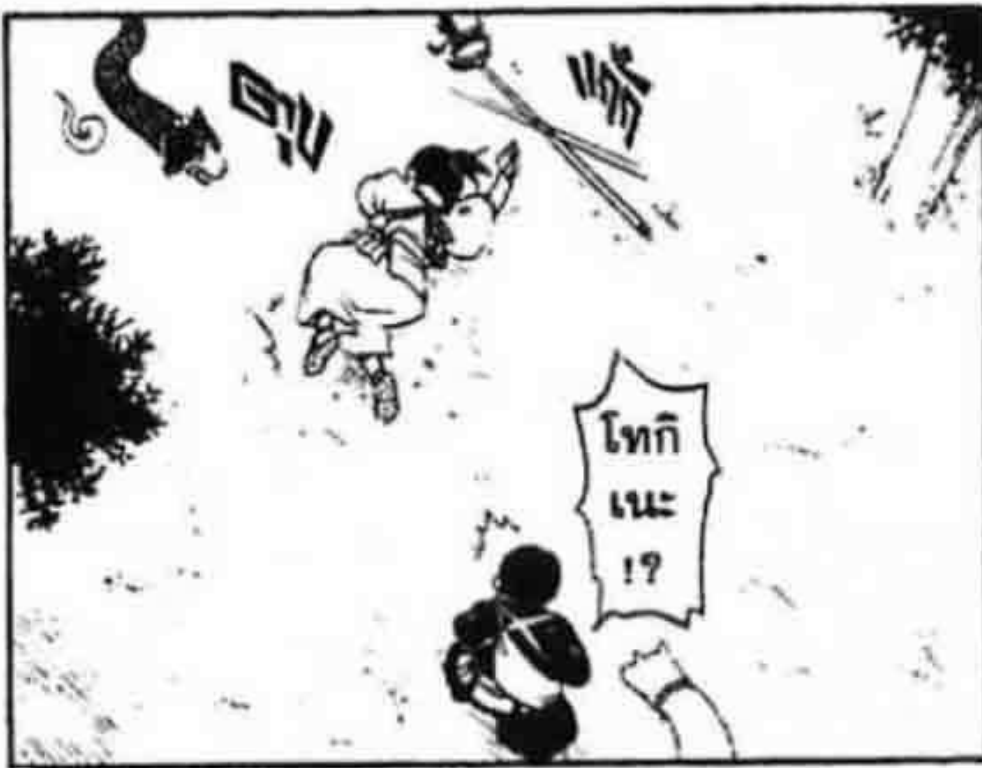
ห้วง
สวรรค์
!!!

จวบ

ห้วงสวรรค์
การเก็บกวาดโดยเปิดประตูอีกโลกหนึ่งเพื่อที่
วิญญาณที่ตกกระหายเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย
ได้ไปที่ใหม่

มายืนอยู่
ที่แบบนี้
ตลอดนี้มัน
รกจนนะ

5 ปี
ต่อมา

อยู่นั้นใจ
โยชิโมริ

ได้
เลย
!!!

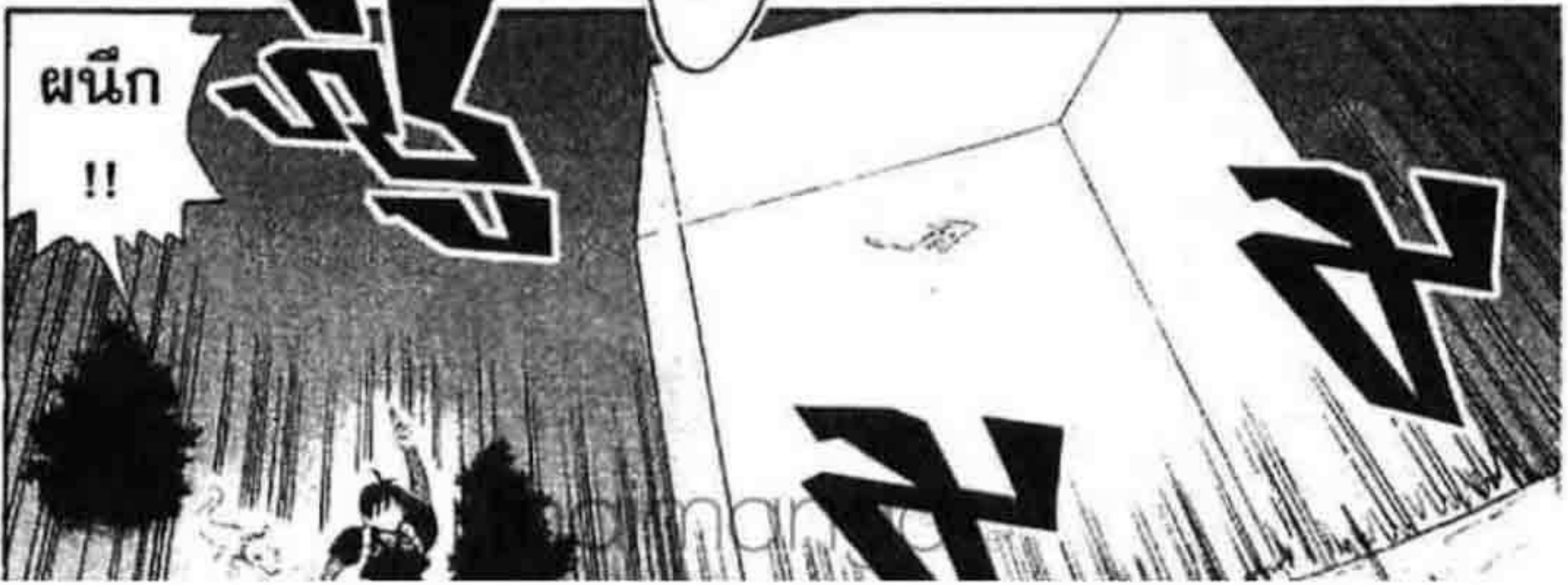
เอา
ล่ะนะ
!!

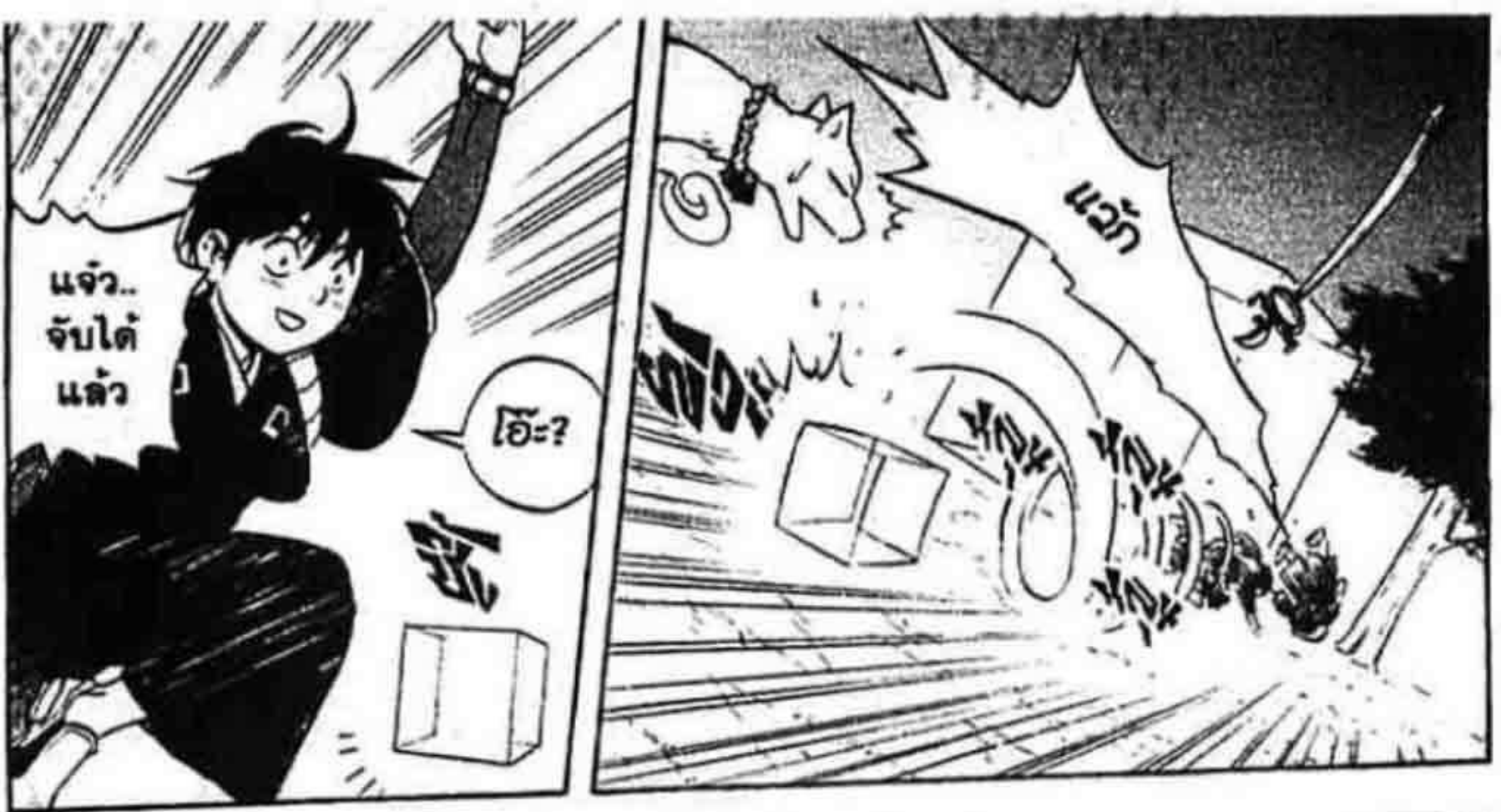
สุนัขล่าปืนประจำตระกูลสุมิบุระ
เบดเดอร์ไฮ (อายุประมาณ 500 ปี)

(ว่าที่)ผู้สืบทอดตระกูลสุมิบุระ รุ่นที่ 22
สุมิบุระ โยชิโมริ (14 ปี มัธยมต้นปี 2)

ผนึก

!!

อะไรกันเนี่ย
ไอ้ผนิก
อันใหญ่
เบื้อเห่อเห่อ
นี่?

เฮอเนี่ย
ไม่รู้วิธี
การต่อสู้
เอาซะเลย

ตกใจละสิ
นี่ละ
ผลของ
การฝึก

บ้ำ

ศัตรู
ตัวแค้นนี้
เออเน

กะจัดริต

ใช้พลังไปซะ
ขนาดนี้
เอาตรงนี้
แล้วจะทำไฉน
ล่ะ

หนวก
หู
น่า

ต่อไปจะมีปิศาจ
ตัวใหญ่แคไหน
โผล่ออกมาก็ยัง
ไม่รู้ไม่ใช่หรอ

เงือกของ
ตอมนั้น
ก็ไว้คิด
ตอมนั้นเช

ไม่ว่า
เลาไหน
ไม่ว่าศัตรู
แบบไหน

ฉัน
จะจัดการ
ให้เรียบร้อย
เอง

พูดเอา
แต่ได้
อีกละ

ไปเหอะ
สะตูปิ

เฮ !!

จะ
ฮันนี่

ฉัน
พูด
จริง
นะ

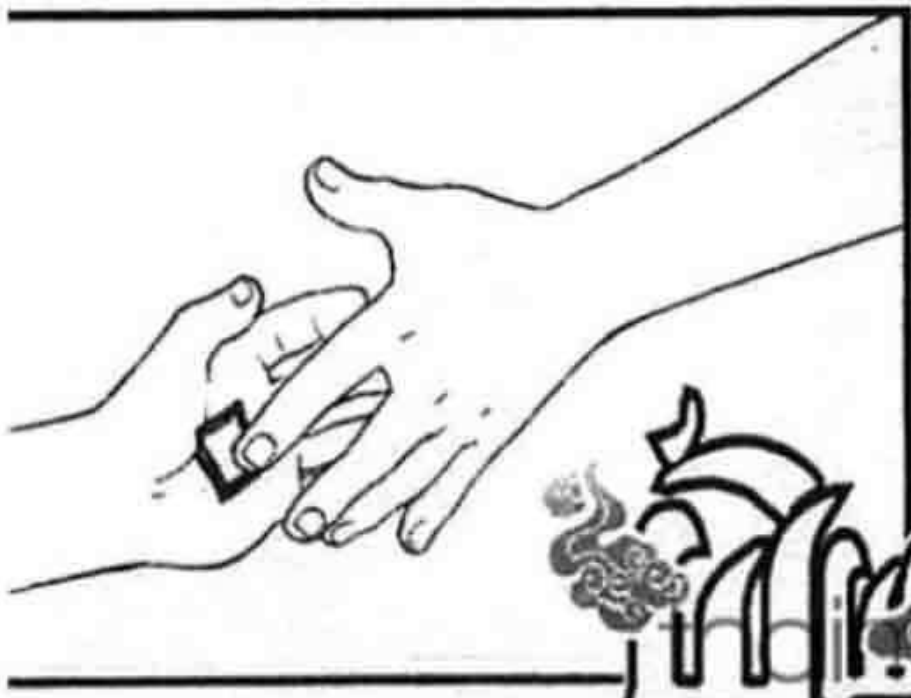
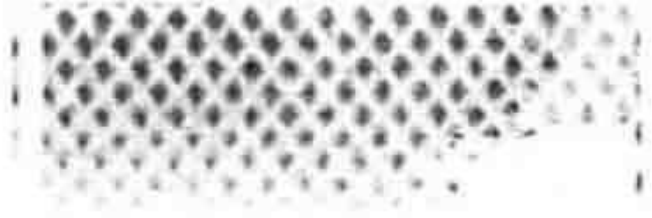
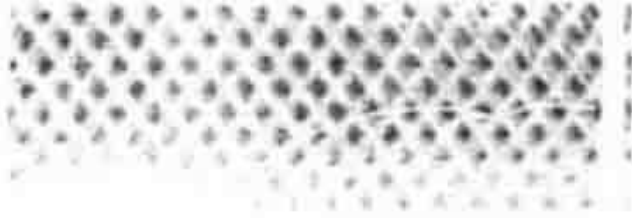
เพราะฉัน
ฉันจะต้อง

ฮัม

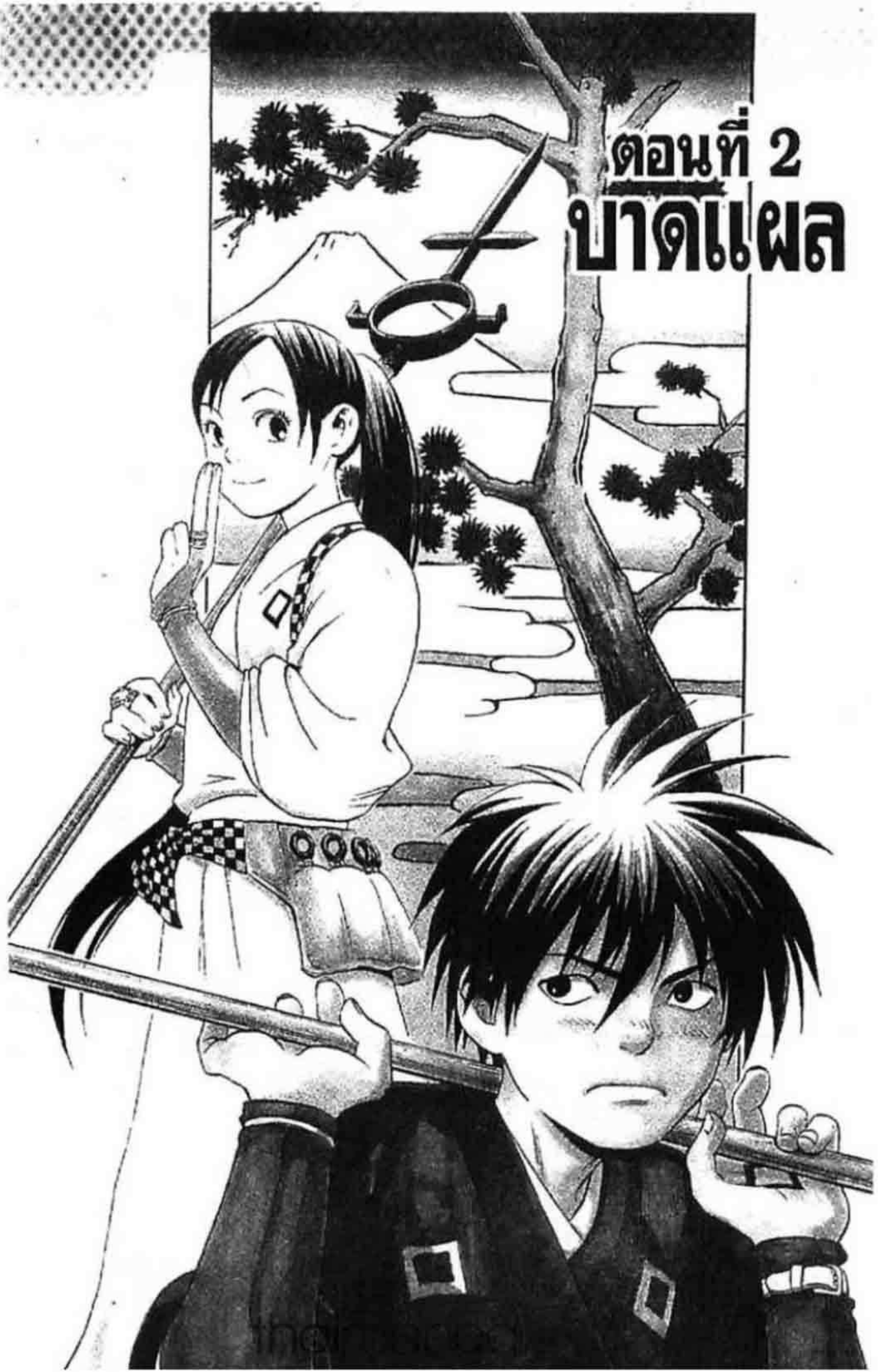

สลาย !!

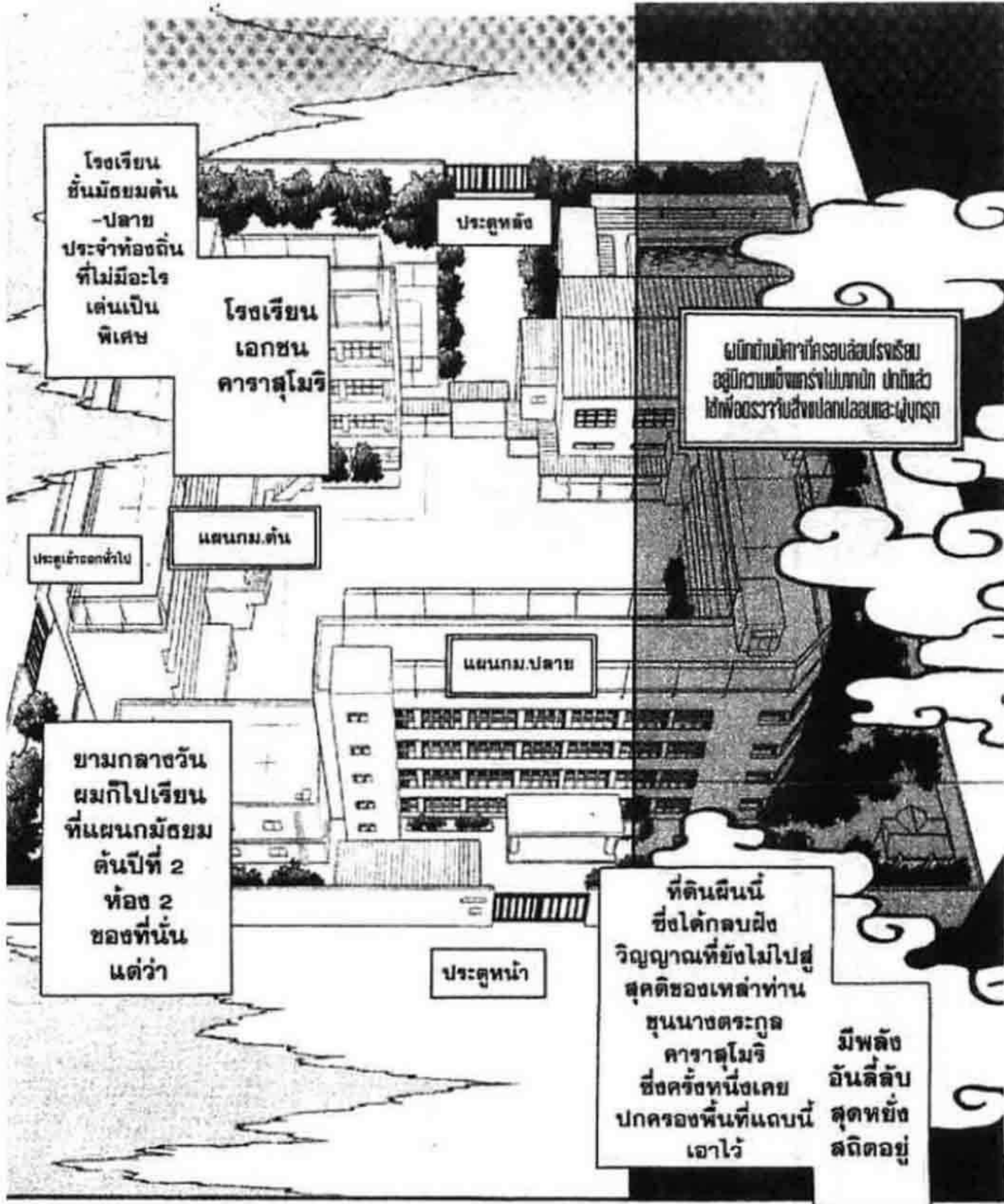
แข็ง
แกร่ง
ขึ้น
ให้ได้

ตอนที่ 2
บาดแผล

โรงเรียน
ชั้นมัธยมต้น
- ปลาย
ประจำท้องถิ่น
ที่ไม่มีอะไร
เด่นเป็น
พิเศษ

โรงเรียน
เอกชน
คาราสูโมริ

ประตูหลัง

เมื่อก่อนเป็นค่ายที่รอบล้อมโรงเรียน
อยู่มีความแข็งแรงไปมาก ปากแล้ว
ใช้เพื่อตรวจรับสิ่งแปลกปลอมและผู้บุกรุก

ประตูเข้าออกทั่วไป

แผนกม.ต้น

แผนกม.ปลาย

ยามกลางวัน
ผมก็ไปเรียน
ที่แผนกมัธยม
ต้นปีที่ 2
ห้อง 2
ของที่นี่
แต่ว่า

ประตูหน้า

ที่ดินผืนนี้
ซึ่งได้กลบฝัง
วิญญาณที่ยังไม่ไปสู่
สุคติของเหล่าท่าน
ขุนนางตระกูล
คาราสูโมริ
ซึ่งครั้งหนึ่งเคย
ปกครองพื้นที่แถบนี้
เอาไว้

มีพลัง
อันลึกลับ
สุดหยั่ง
สุดที่อยู่

ด้วย
เหตุนี้
เวลา
ส่วนใหญ่
ของยาม
ค่ำคืน

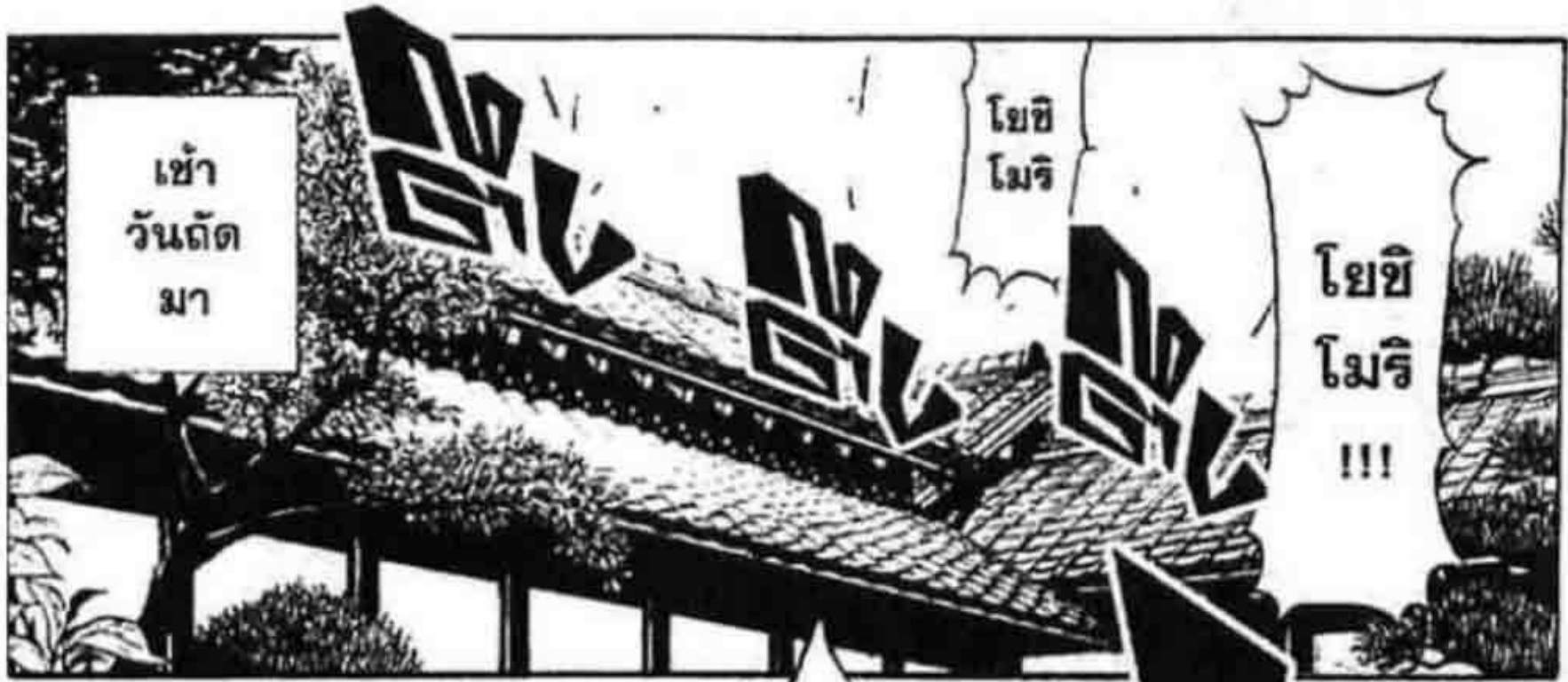

ก็ถึงบอก
ให้ระวิงรอบๆ
ให้มากกว่านี้
ไซ

อันตรายนะ
มันมีอยู่
รอบด้านน่า

ที่
อันตราย
นะ
เซอตะหาก

ผมจะ
มาที่นี่
เพื่อต่อสู้

เช้า
วันถัด
มา

โยชิ
โมจิ

โยชิ
โมจิ
!!!

เจ้าหลาน
เอื่อยเอื่อย
ไม่ได้เรื่อง
ตื่นได้แล้ว

เอ็งก
!!!

ฮือ
-

ให้ตายสิ
คิดว่า
เคตติตณิกมาร
เป็นอะไรกัน

เอามาใช้
กับคนใน
ครอบครัว
แกเอง
แบบนี้

ฮ่า
!!!

คุณ
ซูจิ
!!
ใช้ทอด
นี่
อร่อยจริงๆ

ปริมาณ
น้ำซุป
ลงตัว
ดีมาก

แล้วยังสัมผัส
ฟองฟู
อ่อนนุ่ม
ตอนเคี้ยว
นี่...

จาง
จาง
อา...
ฝีมือ
ชิ้นอีกแล้ว
นะ

โยชิโมริเอง
ก็ดูแล้วเรียนรู้
วิธีลิ้มรส
ด้วยใจนี้ไว้ละ

เอาเดอะ
ครับ
คุณพ่อ

โยชิโมริก็
พยายามอยู่
ทุกวันแล้ว
นี่ครับ

คิด
ตัน ๆ
!!!

เจ้านี้คือ
ผู้สืบทอด
โดยชอบ
ธรรม
ของสำนัก
ฮาเซมะนะ

ถ้าปล่อยไป
ก็จะเป็นแค่
ไอ้บ้าไม่เอา
อ่าวนะสิ

กรวด

เอ่อ
คือ

คุณ
ซูจิ

ตั้งแต่
พรุ่งนี้
ทำข้าวเช้า
สำหรับ 3 คน
ก็พอนะ
ไอ้คน
ทะเลาะแทะละ
ยั้งชั่งนี้
สมควรอด
แล้ว
!!

ไหน
ชิกันชิ

อะ
จ๊าก
!!!

โยชิ
โมริ
!!!!
เจ้ากล้า
ใช้ฉันทะทั้ง
กับของโปรด
ของปู่เชียว
เงอะ

ทวนกหูน่า
ปู่กิน
คนเดียว
มากเกินไป
แล้ว

ไอ้บ้าน
แบบนี้
ใครจะไป
อยากจับ
ข่วงกัน

ไป
ลั่นะ
ครับ

เฮ้อ ครึ้นเครง
กัน
แต่เข้า

ครึ้นเครง
มากไป
จนจะพาล
เหนื่อย
ตายเอา

แล้ว
ให้มึ้กะใจ
อยากไป
โรงเรียน
แต่เข้าได้ไง

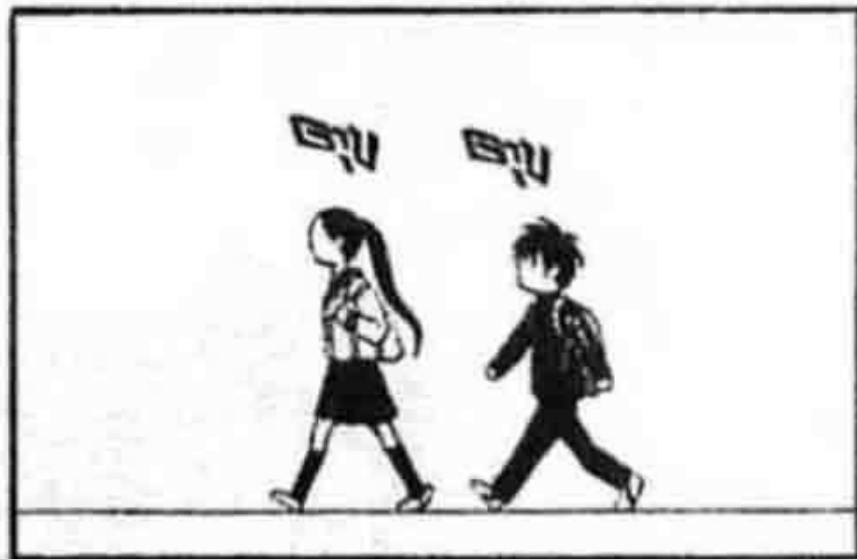

จึ้นหนู
ไปลั่นะ
นะคะ

อ๊ะ

ฮึบ
ทนไม่ไหว
แล้วนะ

อย่ามา
กวนประสาท
แต่เช้า
จะได้มั๊ย

มี
อะไร
17

อะไรกัน
นักกันหนา
เมื่อคืนแพ้
ก็เลยชุกใจเจ็บ
รีใจ

เปล่า
นี่
ฉัน
ไม่
ได้

อะไร
เล่า

นะ
—

หนวก
ทูน่า
ฉันก็แค่
อยากจะไป
โรงเรียน
เท่านั้นเอง

เฮ้
เอา
เถอะ

ว่าแต่
นายทำทาง
ช่วงนอนนะ

โหวรีเปล่า?
เมื่อคืนคง
เหนื่อยสิท่า

เฮ้
?

แสดงว่า
ควบคุมตัวเอง
ได้ไม่ดีพอ

เฮ้
?

รีบไปซะ
แสงสว่าง
ยามเช้า
!!!

กระจก
เชา

จ๊าก
!!!

ไป
ละนะ

ตา
!!

ตา
ฉ่น

อะ..
ร้ายกาจ

ยัยนั้น
เป็นปีศาจ
จริง

เลข
กระแฉ

สุมิมุระ

แอีก
!!

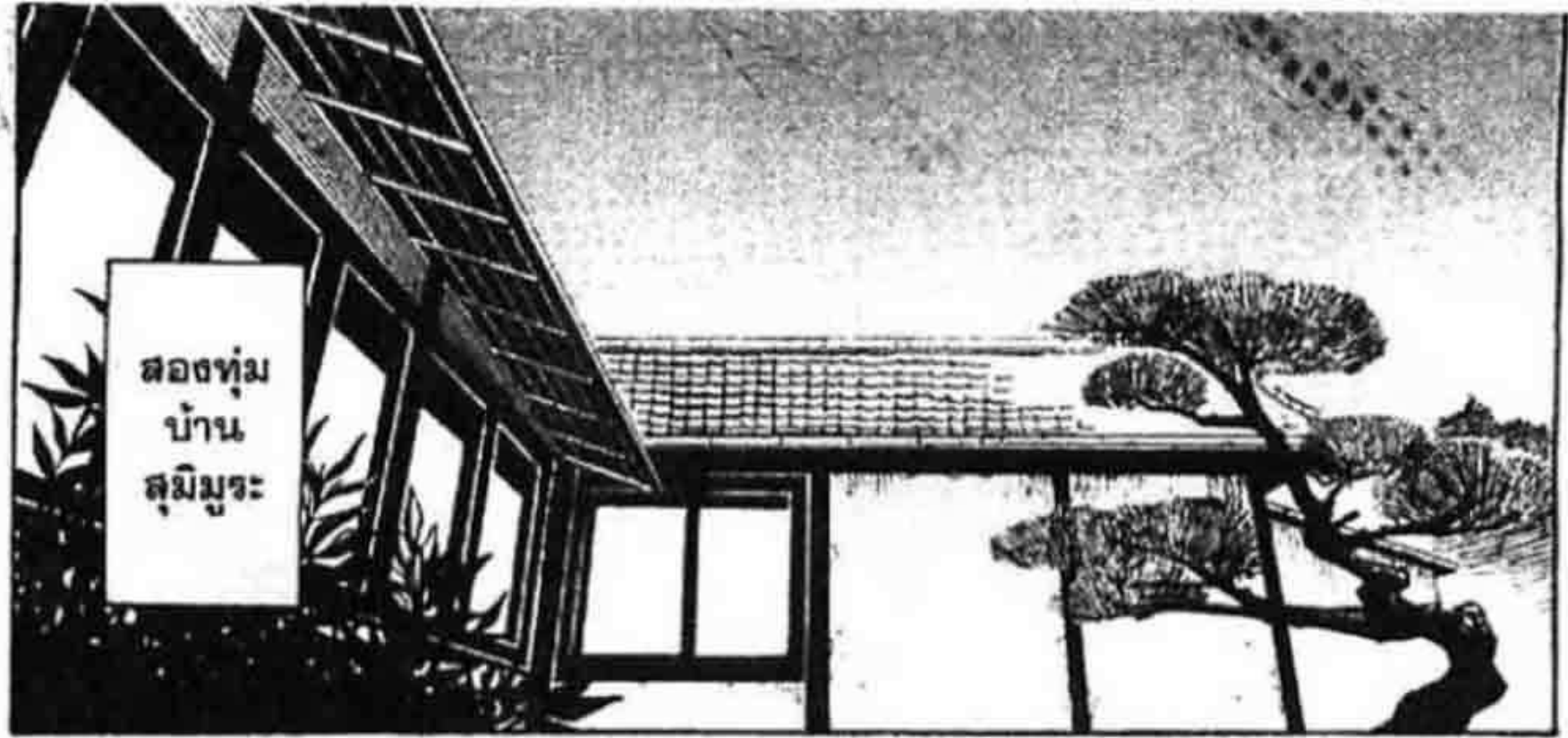
เฮนี่เน
มาเข้า
ฉานใน
ชั่วโมงครู
อยู่เรื่อย

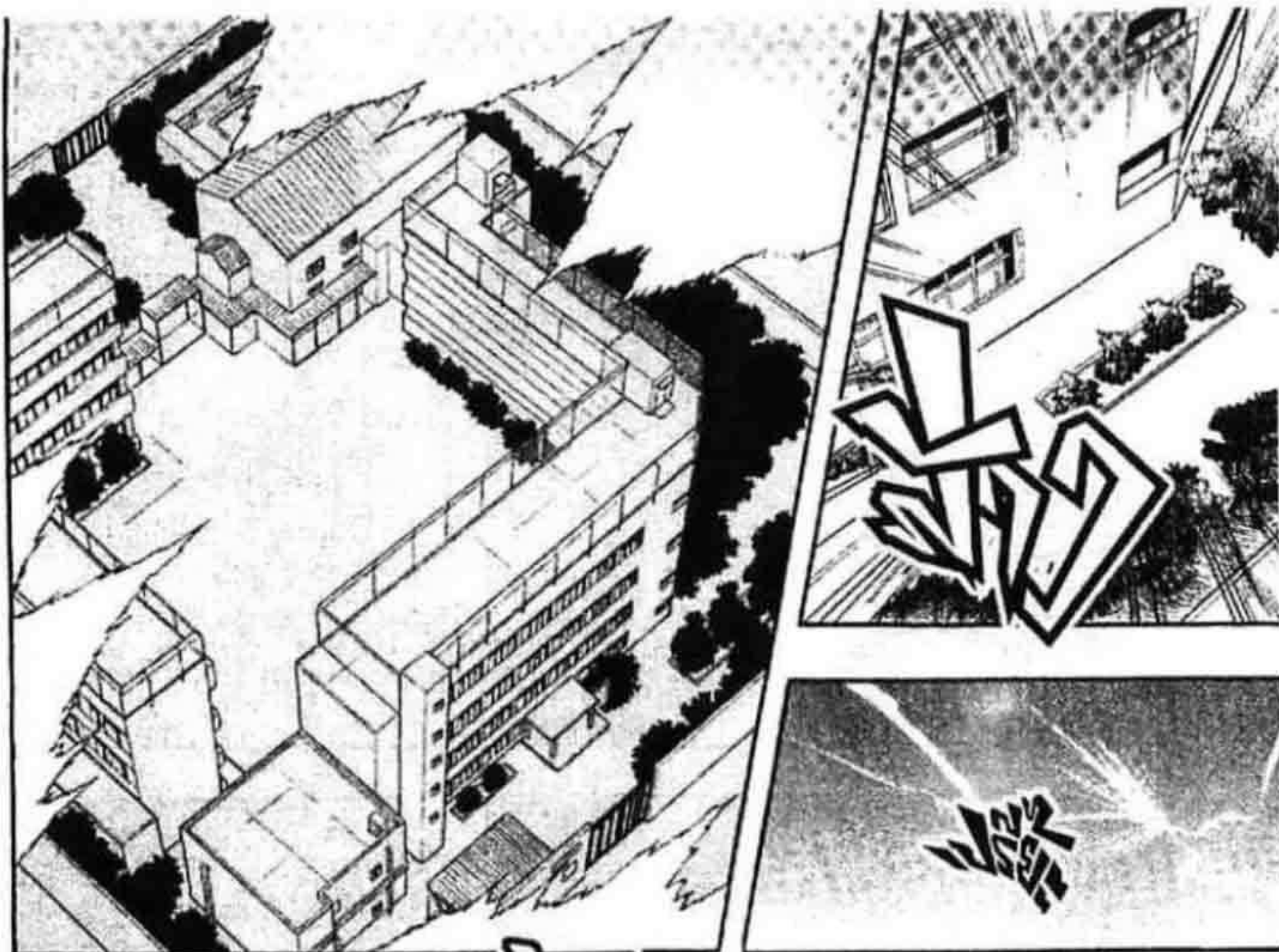
คำบรรยาย
ของครูไม่ใช่
เพลงกล่อม
เด็กนะ

ไม่ใช่แค่
เฉพาะชั่วโมง
ของอาจารย์
หรอก

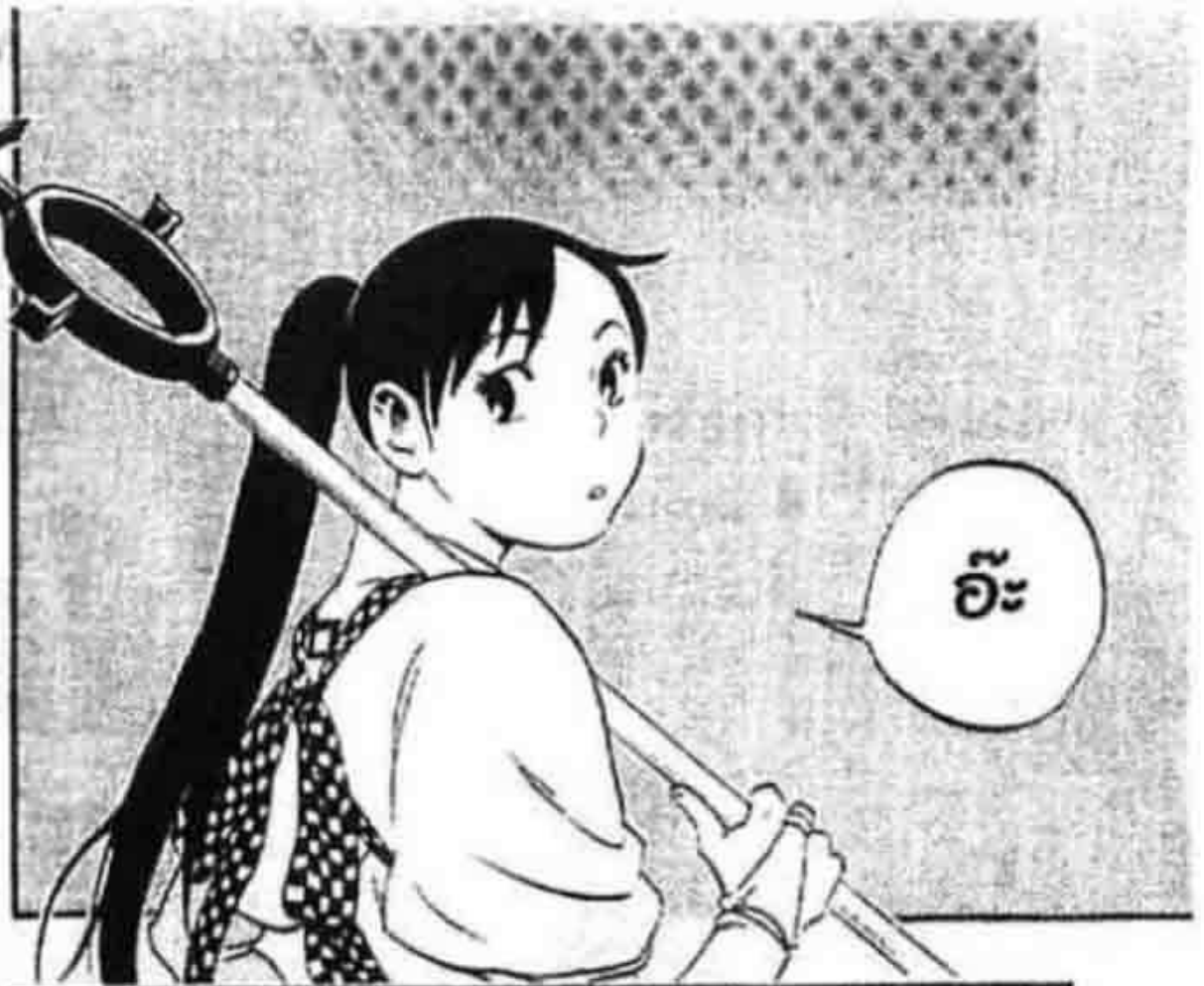

ชื่อเล็กน้อ

ยัยนั้น
ใช้กระทัง
ควัน
อำพราง
เขี้ยวรี

น่า
จำคาญ
จริง

น่าแค่นั้น
เดี๋ยวก็ไล่ทัน

ตามมา

|

เริ่มมา
ก็วิ่งเลย
เรอะ

เล็ก
บ่นโน่น
บ่นนี่
แล้ววิ่งเข้า

เต็มที
มันเป็น
ความมึน
แกลไม่ใช่เรอะ

มาถูก
ทาง
แน่นะ

อย่าดูถูก
จมูกของ
ฉัน
เชียวนะ

จับกลิ่น
ได้แล้ว ทาง
โน่น
!!!

ถ้าตรงไป
ทั้ง ขยี้ขี้จะ
หลุดเข้าไป
อยู่ระหว่าง
พวกนั้น
พอดี

เอาใจ
ดี

ต้อง
สน
ด้วย
เร็ว:

ต้องมัน
เข้าไป
ทั้งๆ
ขี้ขี้
แท้ละ

แกนี่
น่า

ศัตรูเป็น
แบบไหนก็
ยังไม่รู้แท้ๆ

เสร็จ
ล่ะ!!

มันบุก
เข้ามาจาก
ทางโน้น

ศัตรูที่
บุกเข้ามา
เออเนะ
เดาตำแหน่ง
ได้ง่าย

บุกเข้ามา
ก่อนตาม
คิวขี้ขี้

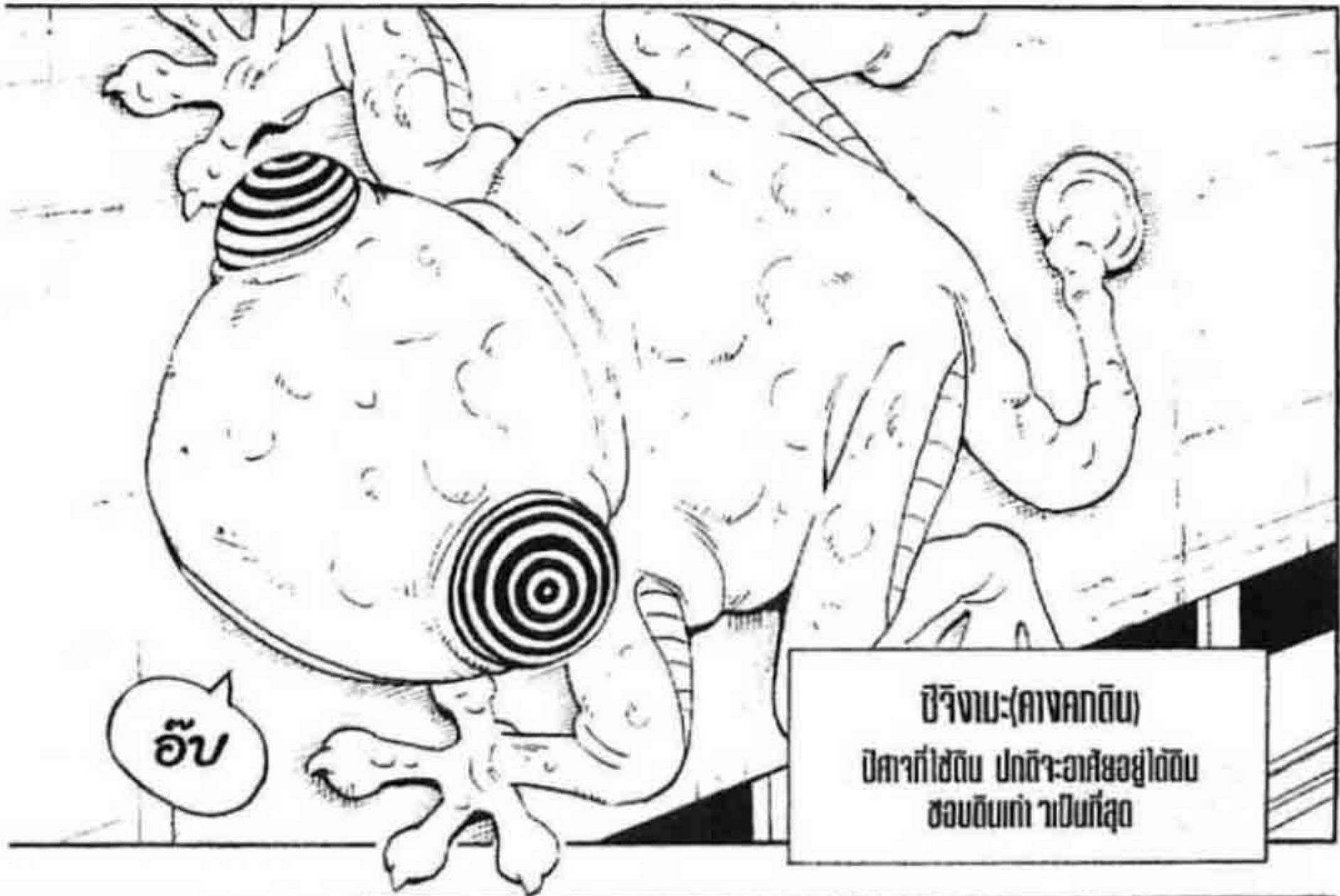
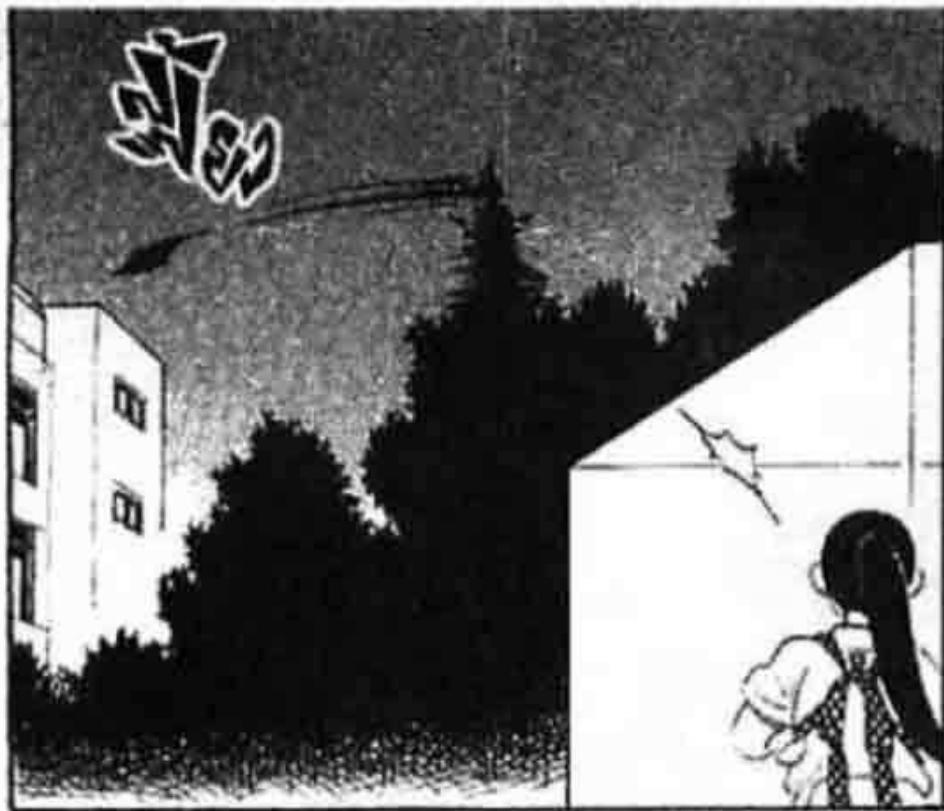
วาช
!!!

ถ้า
กะเวลา
ขึ้นรูปให้ดี
ล่ะก็

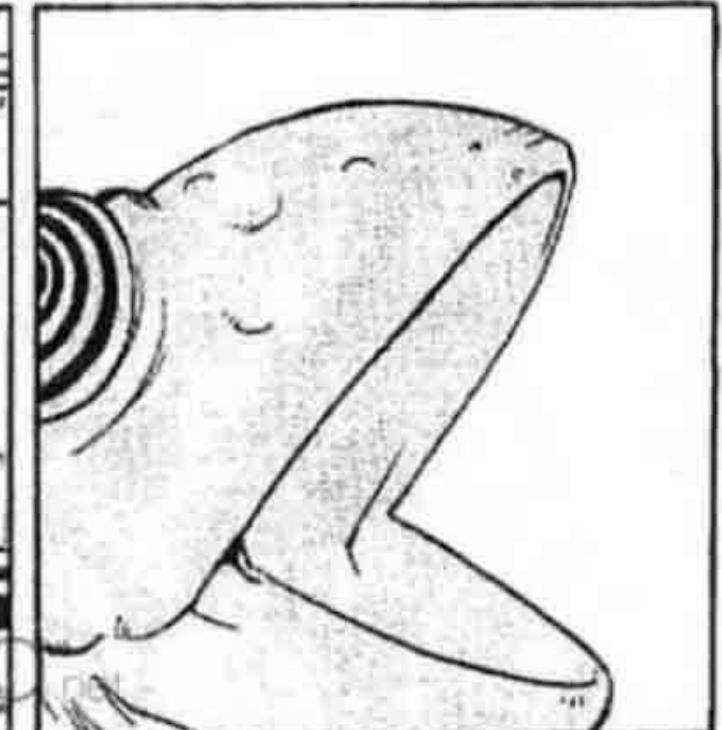
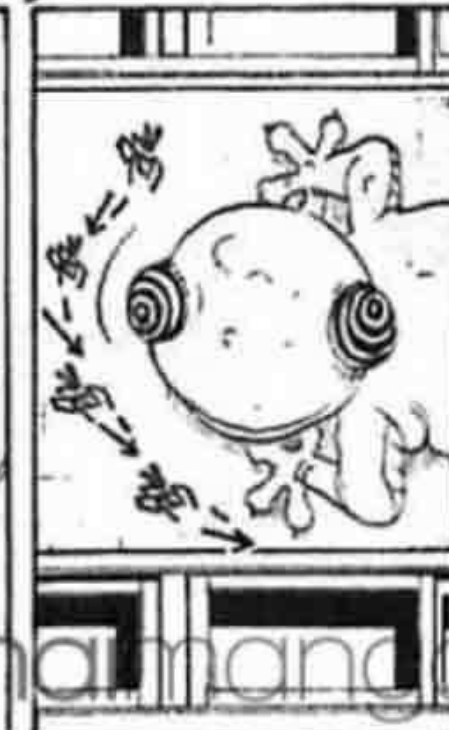

ปิศาจเมะ(คางคกดิบ)
ปีศาจที่ไซดิม ปกติจะอาศัยอยู่ใต้ดิน
ชอบดินเท่า ว่าเป็นที่สุด

อยู่นั้น !! thaimanga.com

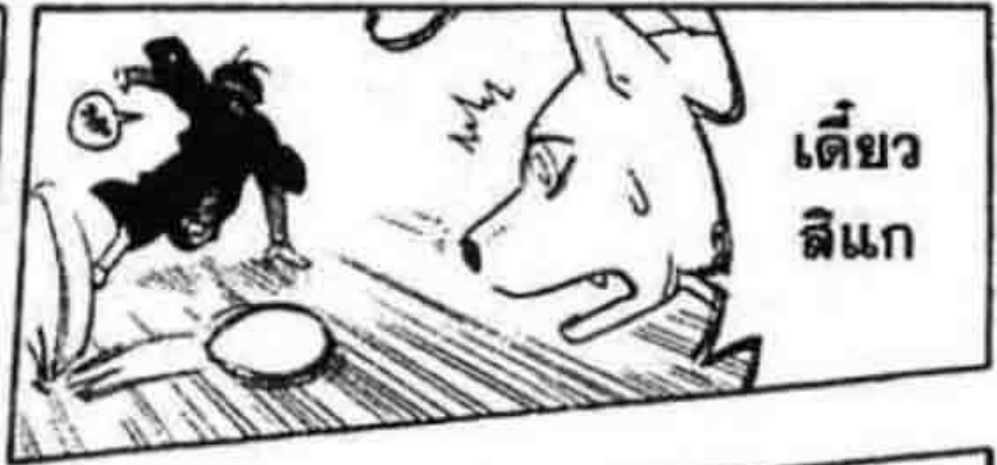
อะไรวะ...
เริ่มกันไว
จริงแฮะ

นวด
// อัน-
ตราข่า

โยชิ
โมริ

เดี๋ยว
สิแก

ทำไม
ถึงไม่ใช่
ศนิกล่ะ

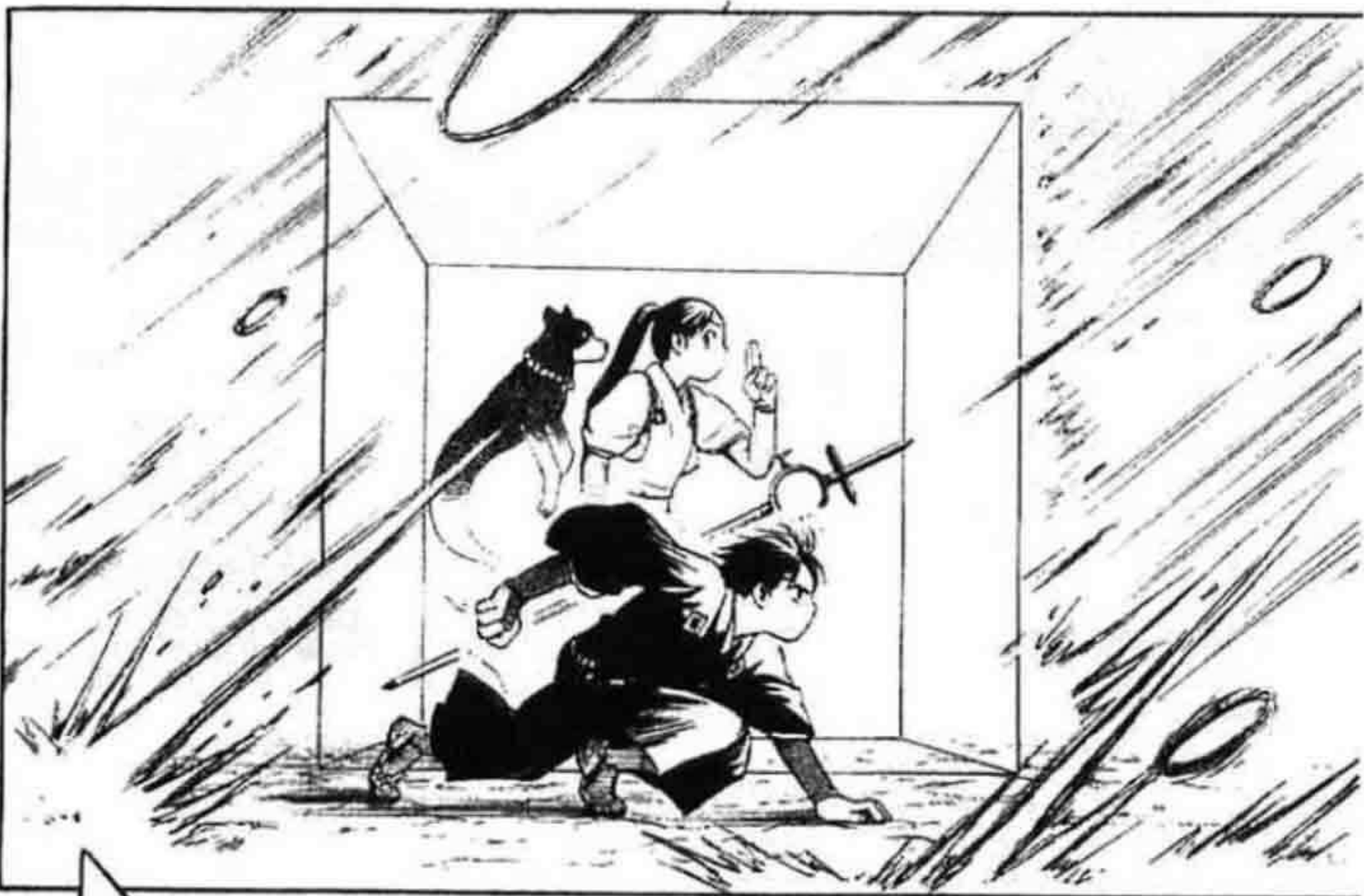
บอกว่า
มัน
อันตราข่า
ไซแล้ว

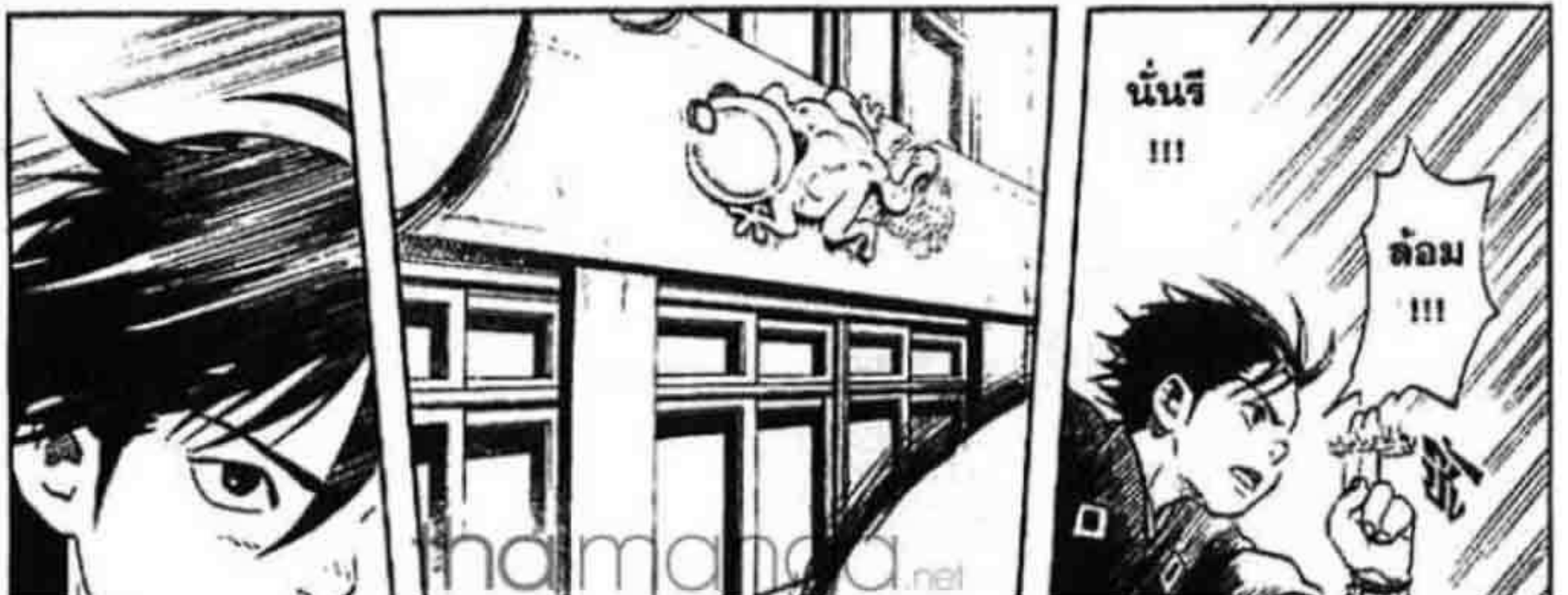
ทนวก
ทูน่า
ทมอบลช
ชะ!!

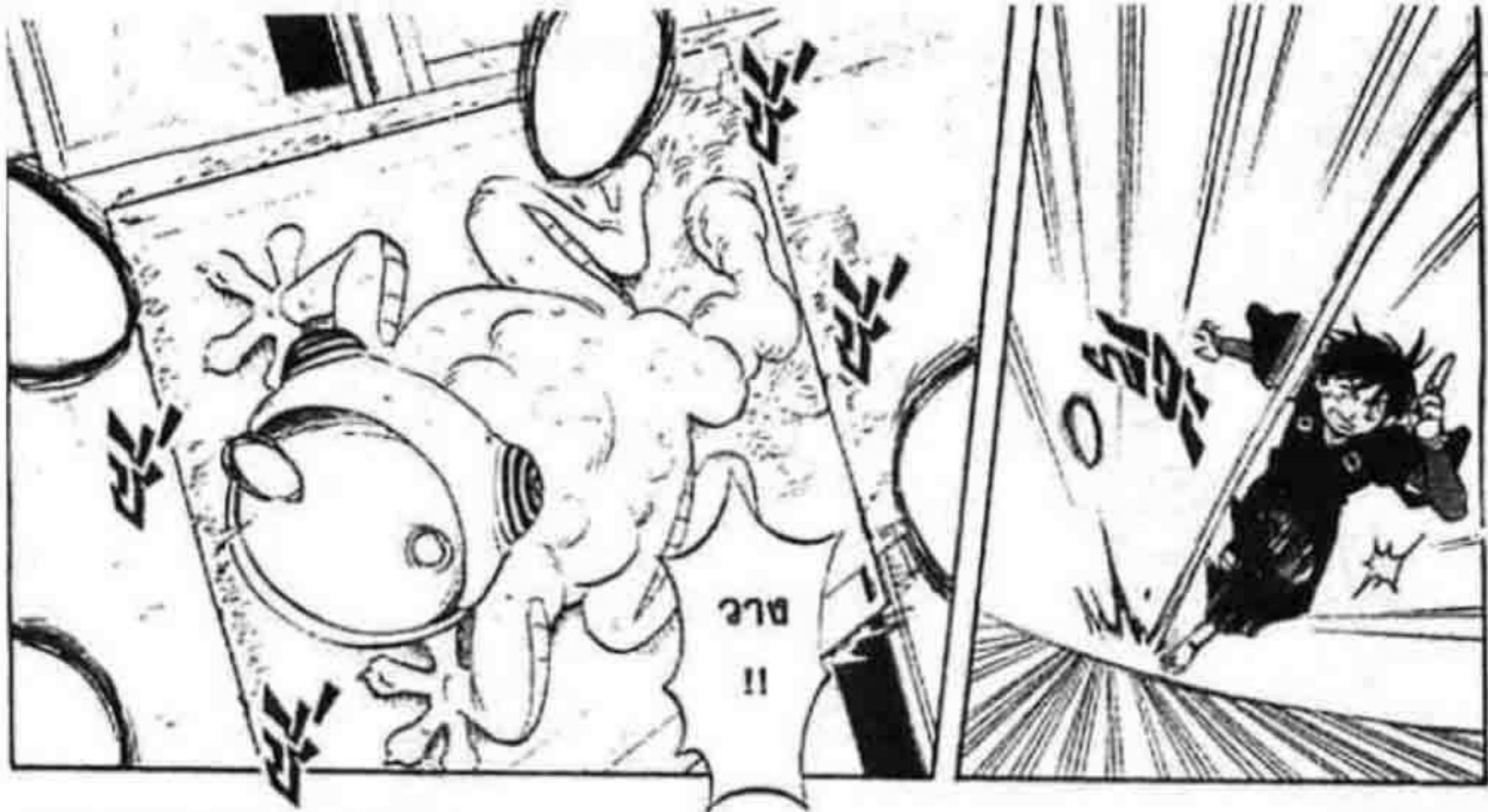

ขึ้นทำ
ยังงั้น

ก็ออกไป
อยู่หน้า
โทกิเนะ
ไม่ได้สิ
!!!

ผู้ฝึกมาร
สำนักสาชะมะ
นั้น นอกจาก
วิชาปราบมาร
แล้วก็ยังม
วิชาที่จำเป็น
อื่น ๆ อีกด้วย

ใช่
เว้ย

ยัยนั้น
หนีไปซะ
ได้....

ซิกิ

ซิกิมิ (ภูตจำแลง)
วิญญาณที่ใช้ทำงานหรือป้องกันตัวแปรสภาพ
มาจากพลังเวทย์ของญี่ปุ่นเป็นรูปทรง

นั่นก็คือ
วิชาที่ใช้
ซ่อมแซม
หรือรักษา

บาท
สัวะ
ม

เสี่ยวฉิน
เซวก็ง
ในร่างของ
สัวะ

นอกเหนือ
จากงาน
ที่ต้องต่อสู้
กับสิ่งที
คนทั่วไป
มองไม่เห็น
แล้ว
ดูเหมือนว่า
การไม่สร้าง
ความเดือดร้อน
อันไม่พึงประสงค์
ให้คนทั่วไป
ก็เป็นแนวคิด
ของท่านผู้ก่อตั้ง
ด้วยเช่นกัน

ตอนที่ 3 ความใฝ่ฝันของโยชิโม่ริ

เรื่องที่ผม
ตัดสินใจว่า
ต้องทำให้
ได้มีอยู่
2 อย่าง

หนึ่งคือ
การปกป้อง
โทกิเนะ

ยึ
ยึ

ส่วน
อีกเรื่อง
นั้น

คือการ
สานฝัน
ของตน
ให้เป็นจริง

เออละ
แบบร่างเสร็จ
สมบูรณ์
แล้ว

นึ้ม

กลิ่น
หอม
หวาน
นี่มัน

โยชิ
เมริ
ละ

ถ้า
พี่โยชิเมริ
ละก็ อยู่ใน
ครัวอะ

ว่าไง
นะ

ไอ้
หลาน
นี่

โดนฝรั่ง
ล้างสมอง
ซะแล้ว

โธ่

ยืม

มาแล้ว
ริ

โยชิ
เมริ
!!!

วันนี้ละ
ฉันจะ
ล้างสอนแก
ให้ได้

SWEETS♡CASTLE

สักวันเถอะ
ผมจะสร้าง
ปราสาท
ขนม
ให้ได้

ตอนที่ 3

ความฝันของโยชิโมริ

ความฝัน
ที่อยากจะทำ
ปราสาทนั้นนะ
ในฐานะลูก
ผู้ชายด้วยกัน
ก็พอยอมรับ
ได้อยู่

แต่
ว่า
—

ไอ้โง่
เหี้ยมๆนั้น
มันอะไร

ไม่ได้
เรื่องเลย

ทนวก
ทูน่า
ปุ้
ไม่เข้าใจ
ความ
สนทรีย์
นี้หอก

ผมไม่มีทางลืม
ทนวกหน้า ความ
ประทับใจเมื่อตอนที่
ได้ลิ้มรสช็อกโกแลต
เป็นครั้งแรกนั้น

บันทึก
ประวัติ
แม่
ความสุข

ทนวก
ทูน่า

แทนที่จะสร้าง
ปราสาทเหี้ยมๆแบบ
นั้นไม่คิดจะสร้าง
ปราสาทของท่าน
เจ้าเมืองแทนมังหะ

ก็ปราสาท
ของคาราสโมริ
ไม่มีแล้วนี่นา
ท่านเจ้าเมืองก็
ตายไปแล้ว
ด้วย

อ๊ะ

จริง
สิ

ฉันจะ
สร้างปราสาท
ของคาราสโมริ
ให้

ด้วย
ขนม
นะ

เจ้าบ้าน
กล้าเอาปราสาท
ของท่านเจ้าเมือง
มาล้อเล่นหะ

ง่า

ทนไม่ไหว
แล้ว
ปู่จะแก่
ได้นิสัย
เหลวแหลก
ของแก่ให้
เอช

เวทย์มนต์

ช

จะแสดง
ความ
แข็งแกร่ง
จากความ
ตั้งใจของ
ผมให้ดู

เข้ามา
เลย

ชชช

อ๊า

แบบแปลน
ฉบับ
สมบูรณ์
ของผม

ทำอะไร
นะปู่

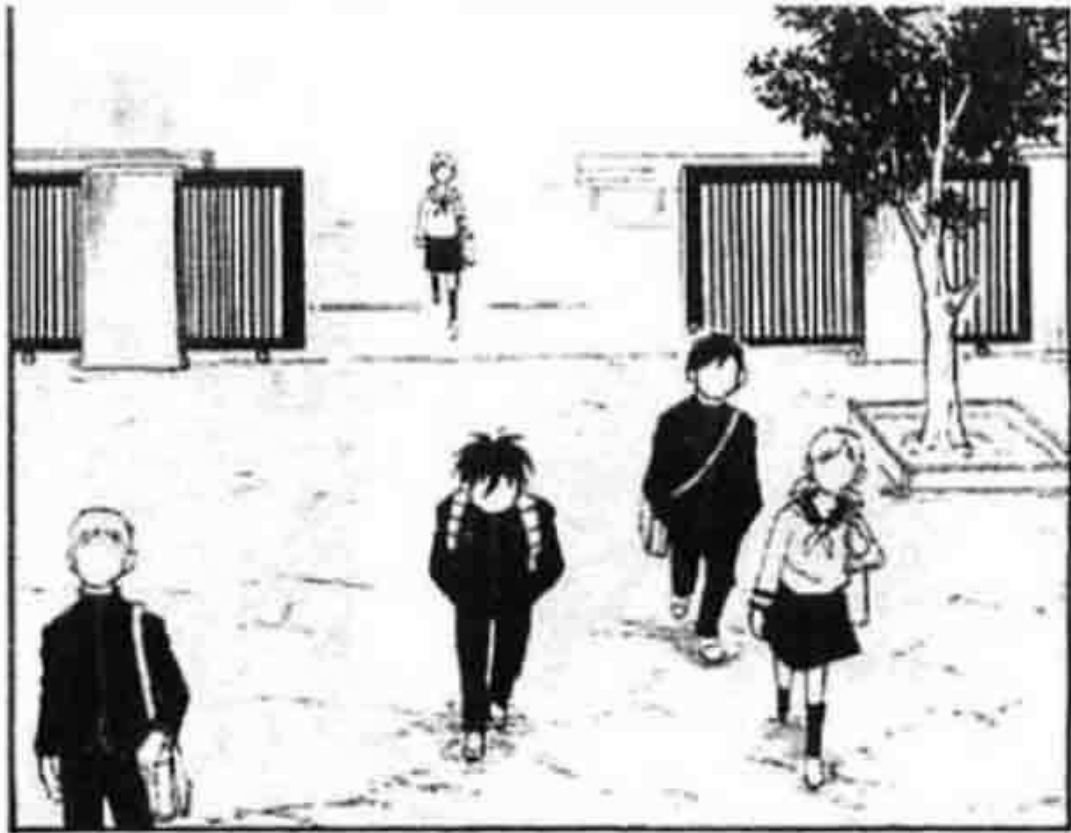
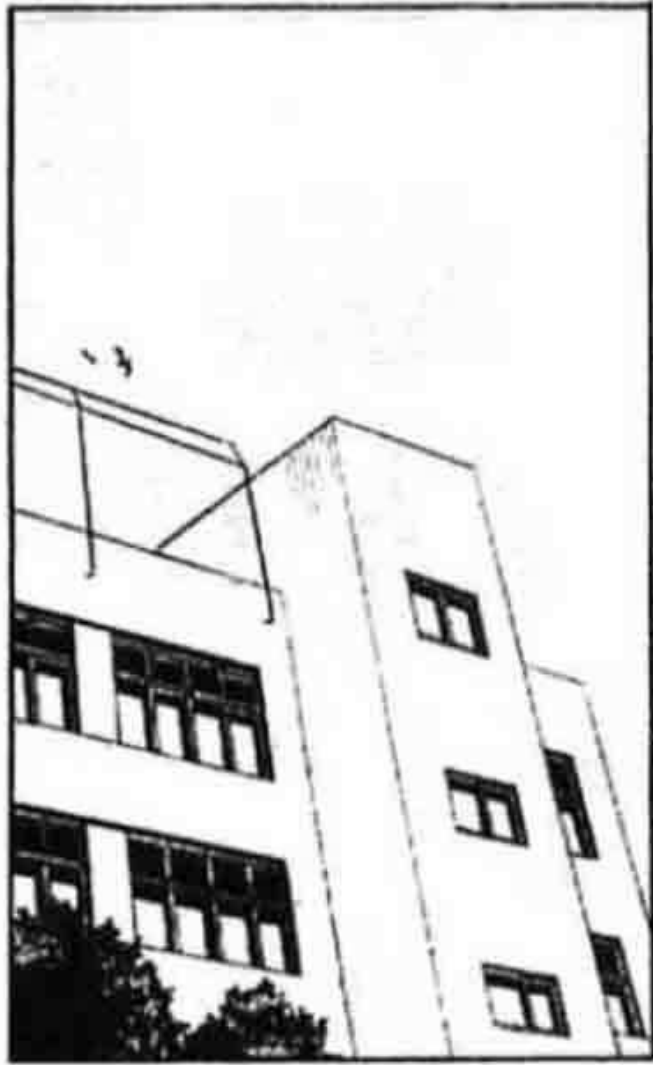
ว้าก
!!!

ทขตนะ!
อย่าพาด
สันมือ
ใต้ผลงาน
ของผมนะ!!

ฮ่า
ฮึบ
ฮึบ
!!

จะจับ
ไม้เครื่องมือ
พวกนี้
ซะด้วยเลย

เอาล่ะ
โยชิโมริเล็ก
อาลัยอาวรณ์
แล้วไป
ตรวจตรา
รอบๆบริเวณ
ภายในปราสาท
ซะ

โทษ
ทีนะ
จู่ๆ นาย
ก็พูดอะไร
เพี้ยนๆ
ออกมาก็เลย
ไม่ทันตั้งตัว

เมื่อกี้
ฉันน่าจะรีบ
มข นาย
ไซ้มัย

ทำไมถึงต้อง
โมโหด้วยล่ะ
ไม่เข้าใจคนแบบ
นายเลยจริงๆ

ถึงจะเพิ่ง
เจอกันครึ่งแฉก
ก็เหอะ

ช่างฉัน
เหอะน่า
ออกไปซะ
!!!

ตั้งใจฟัง
หน่อยเซ่
เจ้าบ้า

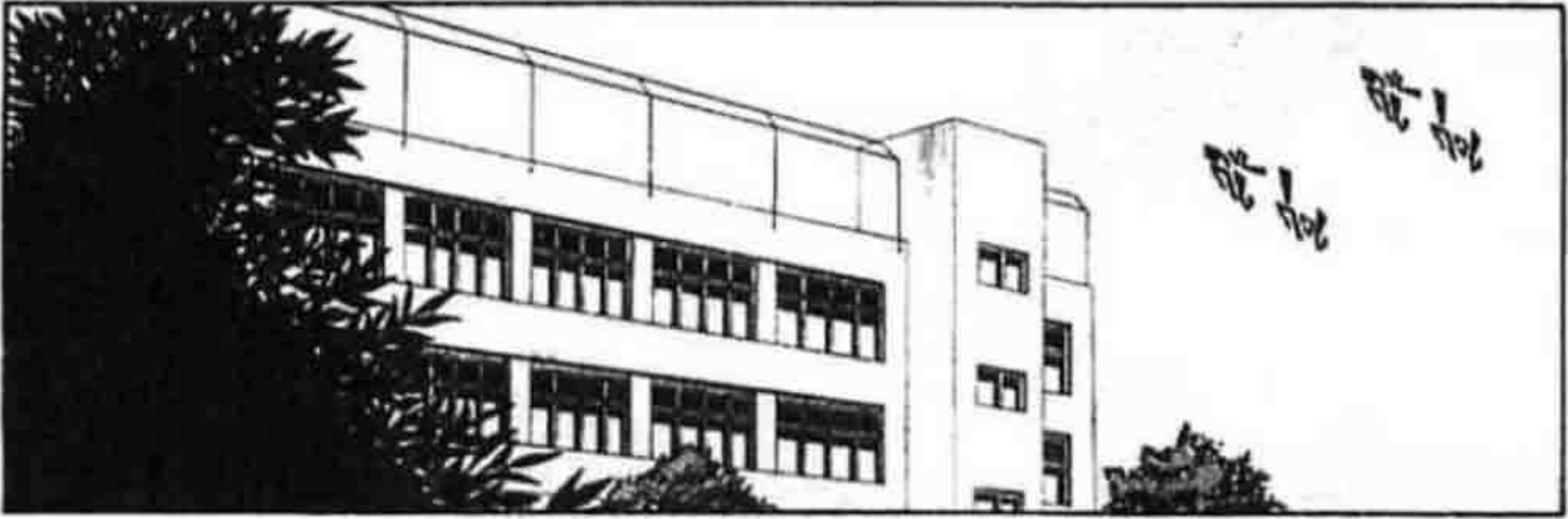
เข้าใจแล้วๆ
จะออกไป
เดี๋ยวนี้
ละ

น่าอึ้ง
จริงๆ

อะไร
ก็มัน

อ๊ะ

รอ
เดี๋ยว

ไปที่นี้
ชะเช่
เจ้าบ้า

อา..
ที่นั่นนะ
ไปมาแล้วละ
ก็ไม่เห็นมี
อะไรนี่

เด็กคนนั้น
อะอะอะไร
อยู่คนเดียว
นะ

ตั้งใจ
ฟังที่เค้าพูด
รีเปล่า

เรื่องนั้น
นะเทรอ...
ว่าไปแล้ว
คุณป้านั้น
ก็ดูเป็นคนดี
อยู่หรอก

แต่คุยกันไป
คุยกันมา
ก็รู้สึกยังกะคนสติ
ไม่ตี 2 คนคุยกัน
จับสาระใจความ
ไม่ได้เลย

นี่...คน ๆ นั้นนะ
ไม่ใช่สัมผัส
ทางวิญญาณ
ของตัวเอง
ในทางที่
เลวร้าย
หรอก

เค้าคอยให้
คำปรึกษากับ
วิญญาณหลงทาง
ด้วยเจตนาดี
เป็นคนที่
น่ายกย่อง
นะ

อ๊ะ...หรือว่า
นี่นายยังไม่รู้
สภาพของ
ตัวเอง

อา..
เรื่องนั้นนะ
ไม่ต้อง
เป็นห่วง

ฮัม

แฮ้ม

เข้าใจ
ดีแล้ว
ละ

ว่าฉันนะ
ตายไป
แล้ว

จริงๆ
ชะด้วย
ถ้าจะ
ให้พูด
ล่ะก็

จับต้อง
สิ่งของ
ก็ไม่ได้
เขา
สะท้อน
ในกระจก
ก็ไม่มี

แต่
ว่า
ยังมีเรื่อง
ที่น่า
ประหลาดใจ
อยู่เรื่องหนึ่ง

ก็
นาย
ใจ

ฉัน
?

อย่าง
ไอ้ที่สับสน
เมื่อก็

ทำไม
นายถึงจับ
ตัวฉันได้
ล่ะ

คุณป้า
ที่สถานให้
คำปรึกษา
นั้นยังทำ
ไม่ได้เลย

มัน
ก็

สาขาที่
เชี่ยวชาญ
มันต่างกัน

ฉันเป็นผู้ใช้
วิชาที่สับสน
กันมา ถ้าจะ
ให้เรียกล่ะก็

ผู้
คน
มา?

งาน
ของฉัน
ก็คือออก
ตรวจตรา
รอบๆ
พื้นที่นั้น
แล้วก็กำจัด
ภูติผีปิศาจ
ที่เข้ามาใกล้
นะ

ว้าว
เป็นสาย
ต่อสู้สิ้น
ผิดคาด
นะ

แต่
ถ้ายัง
เป็นสภาพ
แบบนี้ก็
ไม่เกี่ยวกับ
พวกฉัน
หรอก

แต่ถ้าไป
อยู่ที่ไหนจน
เปลี่ยนสภาพ
ไปล่ะก็
เป็นอีก
เรื่องหนึ่ง

ไม่มี
ความรู้สึก
ชั่วร้าย

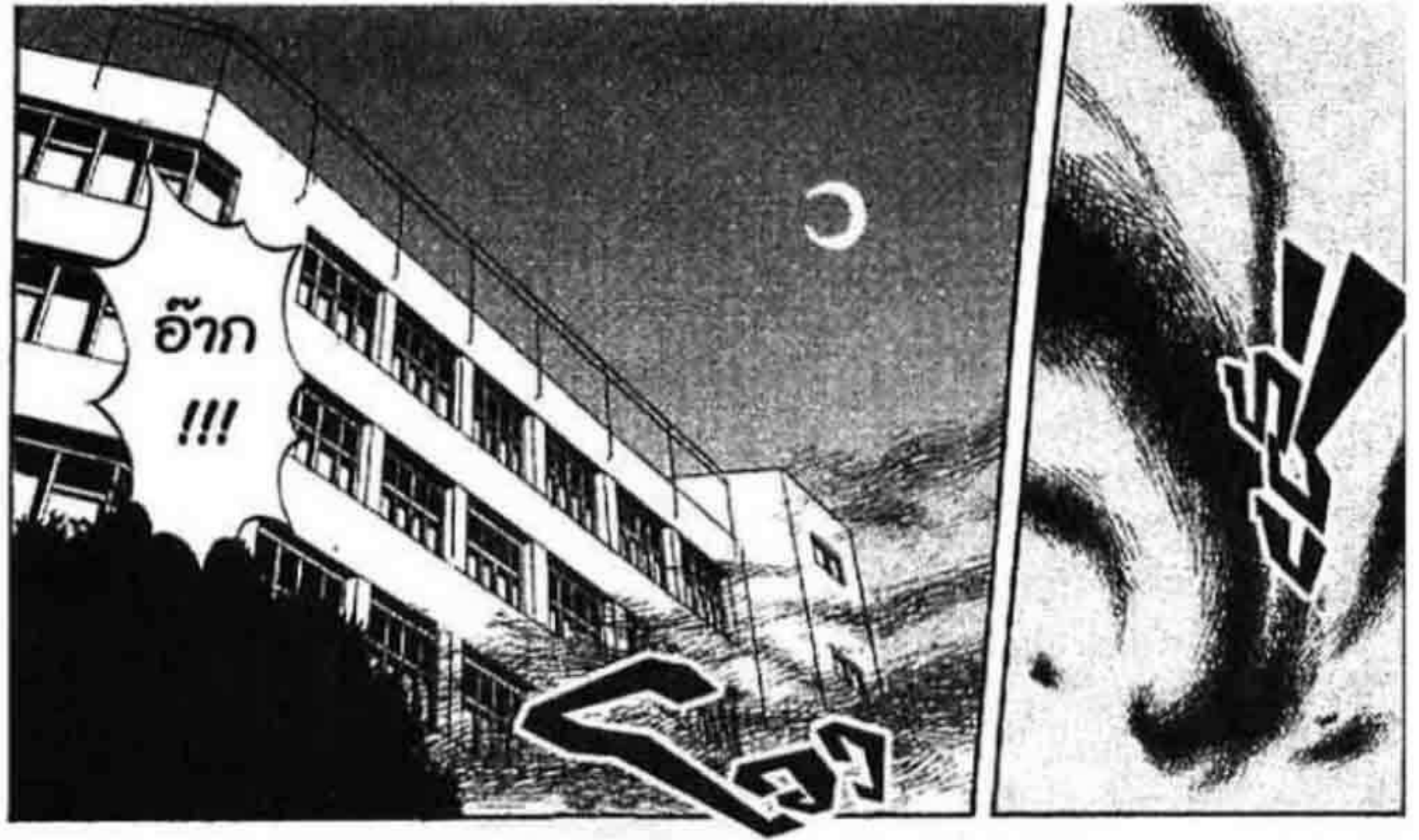

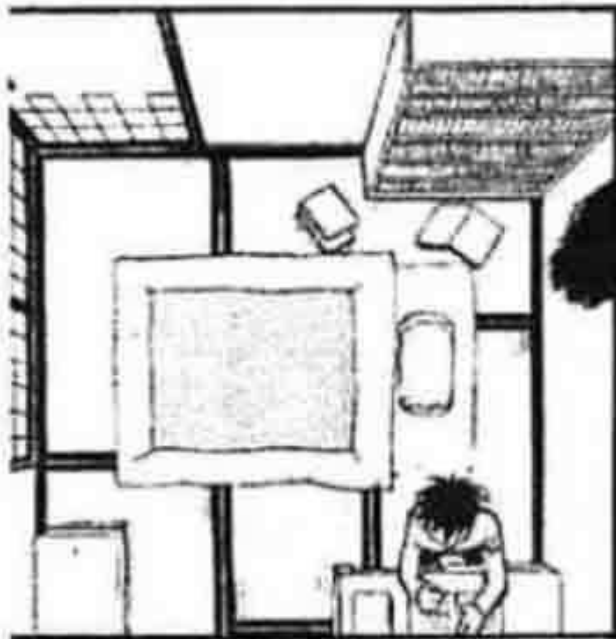

อ้าก !!!

โถก

โถก

โยชิโมริ
มีอะไร
ผิดปกติ
สักอย่างใน
ปราสาท

หนวก
หน้า
รู้แล้ว
!!!

แต่ว่ามัน
ไม่ใช่เพิ่ง
บุกเข้าไป
เมื่อก็

รู้สึก
เหมือนเพิ่ง
เปลี่ยน
สภาพเป็น
ปิศาจ
ในเขตพื้นที่
ปราสาท

ถ้าเปลี่ยน
สภาพแล้วจะ
ทำอะไรอะไรได้
ขึ้นมาเทอ
?

คงทำ
อย่างนั้น
ไม่ได้แล้ว
สินะ

ทมนั่น

หรือว่า

ตอนที่ 4 วิญญาณมนุษย์

หมอนั้น.....
ตอนที่ถูกบอกว่า
เป็นผีทำหน้าที่
ซอกสุดๆเลย

วันนี้
แกดูเอาจริง
เอาจัง
ผิดปกตินะ

หนวกหู
น่า
รีบเข้า
เถอะ

ถ้าเกิด
สิ้นหวัง
กับโลกนี้...

แล้วหมด
อาลัย
ตายอยาก
ขึ้นมาละก็

thaimanga

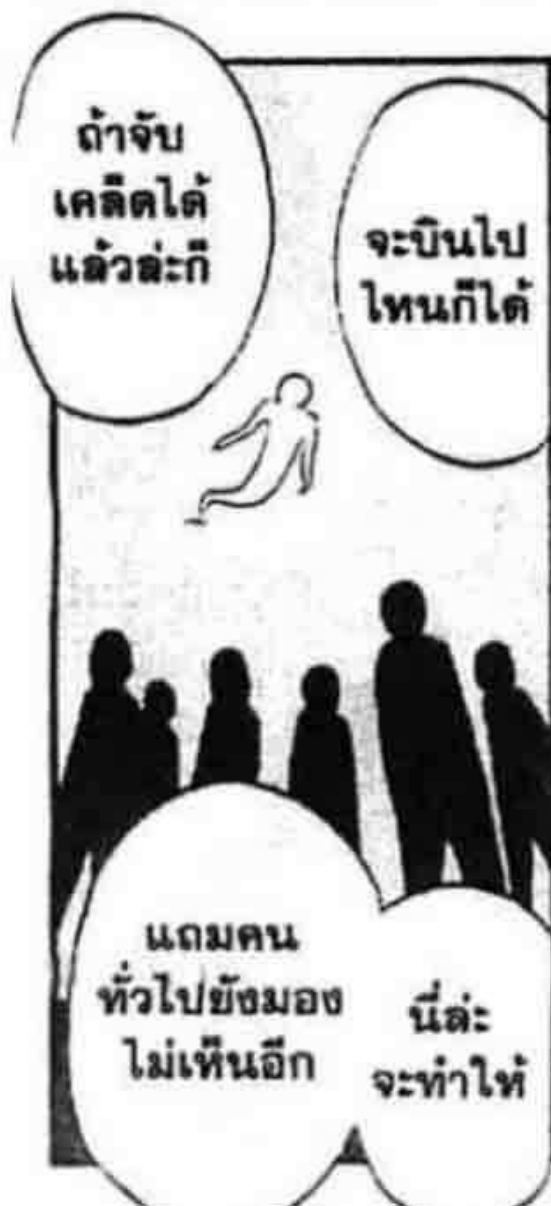
ฮึบ

ตอนที่ 4

วิญญาณมนุษย์

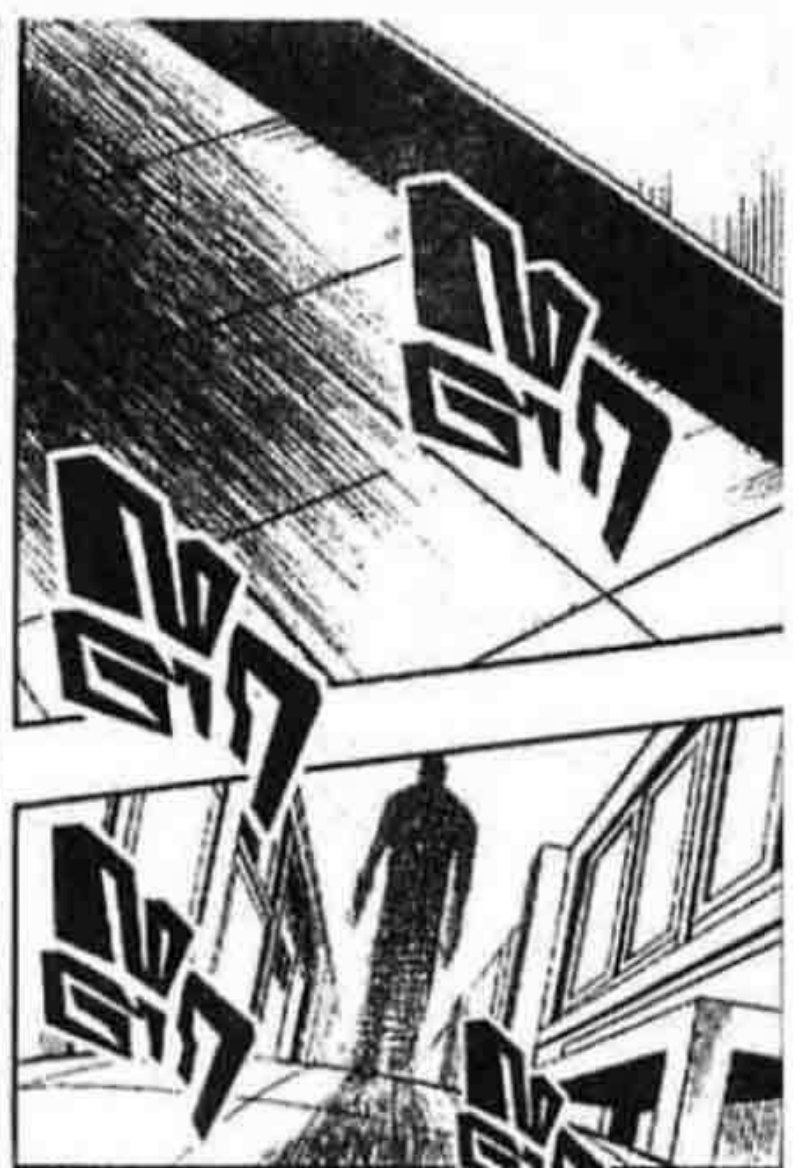
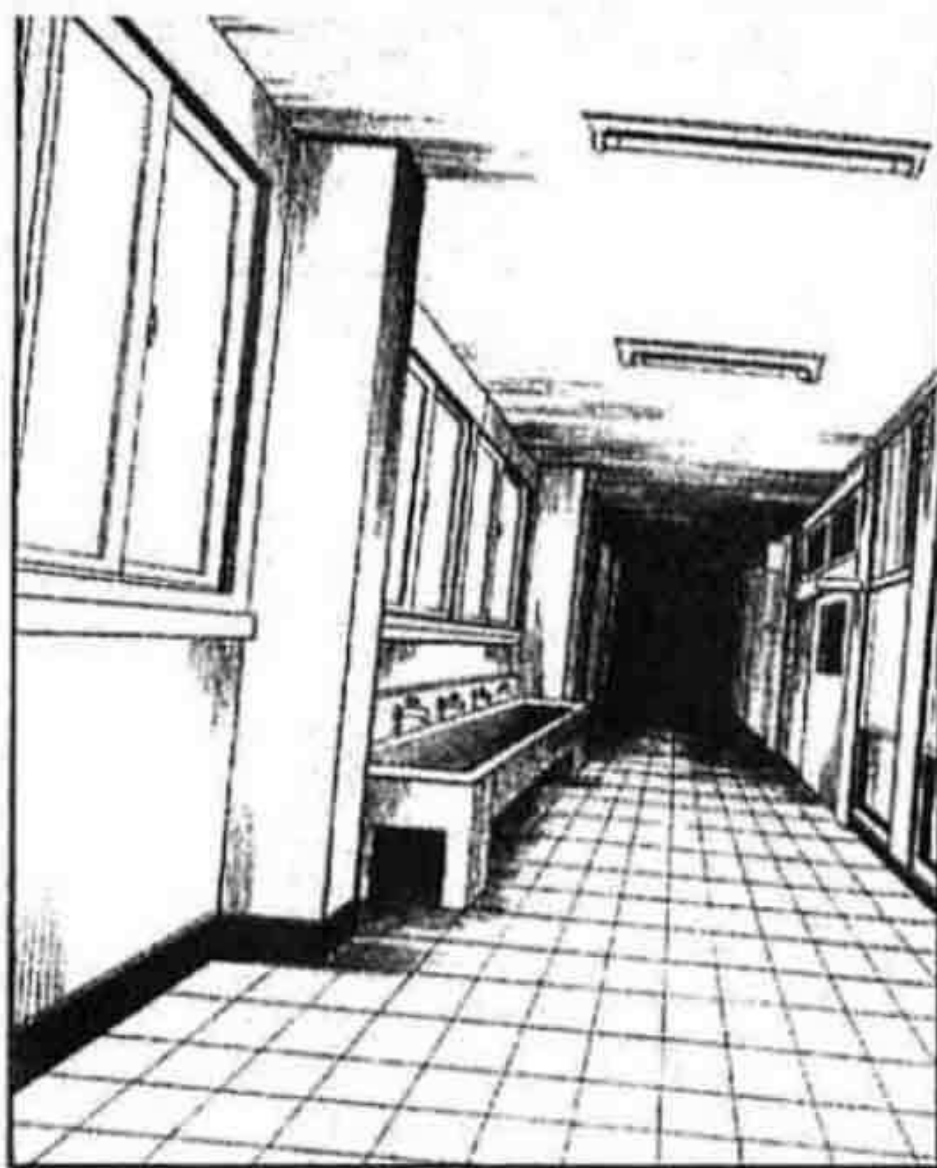
อะโฮ้
!!!

หวา !!

ผมกับ
พี่โดน
ฆ่าด้วย

รู้สึกได้
ถึงอันตราย
ขึ้นมาเลย
อะ

นาย
นี่

พวกเขา
ไม่ได้มา
เล่นนะ
!!

หนวกหูจริง
พวกแก
!!!

รวบรวม
สมาธิ
ไม่ได้เลย
เห็นมั๊ย

ก็ฉันยัง
ไม่เคย
เห็นปิศาจ
เลยนี่นา

เปล่า
คราวนี้
ไม่ใช่
ปิศาจ
หรอก

ไม่ใช่สิ่ง
ที่มีกลิ่นไอ
ชั่วร้าย
มาตั้งแต่
แรกบุกเข้า
มา

รู้สึกว่า
เพิ่งจะเพิ่ง
แปรสภาพเป็น
ปิศาจในเขต
พื้นที่ปราสาท
นี่เอง

ส่วนมาก
จะเป็น
วิญญาณ
ซะมากกว่า

บางครั้งก็เกิด
เรื่องแบบที่ว่า
สิ่งของที่มีความ
คิดคำนึงสถิตอยู่
กลายเป็นปิศาจ
เหมือนกัน

ปิศาจ
สวี

แต่โอกาสที่
ของแบบนี้
จะถูกนำมา
ที่นั่น
มีน้อย

แต่ว่า
ในกรณีของ
วิญญาณ
แทนที่จะ
เรียกว่า
เปลี่ยน
สภาพ

ต้องเรียกว่า
“ป่วย”
ถึงจะถูก

นี่
!

ใน
อาคาร
เรียน
รี...

ขออยู่ใน
ตัวตึกยังอ่ะ
คงเป็น
วิญญาณ
มนุษย์สินะ

ก็คง
ยังอ่ะ

ยังเป็น
ระยะแรกอยู่
กลิ่นก็เลย
อ่อนมา

ระยะ
แรก
?

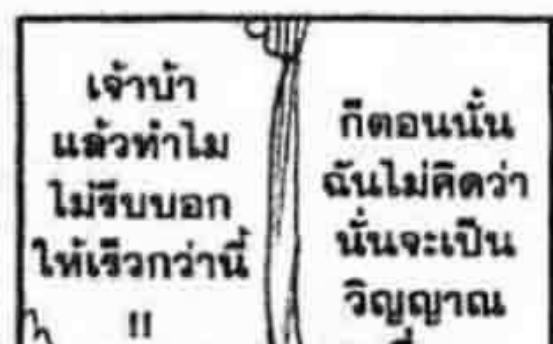
หมาย
ความว่า
ยังงี้
ไม่เปลี่ยนสภาพ
รี?

จริงสิ
ฉันทัน

เมื่อเข้า
ตอนที่มาที่นี่
เจอคนประหลาด
ด้วยล่ะ

เฮ้
?

เจ้าบ้า
แล้วทำไม
ไม่รีบบอก
ให้เร็วกว่านี้
!!

ก็ตอนนั้น
ฉันทันไม่คิดว่า
นั่นจะเป็น
วิญญาณ
นี่นา

เป็นคุณลุง
ที่หน้าตา
ซีดเซียว
ยังงี้
ชอบกล

เห็น
บอกว่า
ถูกปลด
ออกจาก
บริษัท

ท่าทาง
ซีมเซา
พูดจากัน
ไม่ค่อยรู้เรื่อง
ฉันทันรับหน้
แทบไม่ทัน

!

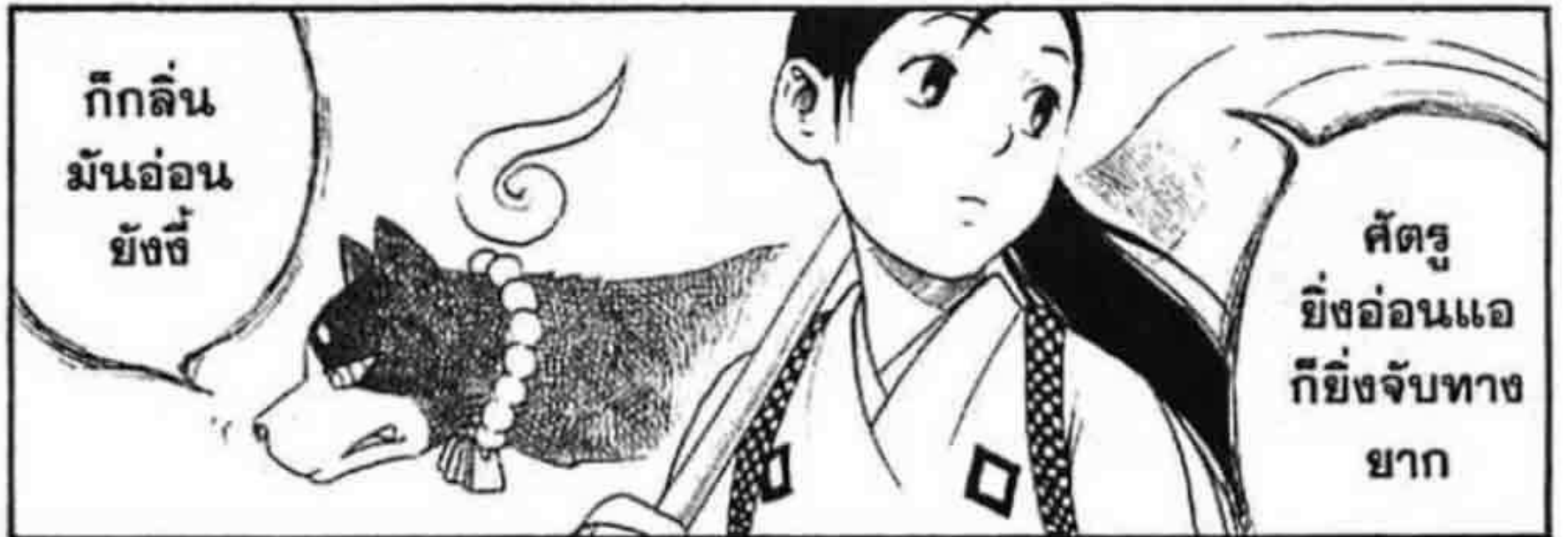

เจอแล้ว
โยชิเมจิ

ทาง
โน้น
!!!

ไม่อยู่
นี่นา
!!

ก็กลิ้ง
มันอ่อน
ยังดี

ศัตรู
ยิ่งอ่อนแอ
ก็ยิ่งจับทาง
ยาก

มาได้
จังหวะ
พอดีเลย

กำลัง
ทามมนุษย์
อย่างแกอยู่
เชียว

จะได้
ทดสอบ
ความคมของ
กรรไกร
นี้...

ตอนที่
ปั้นร่างคน
เป็นๆชะตี

บุรุษคาบิ เกซาเกโอะ(48)
วิศวกรแบบมนุษย์ หลังจากถูกปลดออกจาก
บริษัทผลิตเครื่องเขียนขนาดใหญ่ที่ประสบ
อุบัติเหตุถูกรถชนเสียชีวิตกับที่ชน-ที่กำลัง
เดินอยู่อย่างเลื่องลอย

ไม่เป็นไร
ไม่ว่ากัน

จะค่อยๆ
ฆ่าทิ้ง
ทีละคนเอง

อะไรกัน?
ตัวอันตรายชัดๆ
ตาแก่มัน!!

อา
|
นาย
ไม่มีร่างเนื้อ
ก็เลยโดน
รังสีชั่วร้าย
แผ่พุ่งเข้าหา
โดยตรง
หลบไป
ชะ

ฉัน
นะเนะ

เมื่อตอน
ยังมี
ชีวิตอยู่
ดวงช่วย
สุด ๆ
เลย

ทั้งๆที่
ไม่ได้ก่อ
ปัญหา
อะไรซักอย่าง
แต่ก็ถูกปลด
ออกซะ
ยังงั้น

ให้เหตุผล
ว่าฉัน
ไม่ได้สร้าง
ผลงานอะไร
แก่บริษัท

มันจะ
มากไป
แล้ว

ทั้งที่ฉัน
อุตส่าห์
ตั้งหน้า
ตั้งตา
ทำงาน
มาตั้ง
25 ปี

แต่กลับ
บอกว่า
ไม่มีผลงาน
อะไรเลย

ฉันเลย
ตัดสินใจ
ว่า

คราวนี้ละ
ฉันจะเป็น
ฝ่ายปลดหัว
พวกมันออก
มาบ้าง

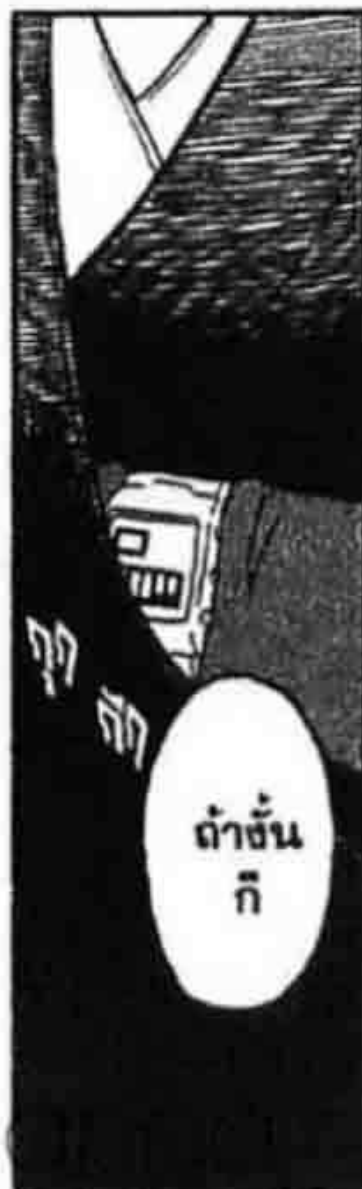
จะไม่พูด
เป็น
ครั้งที่สอง
ออกไปซะ

นี่เป็น
คำสั่ง

แล้ว
ก็
อย่าได้
เข้ามาใกล้
ที่นี่อีกเป็น
ครั้งที่สอง

ครั้งต่อไป
นายจะได้พบ
กับความเจ็บ
ปวดทรมาน
ถึงที่สุด

แล้วฉันจะสวด
ส่งนายไปยังที่
มืดมิดไม่มีแสง
สว่างแม้สักแวบ
เดียว

ถ้าเข้าใจ
แล้วก็
รีบๆ
ไปซะเซ่

คะ..
คะ..
ครับ

ไป
เดี๋ยวนี้
แหละ

คิดอะไร
ตึ๊งๆ

พวกถอยหลัง
ลงคลองแบบนั้น
เดี๋ยวก็กลับมา
แน่เหมือนเดิม

เอา
นะ

ยังอยู่ต่อไป
ได้โดยไม่ต้อง
ถูกกำจัด
ก็ดีแล้ว
ละนะ

.....
ฮวาว
! ตกใจ
หมด
เลย

จู่ๆนาย
ก็เข้าไปขู่กรรโชก
แถมขัดหมอนั้นชะ
กระเจิงอย่างนั้น
นึกว่านายเป็นคน
น่ากลัวซะอีก

ไม่หรอก
ที่ทำไปเพราะ
ชั้นโหม่นน่าวลุง
คนเมื่อกี้
ไม่เป็นตะหาก

ไม่เคย
ถูกไล่ออก
เวลา
จะอธิบาย
ก็ไม่มี...

ยิ่งไป
กว่านั้น

สมัยก่อน
ฉันเองก็
เป็นพวก
ถอยหลัง
ลงคลอง
เหมือนกัน

ก็เลย
ไม่อยากจะ
ไปจัดตรงจุดนั้น
เท่าไร...

อะไร
ของ
นาย

อย่างที่
คิดเลย
นายนี่มัน
น่าสนใจ
จริงๆ

ช่างชั้น
เดอะน่า
นายนะไป
เกิดชะทีลี

อา...
เจื่อนั้นนะ
ไม่ต้องห่วงหรอก
พอเห็นคนแบบ
เมื่อกี้แล้วก็รู้สึก
อยากไปเกิดขึ้น
มาเต็มทีเลย
แหละ

อีกอย่าง
ถ้าเข้ามาใน
โรงเจียนนี้
อีกล่ะก็
ชั้นจะกำจัด
นายซะ

เดี๋ย
พูดอีกแล้ว
ยังไม่มีการ
เกิดขึ้น
ซะหน่อย

หลาย
วัน
ต่อมา

thaimanga

ยียียีย

อีกแต่
นิดเดียวก็จะ
เสร็จสมบูรณ์
แล้ว

ว้าว
เก่งจริงๆ
ยอดๆ

อะ

เรื่อง
นั้น
นะ

ฉันก็
พยายาม
แล้วนะ

แต่มัน
ยากจริงๆน่า
ไอ้การไป
เกิดเนี่ย

โยชิ
โมจิ
!!!

โอ้?

ไม่ได้
การ

ปู่ฉันนะ
ไม่รู้จัก
แยกแยะ
ชะด้วย

นายนะ
รีบออกไปเร็ว
ไม่ฉันช่วย
แน่

แกนี่นะ
ผิดแล้ว
ไม่รู้จักจำ

กำจัด
วิญ-
ญาณ
ร้าย
!!!

อะไร
กาน
!!

ช่าง
เหอะน่า
นายรีบ
หนีไป
ชะ
เดี๋ยว
ก็โดน
กำจัด
หรอก

แต่ว่า
ปู่นายกำจัด
สับแตก
อย่างเมามัน
เลยนะ

ว้าก
!!!

วิญญาณ
เพื่อน
ตนนั้น
ก็ยังคง
ต้องคอย
อยู่จนบัดนี้

ตอนที่ 5

สารอาหาร

อย่า
ตามมา
นะ

ช่วยไม่ได้
ก็เราอยู่
โรงเรียน
เดียวกัน
นี่นา

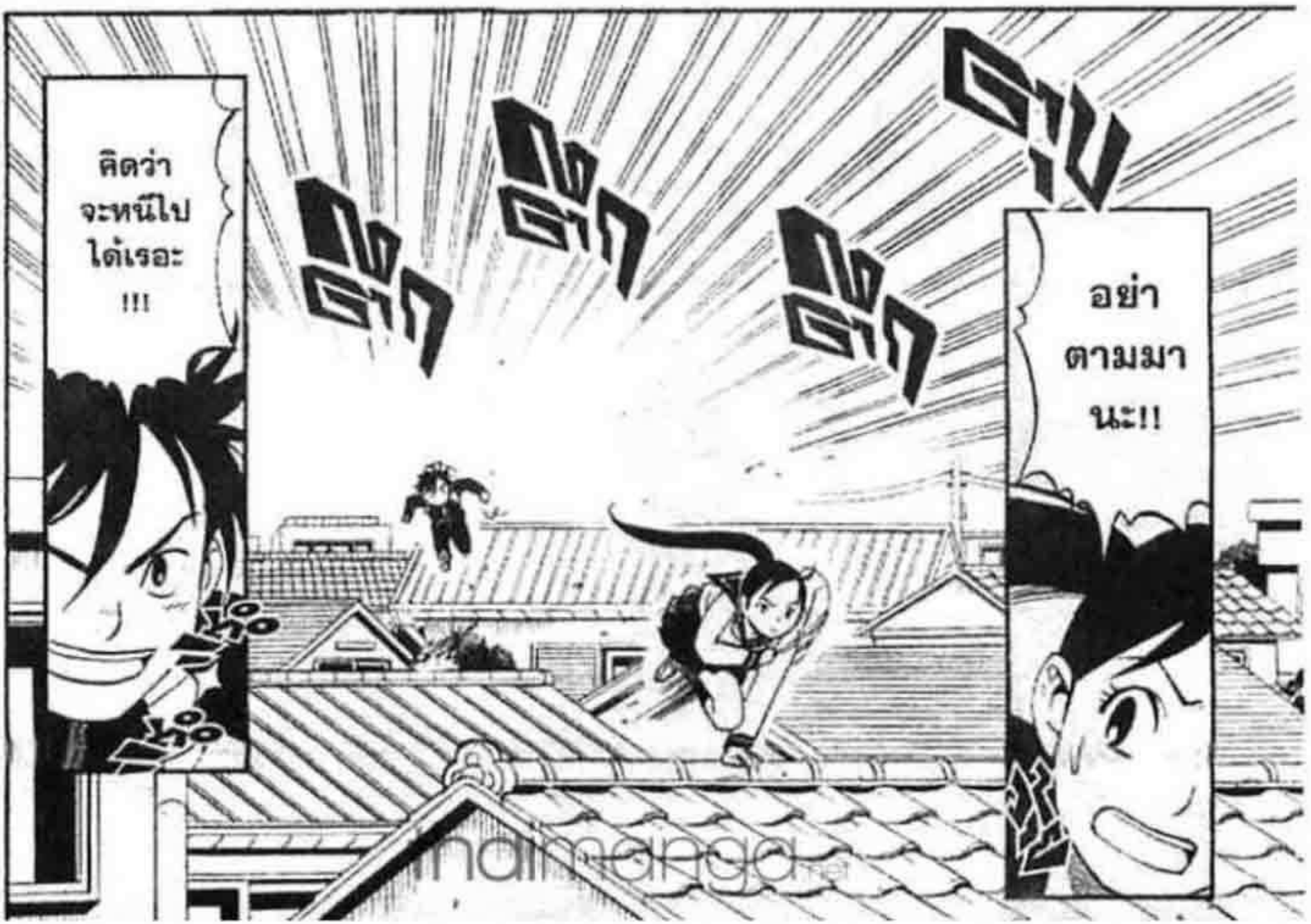
อย่ามาเดิน
จิ้งหะเตี๋ย
กับฉันนะ

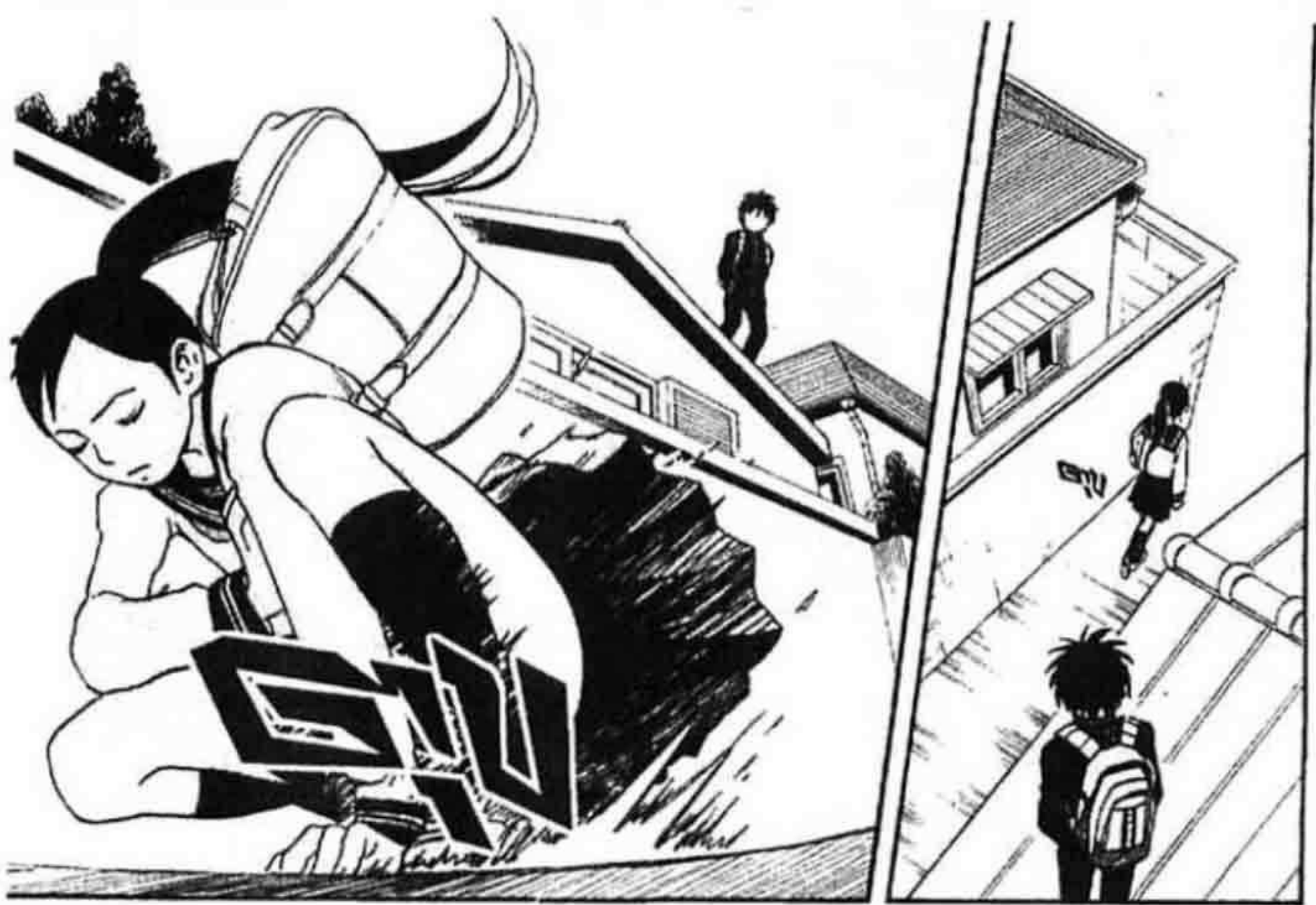
ใครบอก
น้ำมัน
จิ้งหะเตี๋ย
ของชั้น
ตะหาก

อย่ากิน
นมรส
กาแฟไป
เดินไป
ใต้โหม

น้ำตาเป็น
แหล่งพดุงงาน
ในการ
เคลื่อนไหวนะ
ไม่รู้จะอะ

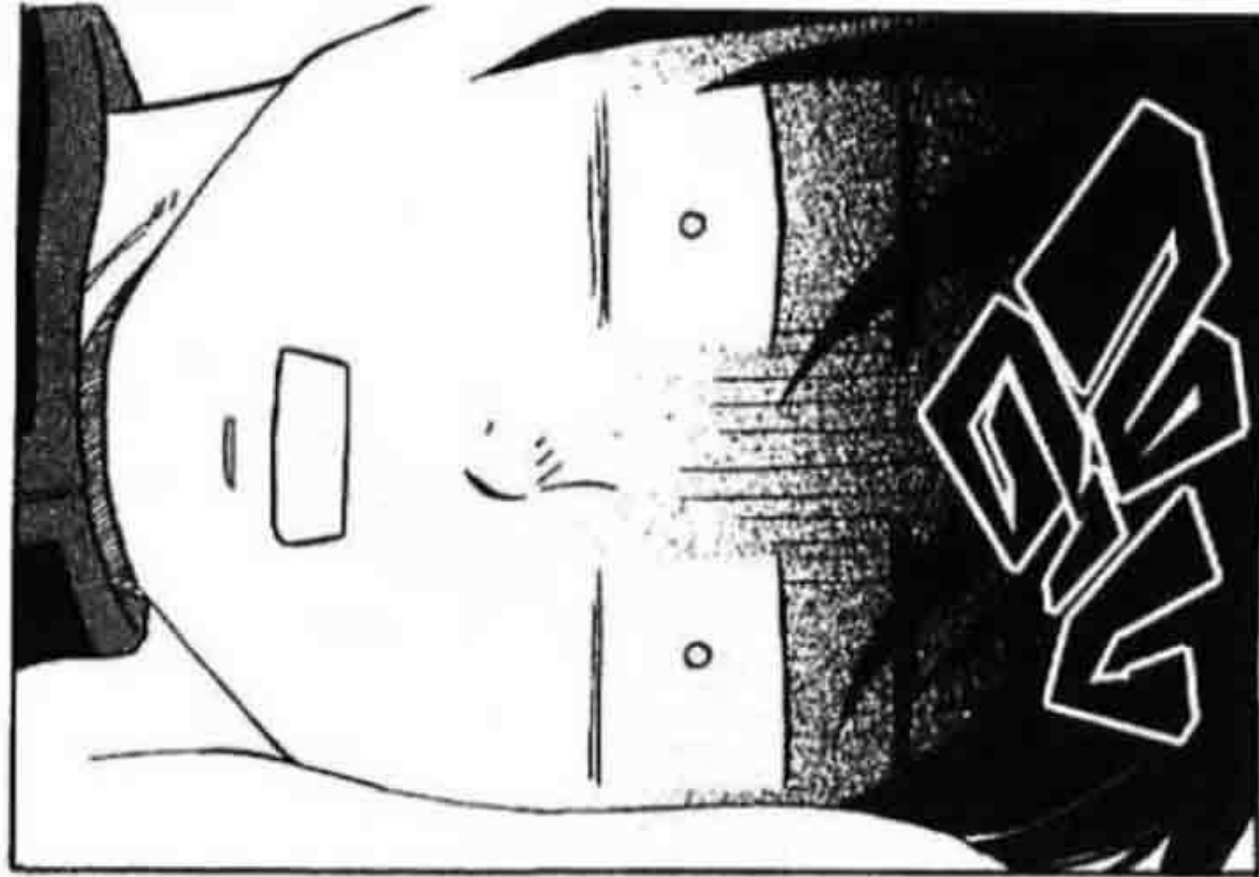

ตอน
เที่ยง

นอนอยู่
ใจนะ
หมอนี่

ไม่ได้
วาดแบบ
แปลน
ปราสาท
ขนม

ไม่ได้เอาอุปกรณ์
การเรียนมาทำงาน
ฝีมือแปลกๆก็ต้อง
ฟังตงว่านอน
อยู่ละนะ

ไม่มั่ง
สิหน้า
ไม่ตีเลย
นี่

คงแค่
ไม่สบาย
มากกว่า

น่า
ขยะแะขยง

อิจ
งายะ
|

ฉันท่า
ขยะแะขยง
เทร่อ

อ้อ...
ก็นิด
หน่อย

เฮ้ย
!!!

นึก
แล้วเขี้ยว
ใช่จริงๆ
ด้วย

ใจ สุมิมระ
ตื่นจนได้
นะ

ทนวกหน้า
วันนี้ฉัน
ไม่ได้นอน
ซะหน่อย

เฮ้
?

ตั้งกะเช้า
ฉันก็เรียกนาย
ตั้งหลายครั้ง
แล้วนะ

ว่าแต่
ที่สำคัญ
กว่านั้น

นาย
รู้จักกับ
ยุกิมุระ
โทกิเนะ
ด้วยรี

นา?

แถมยัง
เรียกซะ
เต็มยศ

อะไร
ของนาย
จู่ๆก็

ก็เห็นคุย
กันท่าทาง
สนิทสนมนี้
นา

บ้านะ
|

ยัยนั้น
ก็แค่
เพื่อนบ้าน
เท่านั้น
แหละ

ได้
เพื่อน
บ้าน
|
มีแหล่ง
ข้อมูลอยู่
ใกล้ตัว
ยิ่งดีเชียว

รู้เรื่อง
ของทลอน
จีเปล่า
พวกงาน
อดิเจก
นะ

มือ

เฮ้ย
นี่...

นั่น
อะไร
นะ

นี่

ไม่รู้จัก
สมญานาม
ของฉันรี

บริสุทธิ์ผุดผ่อง
ทั้งยังนำ
ทะนุถนอม
ความงดงาม
ประดุจดอก
ลิลลีขาวกับผม
ดำขลับที่ยาว
สลวยนี้ละ
ความลึกลับแห่ง
ตะวันออก

กิริยามารยาท
ก็พร้อมเพียบ
เรียบร้อย ผลการเรียน
ก็เยี่ยมยอด
ข้ายังไม่ถือตัว
คบค้ากับทุกคน
โดยไม่แบ่งแยกด้วย
ความอ่อนโยนนี้
เดอจึงเปรียบ
ประหนึ่งในดิงเกล
แห่งเฮเซ

ดอกนี้มีชื่อว่า
ย่ำงักก็่นะ
ดอกนี้นามกว่าหีบ

ความลึกลับเมื่อ
ตะวันออกกับ
ในดิงเกล.....
แล้วในกาลก่อนนั้น
มันอะไร

มีเด็กผู้ชาย
มากมาย
อยากจะให้เดอ
ช่วยเยียวยา

อะไร
กันนัก
หนา

ไม่
เข้าใจ
เลย

แต่
ก๊นะ

มันก็มีบางคน
บอกว่าเข้า
ถึงตัวหากอยู่
เหมือนกัน

ยังไป
กว่านั้น

ยังมีแฟน
คลับอาจารย์
ชายลับ ๑ อยู่
เต็มไปหมด

ว่าไง
นี่
!?

น่าสมเพช
จริงๆ
แหละนี่

พลาด
ครั้งใหญ่
เลย

ตอนกลางวัน
ที่โรงเรียนนี้
ก็มีมารณชญแบบนั้น
อยู่ด้วยเหรอเนี่ย

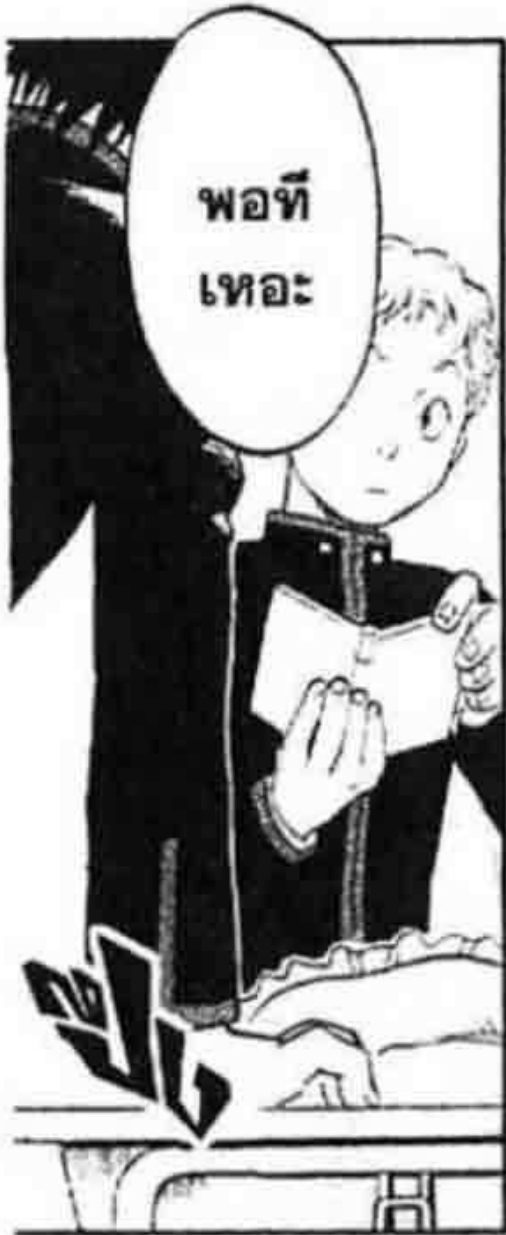
ต้อง
กว่าจัด
มันซะ

ถึงได้
ตามใจ
นายไม่มี ข้อมูล
หายาก
อย่างพวก
งานอดิเรก
มันซะ

ชั้นก็
! สภาพ
ครอบครัวล่ะ?
ได้ยินมาว่า
อาศัยอยู่กับ
ย่าแล้วก็แม่
แค่ 3 คน

ส่วนพ่อนี้
ตายไป
แล้วรีไร
นะ?

พอที่
เหอะ

ฉันนะ
เกลียด

คนไม่มี
ความเห็นจิต
เห็นใจที่สุด

ไม่ธรรมดา
จริงจังนะ
เห็นจิต
เห็นใจรี

อ่านหนังสือ
ตัวอักษรเดิม
ของพัน
เกิดการ
เรียนรู้ได้ดีกว่า
ฉบับตัว
พิมพ์

ยืม?

ยืม
นั่น
สิคะ

โทกึนะ

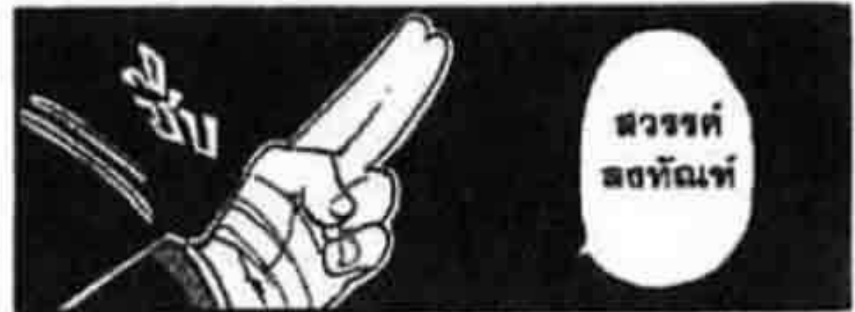

ยืม

นั่นใคร
นะ

ถ้ายัง
เลิกเรียนแล้ว
มาที่ห้องพักครู
ภาควิชา
ภาษาอังกฤษ
สิ

จะให้ยืม
หนังสือ
ของฉัน
ก็ได้

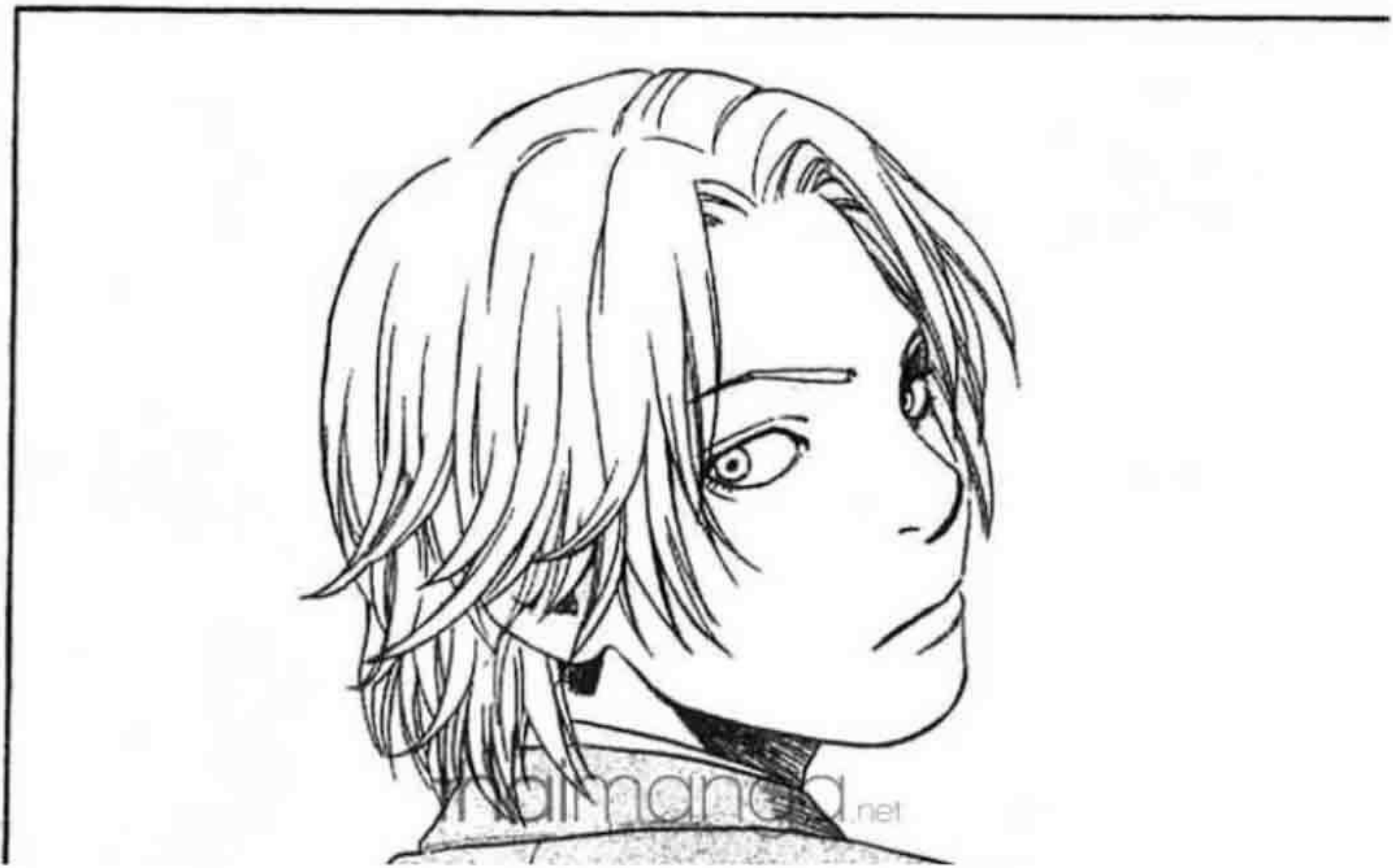
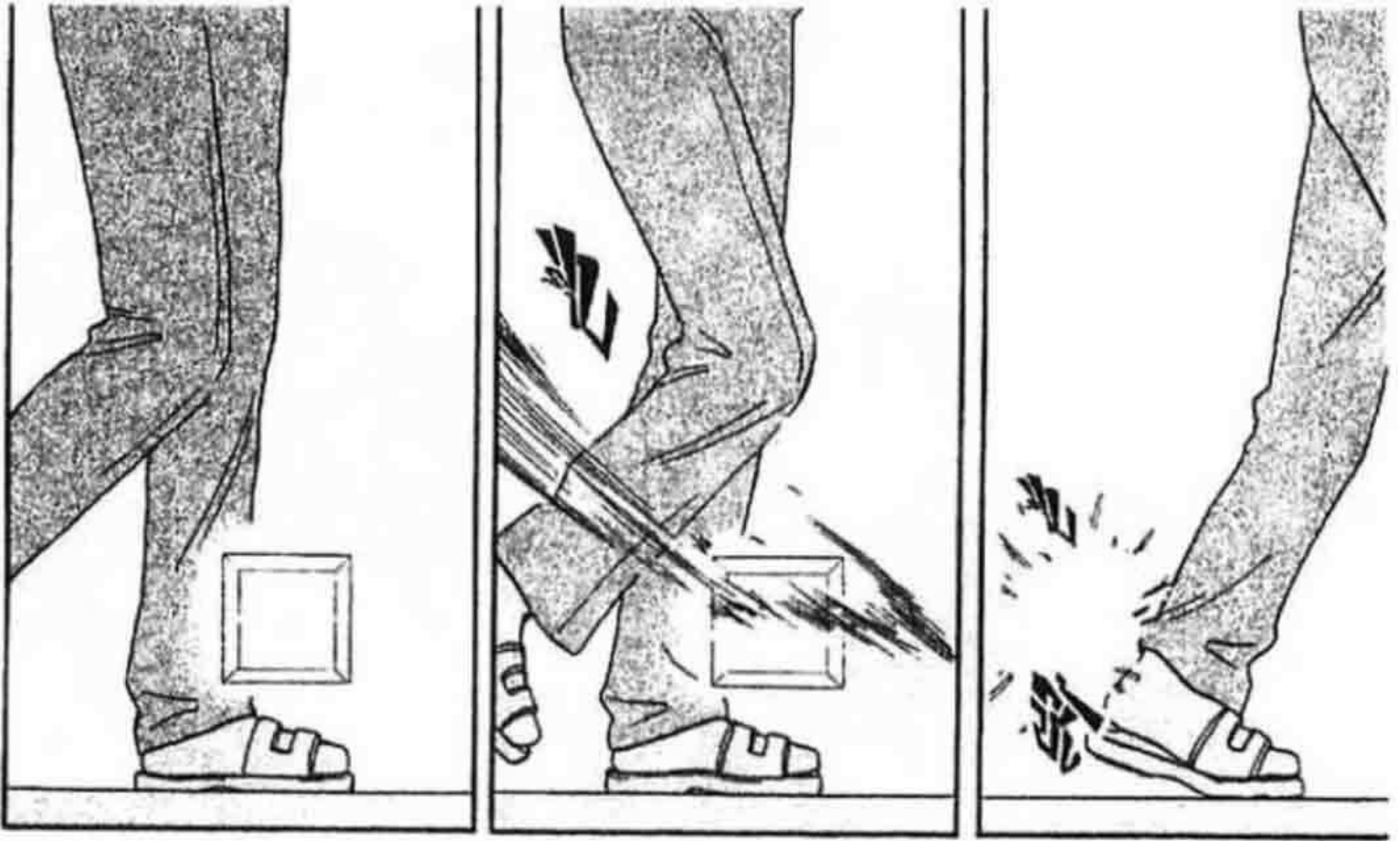

ไอ้เบ๊อก
นั่นมัน
ชวน
ไปได้
หน้าตา
เฉยเลย

สวรรค์
สองพันเท่า

ล้มไป
ซะเดะ
แก!!
เฮ
ทำอะไร
ล่ะ

มีอะไร
หรือคะ ?

อะไร
หรือคะ

อะ
|

อะไรกัน
หมอนั้น
!?

เฮ้ย
คลังข้อมูล
!!

อ๊ะ
กลับ
มาแล้ว

เพราะนาย
นั้นแหละ
เลยต้องเตือน
เวลาทานข้าว
ออกไปเลย
เห็นมั๊ย

นายนี่
โง่งม

นายรู้จัก
อาจารย์ชาย
แปลกๆ
รีเปล่า?

อะไร
นะ...

ว่าไงดีล่ะ
เป็นอาจารย์
แผนก
ม.ปลาย

ดูออก
เพลย์บอย
หน่อย

ให้
ความรู้สึก
น่ารังเกียจ
พิกล

มิโน
ทาลีมิ

แกเระ
ไอ้อาจารย์
ที่เข้ามาเยี่ยมยาม
กับผู้หญิงของ
พวกข้า

?
พูดถึง
ใครนั่น
|

เรียกไป
หลายคน
ชะด้วย

ว่าไง
นะ

ก็
|

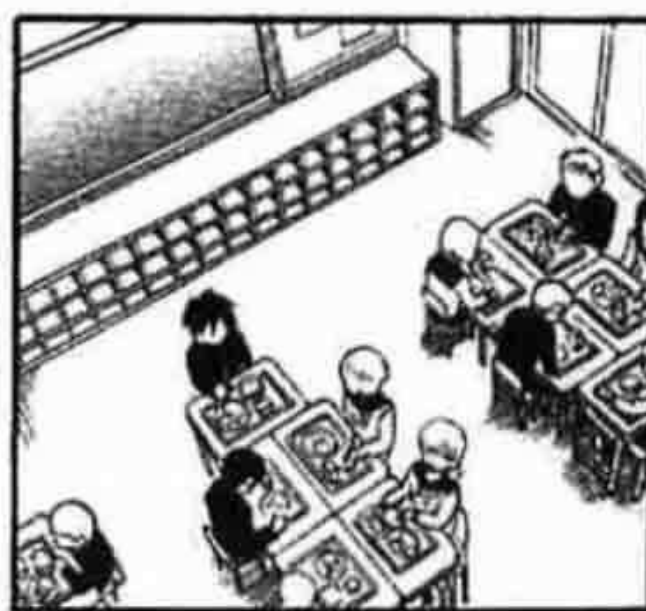
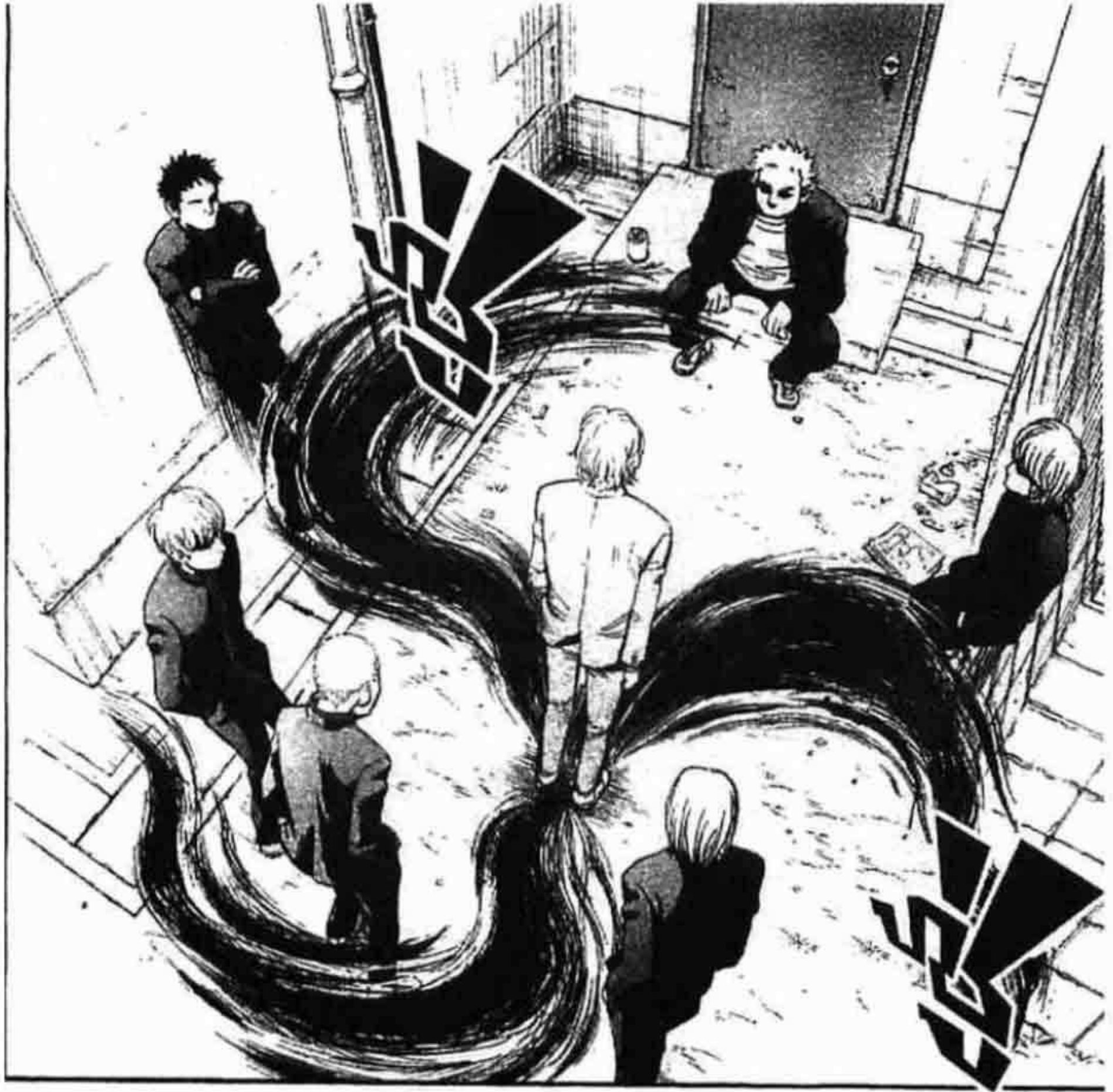
แค่
เรียกให้
มาหา

พวกหล่อน
ก็มาหาฉันเอง
ทุกคนเลย
นี่นา

กะ
|

แก
|

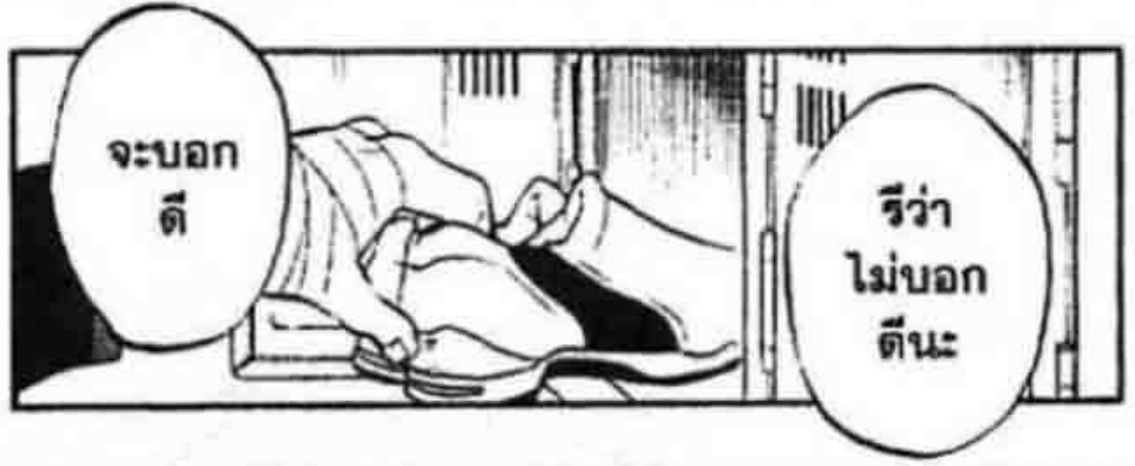
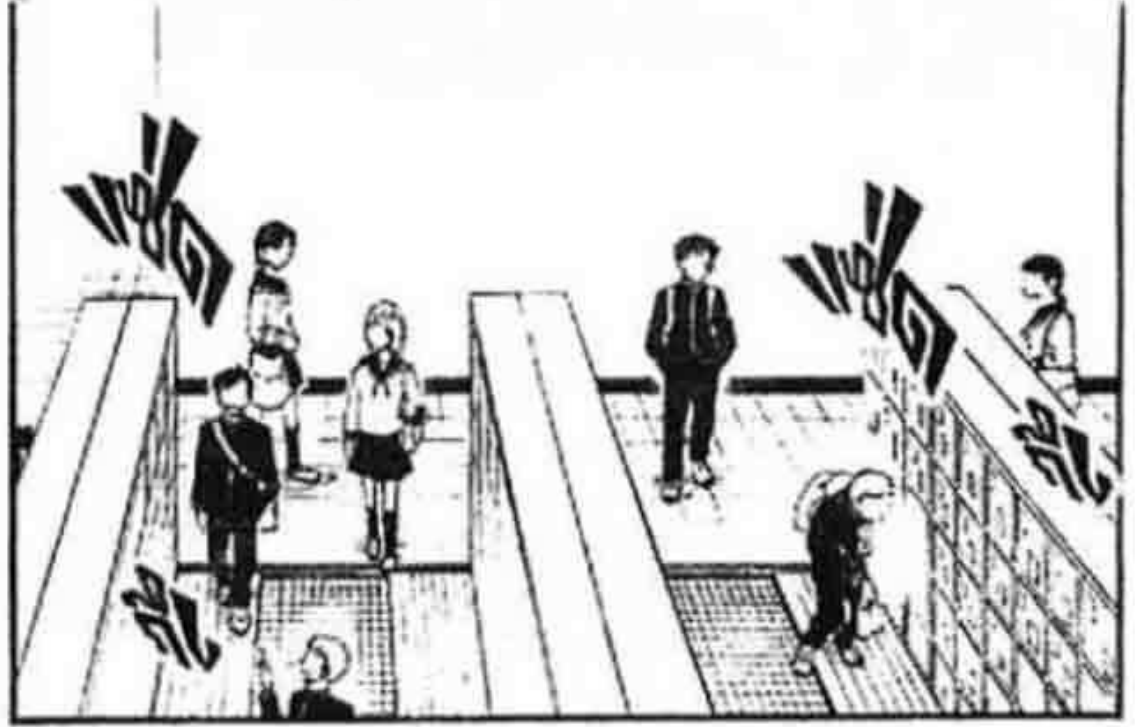

ตอนที่ 6

บุคคลอันตราาย

จะบอก
ดี

รู้ว่า
ไม่บอก
ดีนะ

แต่ว่า
ความรู้สึก
นั้น

โอ้อาจารย์
ที่ชื่อมิโนนั้น
เป็นตัว
อันตราย
แน่นอน

จะถูกหาว่ารำคาญ
หรือน่าขยะแขยง
ก็ต้องเตือนโทกิเนะ
ว่าอย่าเข้าใกล้

เฮ้...
สุมิมุระ

ฮัม
|

คิด
ไม่ออก
เลยแฮะ

เดือนอย่างสุภาพ
บาทพูดไปนานหัวใจ
จน: มีเรื่องจะพูดต้องนาน...
ไถ่คืน: ฉันไม่ไหวที่จะให้
เรื่องขอเงินมาเรียน

ต้องช้าไว้

แทนที่
จะ
อ้อมค้อม

พูดไป
ตรงๆเลย
ดีกว่า

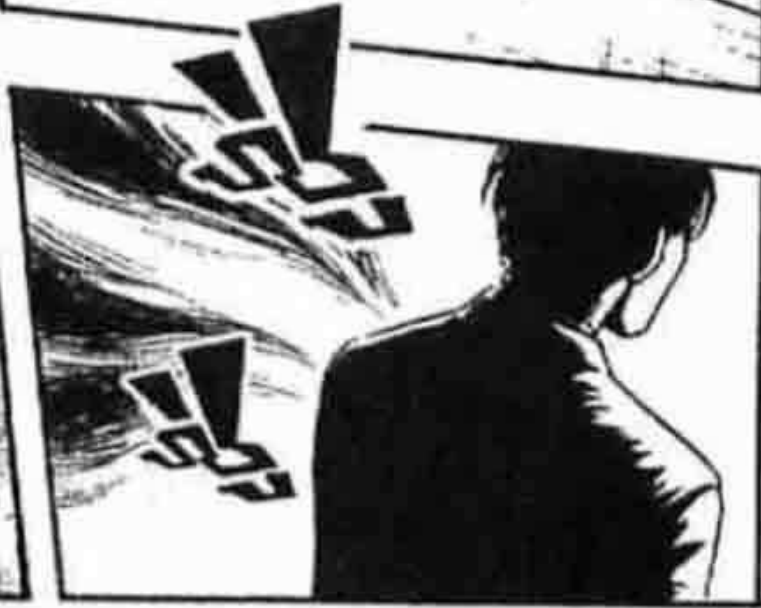
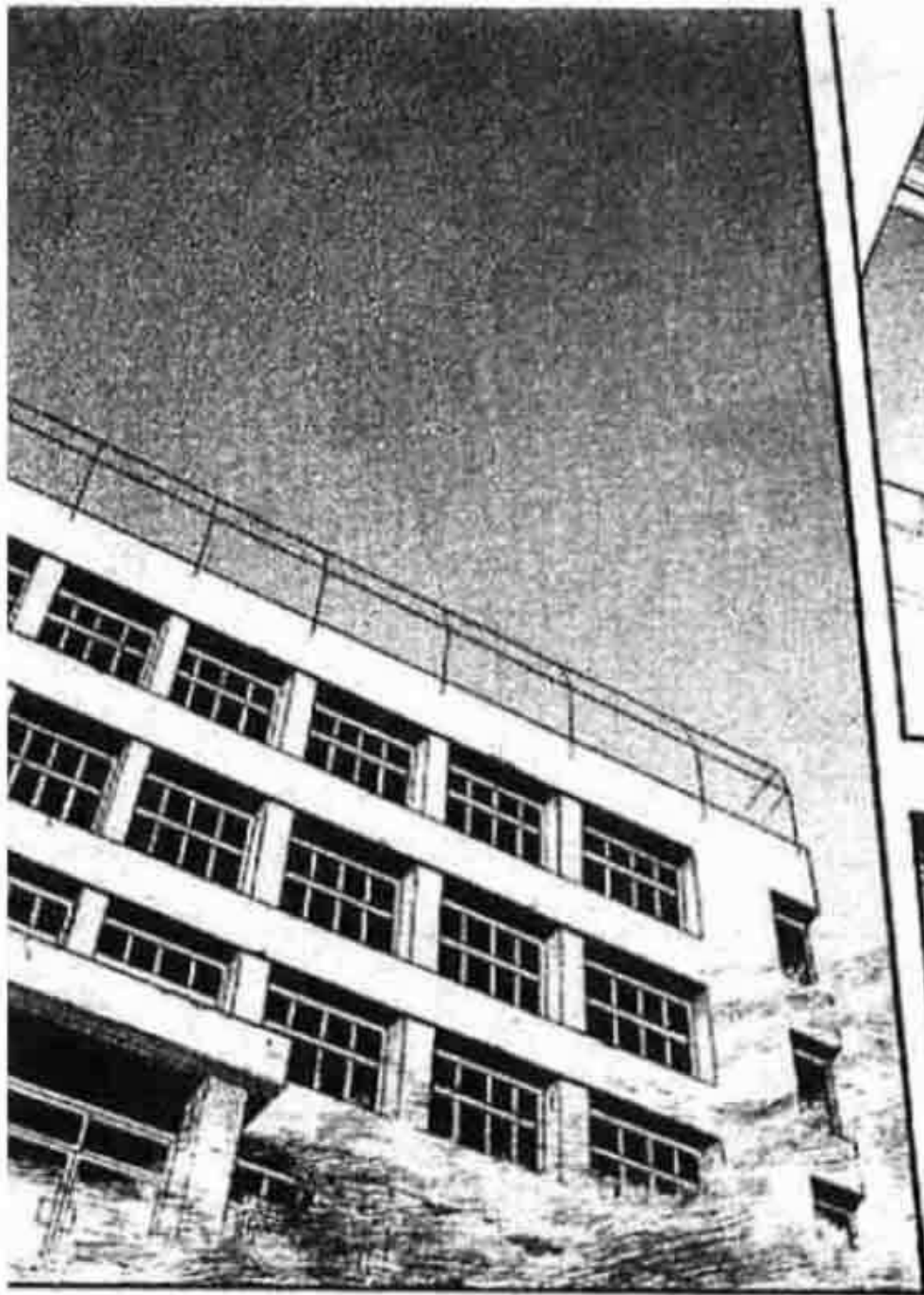
หมอนั่นนะ
เป็นตัว
อันตราย
อย่าเข้าใกล้
เชียวนะ

ซึ
!!

เราใจ
ดีออก
ผู้ชาย
อันตรายๆ
นะ

เกิดเหตุ
ผิดปกติ

ไมลี
นี่มัน
แปลกๆ

ไม่ใช่การบุกรุก
ถึงจะเปลี่ยนสภาพ
ก็เถอะแต่เพิ่มพลัง
ขึ้นมา 2-3 ชั้น
ทันทีแบบนี้มัน....

ยังกับว่า
จู่ๆก็ปรากฏตัว
ขึ้นมาในเขต
พื้นที่อันตราย

จับตาดู
ตลอด
!?

เข้าใจ
ดีออก
ผู้ชาย
อันตรายๆ
นะ

มีอันตรายไปถึง
พวกนักเรียนแบบนี้
ไม่ใช่เวลาจะมามั่ว
ตรวจสอบสถานการณ์
แล้ว

ไม่ได้ฟัง

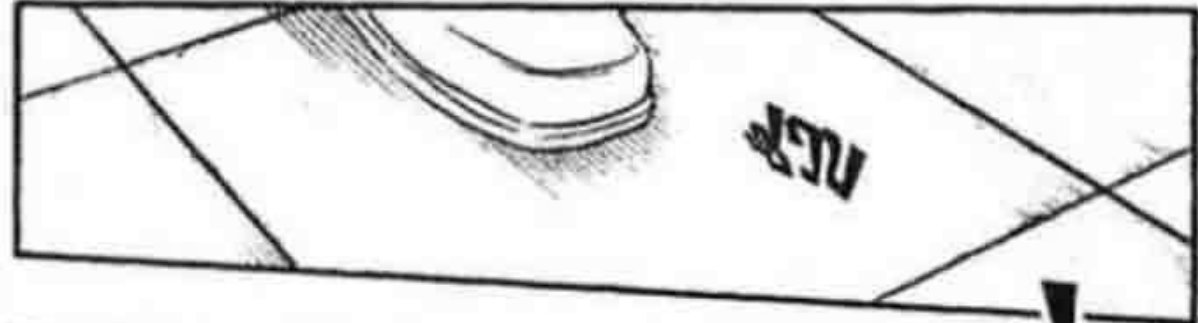
อะคืบ !!
ทา
ให้เจอ
เร็วๆ เช

อะคืบนี่
เป็นพวกของพวก
Kipuuu

อะคืบ
ของพวก

อย่าง
เร่งสิ
อันนี้

เฮ้ย
แก่นะ !!
ทำตัว
ให้มัน
กระฉับกระเฉง
หน่อยเช

thaimorad

อ้าว

ฝ่ายนั้น
แสดงตัว
ออกมาเอง
เลยสินะ

รู้สึก
เป็นเกียรติ
จริงๆ

อาจารย์
มิโน

!?

อะไร
กันนะ
หมอนี่
!?

เหมือน
ที่จับตา
ไว้เลย

ไม่ใช่
คนธรรมดา
จริงๆ ๑ด้วย

ช
||

ชุนันมัน
รบกวน
การขึ้นรูป
ของฉนิก

คงต้อง
ขอให้

เธอ
มาเป็น
อาหาร
แต่โดยดี
ละนะ

จาก
ข้าง
หลัง

มีตั้ง 3 ตัว
ยังชี้
นำราคาญ
นะ

อะไร
กัน
!?
นี่แกกับชุนนี่
เชื่อมถึงกัน
อยู่หรือ
เธอ!!

ยังงี้
ค่อนข้างสู้
ด้วยหน่อย
!!

ฮ

เอ้ ฟันตัว
เร็ว
เลยเธอ

อภพ
อภินันท์

อะ
คุ
บิ
ชุนนี่
ไม่ใช่ปิศาจ
หรือเธอ
?

ไม่ใช่
หรือ

มันมีกลิ่น
แบบเดียวกับ
มนุษย์นั่น

ชุนนี่เป็นสิ่งที่
ที่คนนั่น
ใช้ความสามารถ
ทำให้เป็นรูปร่าง
ออกมา

แต่
มันแปลกๆ
อยู่นะ มีกลิ่น
ของปิศาจอยู่
ที่อื่นด้วย

ฮ
นี่เอง
!!!

อะ
คุ
บิ

ที่มา
ของกลิ่น
อยู่
ตรงไหน

เจ้านั้น
โต

คูกุกัสึว (แมลงเซ็ดหุ่ม)
ฝังตัวเข้ากับปีศาจคอยแฝงอากูร
และควบคุมฝ่ามือของรัง

เจอ
แล้ว
!!

ชิชิ
เมจิ
!!

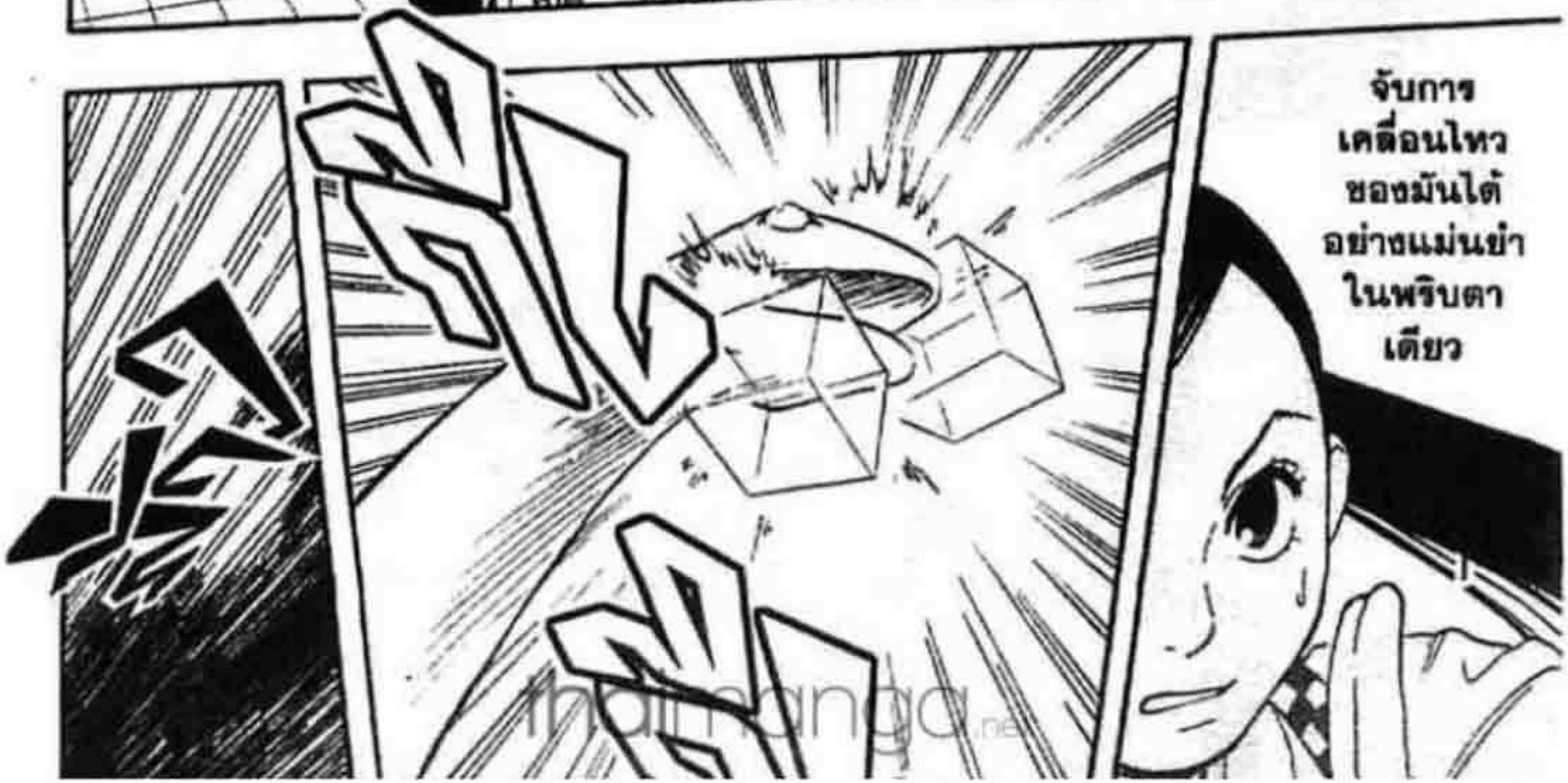
หยุดความ
เคลื่อนไหวของมัน
ทีโดมัมยิวนาทึ
เด็ชวก็ยั้งดี

นา
ก

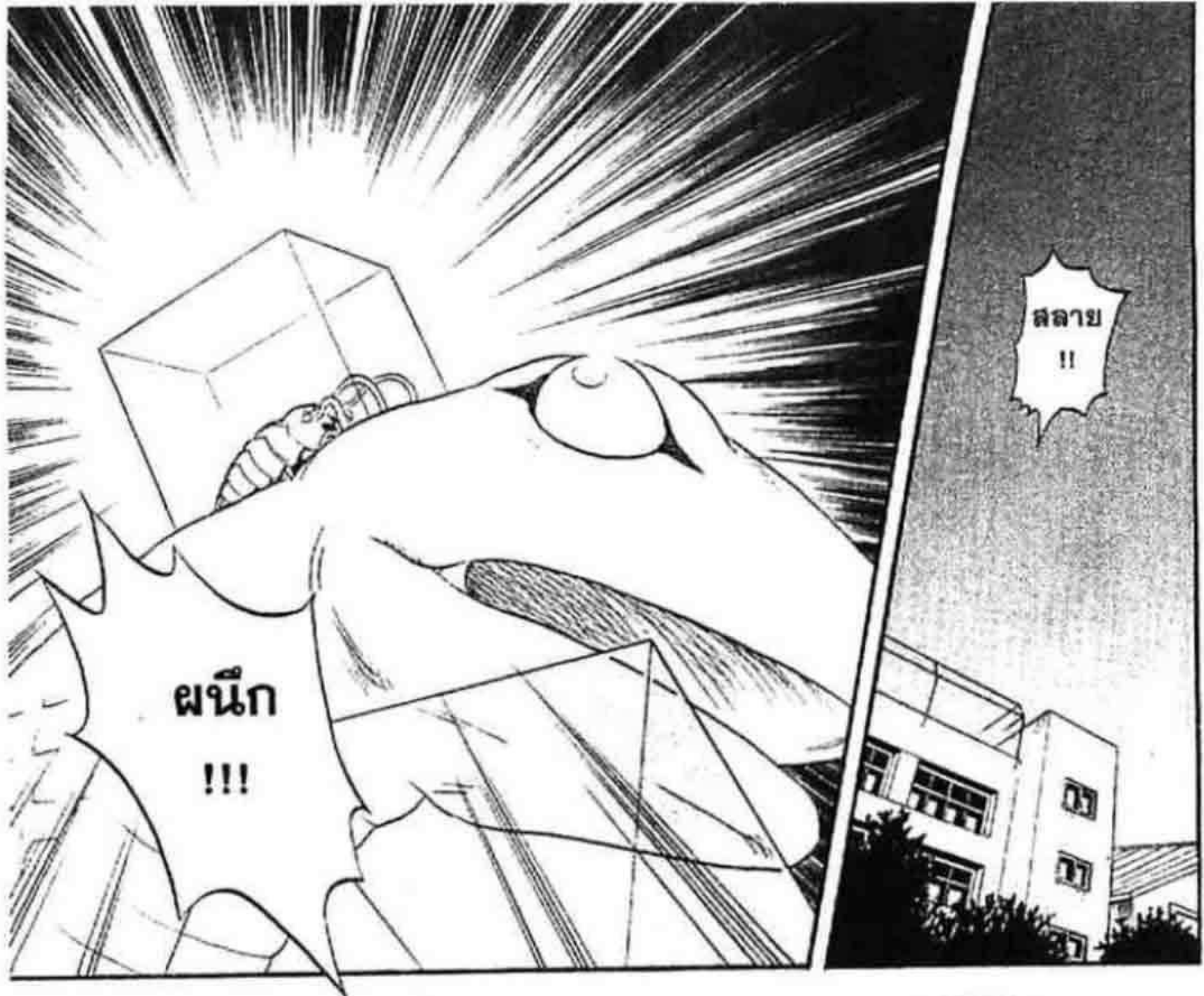

เอา
เทอะ
น่า
!!

เข้าใจ
แล้ว

จับการ
เคลื่อนไหว
ของมันได้
อย่างแม่นยำ
ในพริบตา
เดียว

ฉนึก
!!!

สลาย
!!

พูดง่าย ๆ
ก็คือ
หมอนี่....

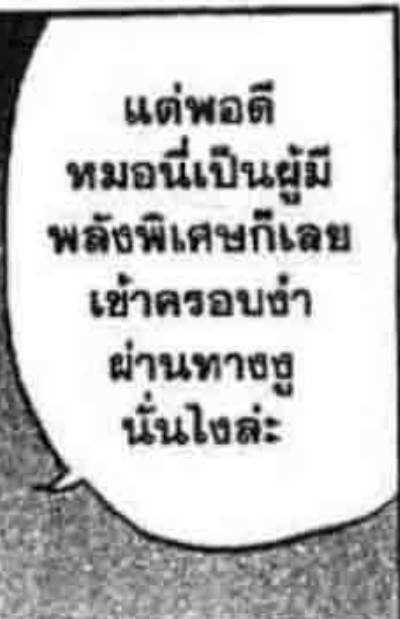

ถูกเจ้า
แมลงนั้น
ควบคุม
ชั้นรี?

คิดว่า
นะ

ปกติแล้ว
แมลงนั้นจะ
ครอบงำได้
เฉพาะปีศาจ
เท่านั้น

แต่พอดี
หมอนี่เป็นผู้มี
พลังพิเศษก็เลย
เข้าครอบงำ
ผ่านทางชุนั้น
ไงล่ะ

อะไรกัน
ท่าทางจะเป็น
คนตีผิดคาด
แฮะ

จะว่าไป
นั่นมันก็เป็น
ความเข้าใจผิด
ของเราเอง
นี่นะ

เท่านี้
ก็จบไป
อีกเรื่อง

ถึงใจ
ก็ต้อง
ขบใจ
จริงๆนะ

ถ้ายังงี้
จากนี้ไป
ช่วยปกป้องดูแล
อย่าให้ฉันก้าว
ออกนอกคอก
นอกราช
อีกเลยนะ

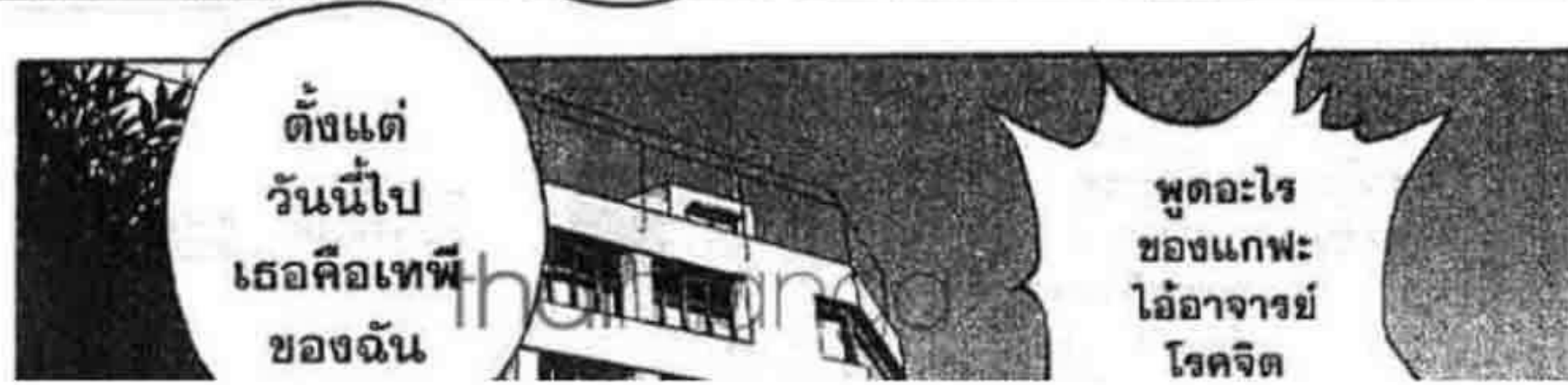
เอ่อ
คือว่า

เฮ
เนี่ย

ช่วยฉันให้
หลุดออกมา
จากหนทาง
อันเลวร้าย
แท้ๆเชียว

เฮ้ย

นี่

ตั้งแต่
วันนี้ไป
เธอคือเทพี
ของฉัน

พูดอะไร
ของแกพะ
ไอ้อาจารย์
โรคจิต

ขึ้น
สุดท้ายนี้ละ
หัวใจสำคัญ

รู้แล้ว
น่า

ค่อยๆ
|
ค่อยๆ
นะ

ดูสิ!
ความสุขนี้
ประกาย
ระยิบระยับ
นี่!!

นักเขียนนิยายหนุ่ม
ผู้เปี่ยมด้วยความเจ้าร่อน
อยากสร้างปราสาทขนม

วิญญาณผู้เคยเป็น
พาดิซิเอมาก่อนแต่ต้อง
มาตายเพื่อกะหล่ำปลี

ขึ้นดีด้วยนะ
ในที่สุด
ก็เสร็จสมบูรณ์
จนได้

ตอนที่ 7

ดอกไม้แห่งความเจ้าร่อน

แต่ว่าจะ
รู้สึกพอใจ
กับแค่ของ
แบบนี้
ไม่ได้หรอก
นะ

เพราะยังโง่ชะ
ฉันทก็ต้อง
สร้างปราสาท
ขนมที่ใหญ่พอ
เข้าไปอยู่จริงๆ
ได้ให้จงได้!!

นั่น
ล่ะ เป็น
ความฝัน
ที่เลอเลิศ
จริงๆ

แต่ว่านะ
หมูนี้อีกรู้สึกว่าเป็นไปได้ยาก
ยิ่งงงไม่รู้

ฮะ

เอ
!?

เงินทุนก็
ก็ขาดสน

คนที่เข้าใจ
ความพิเศษ
ของมัน
ก็ไม่มี

พูดอะไรนะ
ฉันทก็ยังอยู่
ทั้งคน ถ้าหมดไฟ
ชะยังซีก็แย่นะสิ!!

แต่นายก็
ไม่ใช่คน
ในโลกนี้
ซะหน่อย
นี่นา

คงต้อง
ของให้
ไปคิด
ซะแล้ว

แล้ว
ไอ้ของแบบนี้
มันก็สิ้นเปลือง
เอาเรื่องอยู่

มัน
คงคิดว่า
มีใน

เอา
ล่ะ

เข้าใจ
แล้ว

แต่ว่า
ตอนที่
ได้กิน
เค้กนี้
นะนะ

ว๊าก !!

อะไร
กาน !!!

อ๊ะ...
ยังไม่ได้
กินสักคำ
เลยแท้ๆ

เหวอ
คุณปู่
เพื่อนแค่กไป
ทั้งตัวเลย

วัน
ถัดมา
5 โมง
เย็น
20 นาที

ไม่มา
แล้วมั้ง

โทษ
ที โทษ
ที

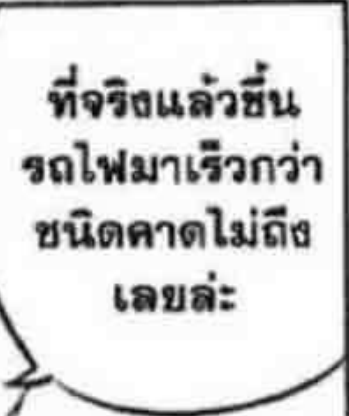
ข้า
จริง

นายเป็น
วิญญาณนะ
บินมาเลย
ไม่ได้หรือไง

ไม่น่า
|

ที่จริงแล้วขึ้น
รถไฟมาเร็วกว่า
ชนิดคาดไม่ถึง
เลยล่ะ

07
ที่นี่แหละ
ที่นี่แหละ

ดีจัง
ไม่มีใคร
มาด้วย

นี่มัน
ประตูหลัง
ไม่ใช่เหรอ

ร้าน
น่านิวะ
?

อืม..ใช่!
เพราะเป็น
ความลับ
นะ

ที่นี่นะจะแจกตัว
ชื่อเค้กช็อกโกแลต
ลวงตาที่ทำขึ้นเป็น
พิเศษของร้านน่านิวะ
ที่เชี่ยวชาญเรื่อง
ช็อกโกแลตอาทิตย์
ละครั้ง!!

เค้ก
ช็อกโกแลต
ลวงตา
!!?

ใช่ ใช่
| ช็อกโกแลต
ที่มีรส
ละมุนละไม
เหมือนชื่อ
ร้าน

รูปลักษณะ
ที่
สวยงาม

รสชาติ
ที่ลิกล้าซับซ้อน
ด้วยโครงสร้าง
7 ชั้น

กลิ่นและรส
ของช็อกโกแลต
ชั้นเลิศที่สุด
จากทั้งหมดนั้น

มันหลุดพ้น
จากมิติของ
คำว่าร่อย
หรือ
คำบรรยาย
อื่นๆเลยล่ะ

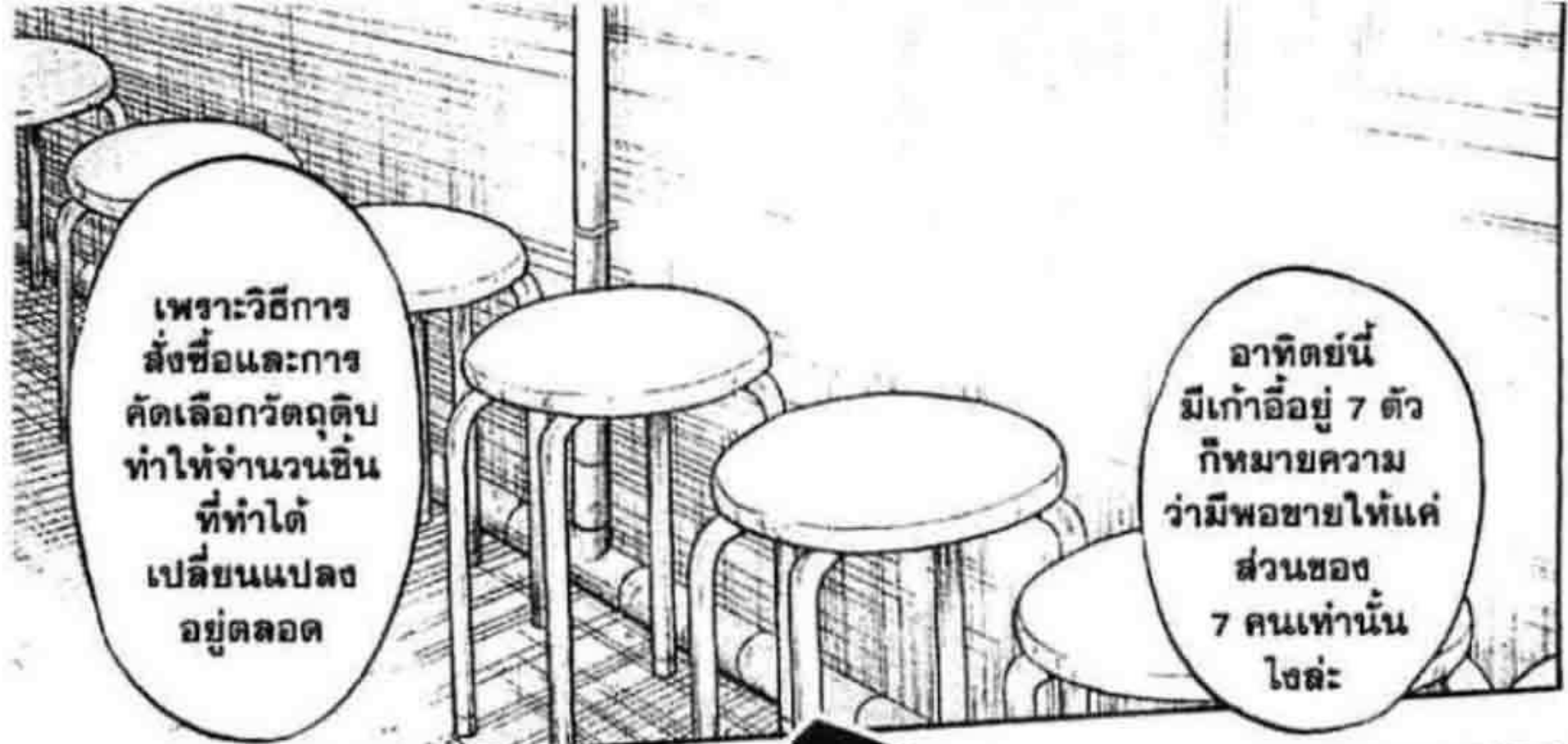
พอดัน
รู้สึกตัวอีกที
น้ำตาลก็ไหล
จนหยุดไม่อยู่
แล้ว

ตะ
สุดยอด
!!

นั่น
ตุตรถนั้น
สิ

มีเก้าอี้
เจียงอยู่
ใช่มั๊ยล่ะ

เพราะวิธีการ
สั่งซื้อและการ
คัดเลือกวัตถุดิบ
ทำให้จำนวนชิ้น
ที่ทำได้
เปลี่ยนแปลง
อยู่ตลอด

อาทิตย์นี้
มีเก้าอี้อยู่ 7 ตัว
ก็หมายความว่า
ว่ามีพอขายให้แก่
ส่วนของ
7 คนเท่านั้น
ล่ะ

สุด
ยอด

ไม่ทรอก
นี่ถือว่า
เยอะ
พอสมควร
แล้ว

ถ้า
ทานไอ้
เข้าไปล่ะก็
นายจะต้อง

รู้สึกถึง
ความร้อนแรง
จากไฟลู่ที่ลุกไหม้
ขึ้นมาแน่นอน

เอา
ล่ะ
รองจนถึง
เวลาแจกตัว
ตอนตี 5
กันเถอะ

ตี 5
!?

ไม่ได้
ทรอก

ทำ
ยังงั้น
ไม่ได้

ตอน
กลางวัน
ยังมีงาน
ต้อง...

อา...เป็น
ผู้ฝึก
มา
นั่น?

ปล่อยเป็น
หน้าที่ของ
พี่สาวคนนั้น
ไม่ได้เหรอ?

แกใหม่
ต้องใส่
ความตั้งใจ
ให้มากกว่า
นี้

ไม่ได้
!!

น้ำมันเกี่ยวพัน
ถึงหน้าตา
ชื่อเสียงของชั้น
ด้วย

จะใช้ซิก
ได้ดีแค่ไหน
อยู่ที่พลัง
ของผู้ใช้

เกิดมีไฟ
ขึ้นมาเฉย

ไม่เป็นไร
หรอก
ถึงจะไม่
เหมือนก็

คอมเม้นท์
มี

เอา
ลองอีกที

ไม่ได้
ชุด
นักเรียน
เหยงไป

เอาหล่อ
กว่านี้

ตัวต้อง
สูง
กว่านี้

โหนกแล้ว
เอาให้ดูเป็น
คุณชายชั้นสูง
ไปเลย!!

เหยง

เรียกใช้
หรือ
ขอรับ

มีตัว
สุดยอด
โผล่
มาแล้ว
!!

แล้ว
ใช้จน
ปัดฟัน
๗๕

แบบคุณชาย
เชื้อสายละติน

thaimanga.com

เคบาริ (บอส)
ที่ร่างปกคลุมด้วยขนรูปคล้ายหิม
ยกเว้นที่ขาไม่ไปสีดำที่มีพลังมากมาย
อะไรแต่มีความเฉลียวฉลาดสูง

โ๊ะ

มีคนนั่ง
ต่อแถวอยู่
แล้วแหละ

โห่พี่เข้าไป
แทรกหน่อย
ได้มั๊ยจ๊ะ

ว๊าย !!!

โ๊ะ

เตี๊ยะวสิ
อะไรกัน
!!

ทุกคน
เค้าเขาคิว
กันอยู่นะ

ซบ

กรี๊ด !!

แน่ท่น้อย
นะพี่ชาย
!!

อ๊าก

ยังโง่ๆ
ก็อยากทาน
โห่ได้นะ

ในม
แนว
ม

อะ
ไอ้พวกนี้
ไอ้พวกนี้
นี่มัน

จ้า

หยุด
การกระทำ
ของพวกเขา
เถอะ

นา
?

ออก
มาแล้ว
ซิกซามิ
คุง

งูๆก็
เขามา
ทำเรื่อง
แบบนี้

โธ่

อ่อน
จริงๆ

ยังก่อน
ยังก่อน

โธ่

ขึ้น
แล้ว

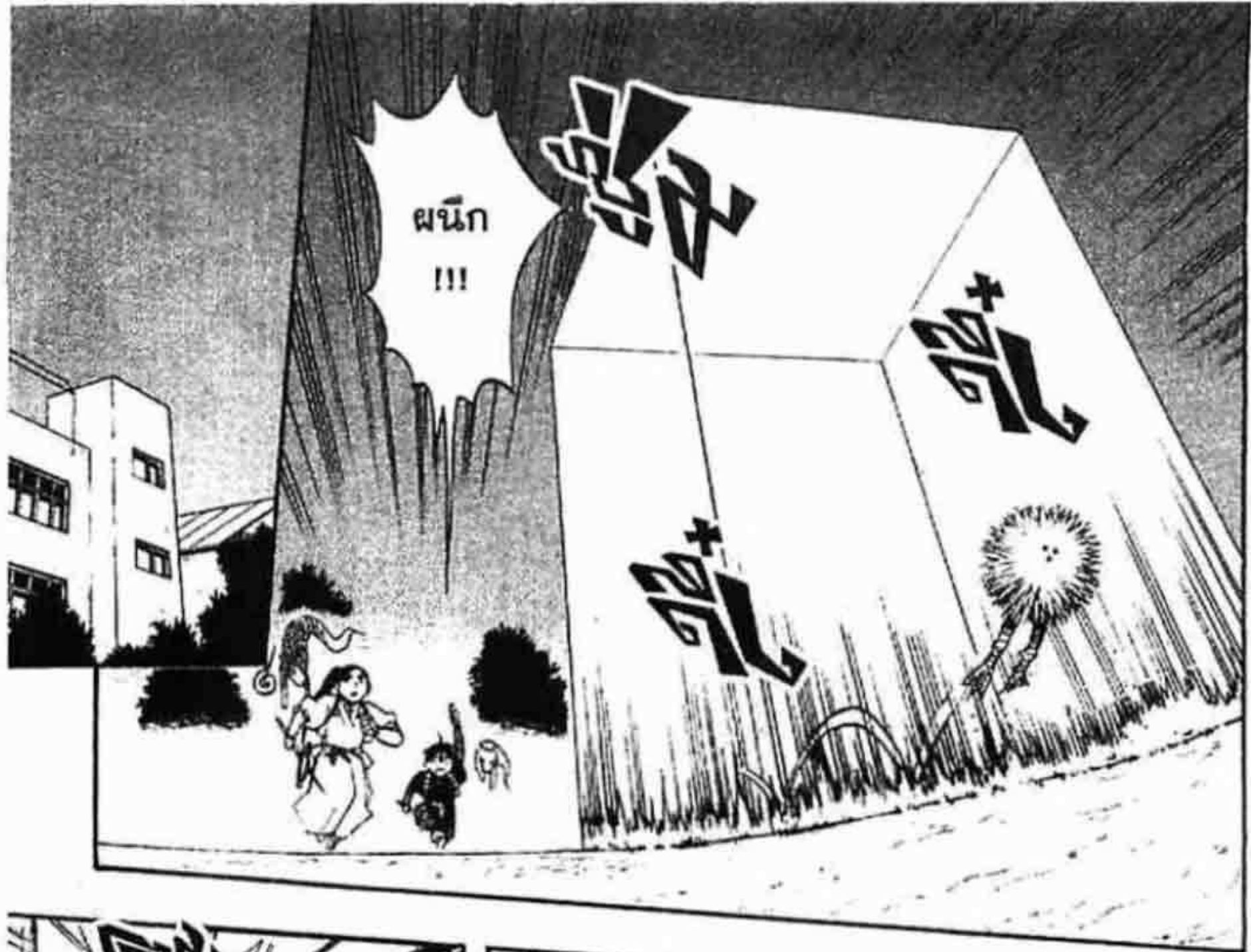

อะไร
ของมันพะ
ไอนี้

อ๊ะ

อ๊ะ

Indivand

ฮืม...
ซิกงามิ
กำลังจะหาย
ไป

ผู้ใช้จะสามารถรู้ถึงความ
เคลื่อนไหวของซิกงามิที่ตน
ปล่อยออกไปได้ในระดับหนึ่ง

แต่ฉัน
ไม่มีพลาด
หรอก

ฉันให้คำสั่ง
กับหมอนั้น
ไว้อย่างหนึ่ง

ยังก่อน
ยังก่อน

เมื่อ
ภาวะ
ฉุกเฉิน

ดำเนิน
มาถึง
จุดสุด

น่า
รำคาญ
จริงว้อย
!!

อา...
ซิกงามิ
คง

ไม่ว่าใคร
หน้าไหน
เตะให้
กระเจิง
ไปเลย
!!

วิชาลับ
ทอร์นาโด
แห่งความ
เร่าร้อน

จ๊าก

บ่ายวันนั้น
ก็กลับบ้าน
มาอย่าง
เร่งรีบ

เด็ก
ซ็อกโก
แลต
!!!

เด็ก
ซ็อกโก
แลต
!!!

เด็ก
ซ็อกโก
แลต
!!!

ขอโทษ ช่องว่างที่ไว้
นะ กินกับน้ำชา
โยชิโมริ หมตพอดี
ก็เลย

ถูกขู่
กินไป

อะ

อะไร
กัน

เทลิอแคต์
เซซารี

พ่อเองก็
พยายามแล้วนะ
แต่ก็ปกป้อง
เอาไว้ไม่ได้
ขอโทษนะ...

พ่อถึง
กับ
ร้องไห้

hhhhhh

แต่ก็
ยัง
อ่อย

คราวหน้า
จะต้องกิน
ที่ 7 ชั้น
ให้ได้

คิดว่า
โตไฟสู้
กลับมา
แล้วละ